

KURIER

Uniwersytecki

Czasopismo Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego

numer 3/15/2024

ISSN 2719-955X

e-ISSN 2719-9932

lipiec-październik 2024

W numerze m.in.:

- * Sam na sam z... dyrektorką Biura Rektora
- * Radom – Warka – Nowy Jork
- * Gombrowicz. Ja. Europejczyk

SPIS TREŚCI

3 | Od Redakcji

4 | The University Courier

REKTOR, SENAT, BIURO REKTORA

- 6 | Senat
- 7 | Organizacja
- 8 | Kronika rektorska

SAM NA SAM Z...

- 9 | dyrektorką Biura Rektora Anetą Mirosz

WYDARZENIA

- 12 | Rok akademicki 2024/2025 uważam za otwarty!
- 15 | Lekarze z Uniwersytetu
- 16 | Rocznic strajku
- 17 | Gombrowicz. Ja. Europejczyk
- 18 | Nowi partnerzy z Europy i Azji
- 20 | Areszt Śledczy partnerem WPiA
- 21 | Pozytywne oceny PKA
- 21 | Wyżej w rankingach
- 22 | Umowa partnerska z MAN BUS
- 23 | „Czepkowanie” na wydziale
- 24 | Radom – Warka – Nowy Jork
- 26 | Uniwersytet na EXPO 2024 i Dniu Nauki

SUKCESY

- 27 | Pozauniwersyteckie sukcesy naszych pracowników

REKTORSKI RAJD ROWEROWY

- 28 | Kto jedzie? Uniwersytet Radomski jedzie!

32 | REKRUTACJA 2024/2025

34 | PERSONALIA

35 | KONFERENCJE, SEMINARIA, WYKŁADY...

NAUKA - PRACE NAUKOWE, ESEJE, BADANIA...

- 37 | Aneta Mikulska – *Poszukiwania idealnego staliwa do pracy w niskiej temperaturze*
- 40 | Paweł Maciąg – *Hałaśliwy sąsiad. Jak pozbyć się go bez eksmisji?*
- 43 | Piotr Czerski – *Rok z Omegą. Baza Wiedzy Uniwersytetu*

45 | Z WITRYNY WYDAWNICTWA URAD.

PO GODZINACH...

- 46 | Mikołaj Olszewski – *Niezwykle pouczająca pasja*
- 51 | Jan Rybak – *Z szuflady wyjęte*

TAK BYŁO...

- 53 | Wojciech Blajer – *Zawsze najwyższy lot*

STUDENCI

- 56 | Studencka konferencja „Dziennikarstwo i nowe media”
- 57 | O bezpieczeństwie i zarządzaniu kryzysowym

Na stronie tytułowej: dr hab. Łukasz Rudecki, prof. URad. na paradzie ku czci Kazimierza Pułaskiego – Nowy Jork 2024.

ISSN 2719-955X
e-ISSN 2719-9932

Wydawca:
Uniwersytet Radomski im. Kazimierza Pułaskiego
Wydawnictwo, ul. Malczewskiego 29, 26-600 Radom
tel. 48 361 70 33
e-mail: wydawnictwo@urad.edu.pl www.wydawnictwo.uniwersytetradom.pl

Zespół redakcyjny:
Wojciech Bielawski – *redaktor naczelny*
Karolina Derleta

Współpracownicy: Michał Czyżewicz, Justyna Cwiertnia, Kazimierz Łyszcz, Aneta Mirosz, Janek Rybak, Jacek Sobień

Opracowanie komputerowe i graficzne – Cezary Majewski

Patronat
JM Rektor Uniwersytetu Radomskiego im. K. Pułaskiego
prof. dr hab. Sławomir Bukowski

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo skrótów i opracowania redakcyjnego tekstów przyjętych do druku.

Od Redakcji

PARADA PUŁASKIEGO W RADOMIU?

Artykuł pt. „Radom – Warka – Nowy Jork,” zamieszczony w tym numerze „Kuriera,” jest relacją z obchodów pamięci o generale Kazimierzu Pułaskim. Jego tytuł jest nieco przewrotny, gdyż Uniwersytet Radomski, którego patronem jest nasz wybitny rodak, w sposób tak podniosły jeszcze nie uczcił swojego patrona. *Zaraz, zaraz* – powiedzą Amerykanie – to jest też nasz obywatel. Wszak Generał jest bohaterem obojga narodów. Nazywany jest za oceanem ojcem amerykańskiej kawalerii i czczony jako bohater, któremu kongres USA przyznał honorowe obywatelstwo.

W tym roku nasza Uczelnia zaakcentowała swoją obecność na dwóch wydarzeniach, które przypominają nam tę wybitną postać: w Warce i w Nowym Jorku. Wareckie Muzeum im. gen. Kazimiera Pułaskiego zorganizowało po raz kolejny piknik historyczno-kulturalny *Vivat Pułaski!* Jest to duże wydarzenie, które w atrakcyjny sposób upamiętnia postać Kazimierza Pułaskiego – swojego patrona. Uniwersytet Radomski włączył się w piknik,

organizując wernisaż wystawy pt. „Łączy nas Pułaski. Artyści Wydziału Sztuki Uniwersytetu Radomskiego”.

Jako Uniwersytet byliśmy też obecni symbolicznie w październiku, uczestnicząc w Nowym Jorku w Paradzie Dnia Pułaskiego i wraz z tysiącami Amerykanów i Polonusów oddając cześć bohaterowi obydwu narodów i patronowi naszego Uniwersytetu.

W zakończeniu artykułu wyraziłem nadzieję, że w 2025 roku oficjalna delegacja naszej Uczelni pojawi się na paradzie, czy to w Nowym Jorku, czy w innym amerykańskim mieście, bo ten dzień jest niemalże ich świętem narodowym. Bacząc na koszty takiej wyprawy, można jednak uhonorować naszego patrona poprzez organizację np. Dnia Pułaskiego w Uniwersytecie Radomskim z wystawą, prelekcjami, a może też paradą. Redakcja „Kuriera” z wielką ochotą włączy się w to przedsięwzięcie.

*naczelnny redaktor
Wojciech Bielawski*

“Kurier Uniwersytecki” / the “University Courier” is a Journal of the Casimir Pulaski Radom University (Uniwersytet Radomski im. Kazimierza Pułaskiego). It has existed since 2000. Currently, from 2021 as “Kurier Uniwersytecki” / the “University Courier”. It documents the most important events in the life of the university. We write about the scientific achievements of university employees, research projects, functioning of the academic community, and students’ life. We have prepared two pages of the magazine in English. They contain information from the Polish version of “Courier”, presented in a very condensed way. The editors hope that the group of our readers will expand to include new recipients, this time foreign-language readers.

**editor-in-chief
of the magazine
Wojciech Bielawski**

Page 12 The ceremonial inauguration of the new academic year 2024/2025 at the University of Radom took place on September 4. The ceremony was preceded by Holy Mass for the academic community, celebrated in the Radom Cathedral.

Inauguration of the new academic year 2024/2025 at the University of Radom

Page 15 For the second time in the history of the Faculty of Medical and Health Sciences, several dozen doctors took the Hippocratic Oath. After obtaining

specialization, the doctors from our University will join their older colleagues in clinics, hospitals and outpatient clinics.

Young doctors with diplomas

Page 16 On October 26, a ceremonial laying of flowers took place under the plaque commemorating the strike of employees and students at the Higher School of Engineering in Radom. On that day, 43 years ago, the occupational strike at the Radom University began.

Page 17 In September, the exhibition “Gombrowicz. I. European.” was officially opened at the seat of the Senate of the Republic of Poland. The exhibition was co-authored by Prof. Anna Spólna from the Faculty of Philology and Pedagogy. The exhibition was created as part of the celebrations of the Gombrowicz Year, established by the Senate of the Republic of Poland in connection with the 120th anniversary of the birth of the author of “Ferdydurke”.

Opening of the exhibition devoted to Gombrowicz in the Senate of the Republic of Poland, realized in cooperation with Prof. Anna Spólna from the University of Radom

Page 18 The University of Radom has over 160 foreign agreements, including: 125 within the Erasmus +

program with universities from European Union countries, outside the Union, including Ukraine, and nearly 40 bilateral agreements with research centers around the world.

Rector of the University of Radom, Prof. Sławomir Bukowski and Prof. Dr. Dong Bingyan – Rector of Jiangxi University of Science and Technology

Page 24 The Casimir Pulaski Museum in Warka hosted the opening of an exhibition entitled “Pulaski Connects Us.” The works of 23 lecturers from the Faculty of Art at the University of Radom commemorate the figure of Casimir Pulaski, a hero of Poland and the United States. The exhibition was accompanied by the historical and cultural picnic Vivat Pulaski organized by the Warka museum.

Opening of the exhibition at The Casimir Pulaski Museum in Warka

Page 26 The University of Radom took part in two major events: Radom EXPO 2024 and the “Day with Science”. Representatives of the Faculties of Mechanical Engineering, Transport, Electrical Engineering and Computer Science, and Applied Chemistry presented the most interesting inventions and experiments.

The University of Radom has prepared many attractions, also for children, on the “Day with Science”

Page 28 in September, the 9th RECTOR’S CYCLING RALLY took place. A seventy-person group of university employees covered a distance of almost 40 km. The ninth edition of the rally was not short of attractions – a demanding route, a visit to Winnica, the finish line and lunch at the Polish Sculpture Center in Orońsko, a “push-up” ceremony for debutants and, at the end, the presentation of diplomas and cups.

IX Rector’s Bicycle Rally

Page 46 In the AFTER HOURS... section, we present the hobbies and non-professional passions of university employees, most often completely unrelated to their daily academic work. In this issue, Dr. Mikołaj Olszewski from the Faculty of Law and Administration talks about bees and honey.

Translation Joanna Łęcka

Senat

DZIESIĄTE POSIEDZENIE SENATU (26.09.2024)

Uchwały Senatu URad.:

- 1) Nr 000-10/1/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr. inż. Przemysławowi Brunonowi Motylowi w dziedzinie nauk inżynierjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna
- 2) Nr 000-10/2/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Andrzejowi Rułce
- 3) Nr 000-10/3/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej Pani mgr Barbary Siomkajło
- 4) Nr 000-10/4/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: aktualizacji składu komisji doktorskiej w dziedzinie nauk inżynierjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna - uchwała Nr 000-4/5/2023 Senatu URad. z dnia
- 5) Nr 000-10/5/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: powołania stałych Komisji opiniodawczych na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r. oraz określenia ich składów i zadań
- 6) Nr 000-10/6/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wyboru członków Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r.
- 7) Nr 000-10/7/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wyboru Przewodniczącego Komisji oraz jego Zastępcy spośród

członków Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich powołanej na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r.

- 8) Nr 000-10/8/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: powołania Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r.
- 9) Nr 000-10/9/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wyboru Przewodniczącego Komisji oraz jego Zastępcy spośród nauczycieli akademickich członków Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów powołanej na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r.
- 10) Nr 000-10/10/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: powołania Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów na kadencję od dnia 1 września 2024 roku do dnia 31 sierpnia 2028 r.
- 11) Nr 000-10/11/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wyboru Przewodniczącego Komisji oraz jego Zastępcy spośród nauczycieli akademickich - członków Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów powołanej na kadencję od dnia 1 września 2024 r. do dnia 31 sierpnia 2028 roku.
- 12) Nr 000-10/12/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: ustalenia programu studiów dla kierunku „Filologia” w zakresie filologia angielska - studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim, prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
- 13) Nr 000-10/13/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: ustalenia programu studiów dla kierunku „Filologia” w zakresie filologia angielska - studia drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
- 14) Nr 000-10/14/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: wprowadzenia zmiany w Szczegółowych zasadach przyjmo-

wania na pierwszy rok studiów w URad. laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów konkursów międzynarodowych i ogólnopolskich na lata 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026, 2026/2027 stanowiących załącznik do uchwały Nr 000-8/17/2022 Senatu URad. z dnia 19 maja 2022 r.

- 15) Nr 000-10/15/2024 z dnia 26 września 2024 r. w sprawie: ustalenia harmonogramu obrad Senatu Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego na rok akademicki 2024/2025

JEDENASTE POSIEDZENIE SENATU (29.10.2024)

- 1) Nr 000-11/1/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: zamknięcia przewodu doktorskiego Pani mgr Agnieszki Rozwadowskiej
- 2) Nr 000-11/2/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: zamknięcia przewodu doktorskiego Pana mgr. Tomasza Frankowskiego
- 3) Nr 000-11/3/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: zamknięcia przewodu doktorskiego Pana mgr. Zenona Wajdy
- 4) Nr 000-11/4/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: umorzenia przewodu doktorskiego Pana mgr. Radosława Dawidziuka
- 5) Nr 000-11/5/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: umorzenia przewodu doktorskiego Pani mgr Joanny Tarnawskiej
- 6) Nr 000-11/6/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: aktualizacji składu komisji doktorskiej w dziedzinie nauk inżynierjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna - uchwała Nr 000-4/5/2023 Senatu URad. z dnia 26 kwietnia 2023 r. z późn. zm.
- 7) Nr 000-11/7/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: powołania komisji doktorskiej ds. postępowania doktorskiego Pani

- mgr inż. Martyny Roszowskiej-Jarosz
- 8) Nr 000-11/8/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: powołania komisji doktorskiej ds. postępowania doktorskiego Pani mgr inż. Joanny Masiewicz
- 9) Nr 000-11/9/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie:

- powołania Rady Uczelni na kadencję od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.
- 10) Nr 000-11/10/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie: zatwierdzenia wzoru świadectwa ukończenia studiów podyplomowych
- 11) Nr 000-11/11/2024 z dnia 29 października 2024 r. w sprawie:

przeprowadzenia oceny funkcjonowania Uczelni za okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Aneta Mirosz
dyrektor Biura Rektora

Organizacja

Zarządzenia Rektora

- R-29/2024 z dnia 8 lipca 2024 r. w sprawie: zmian strukturalnych w Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym
- R-30/2024 z dnia 8 lipca 2024 r. w sprawie: zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-31/2024 z dnia 8 lipca 2024 r. w sprawie: powołania Zespołu ds. wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego
- R-32/2024 z dnia 29 lipca 2024 r. w sprawie: wprowadzenia Regulaminu świadczeń dla studentów Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-33/2024 z dnia 31 lipca 2024 r. w sprawie: wprowadzenia cennika opłat za zakwaterowanie w domach studenta Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-34/2024 z dnia 5 sierpnia 2024 r. w sprawie: wprowadzenia Regulaminu rejestracji i finansowania uczelnianych organizacji studenckich w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego
- R-35/2024 z dnia 26 sierpnia 2024 r. w sprawie: restrukturyzacji Wydziału Chemii Stosowanej
- R-36/2024 z dnia 26 sierpnia 2024 r. w sprawie: zmiany strukturalnej w Wydziale Ekonomii i Finansów
- R-37/2024 z dnia 26 sierpnia 2024 r. w sprawie: zmian strukturalnych w Wydziale Prawa i Administracji
- R-38/2024 z dnia 29 sierpnia 2024 r. w sprawie: zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-39/2024 z dnia 2 września 2024 r. w sprawie: zasad przedkładania zaświadczeń z Krajowego Rejestru Karnego oraz innych dokumentów wskazanych w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich
- R-40/2024 z dnia 2 września 2024 r. w sprawie: procedury weryfikacji przez Uniwersytet Radomski im. Kazimierza Pułaskiego osób w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym
- R-41/2024 z dnia 10 września 2024 r. w sprawie: uchylecia Zarządzenia Nr 02/WNMINoZ/2024 Dziekana Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego z dnia 11 marca 2024 r. w sprawie zasad weryfikacji studentów WNMiNoZ podczas zaliczeń oraz egzaminów
- R-42/2024 z dnia 16 września 2024 r. w sprawie: wprowadzenia Procedury zgłoszeń wewnętrznych w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego dotyczących naruszenia prawa i podejmowania działań następczych
- R-43/2024 z dnia 19 września 2024 r. w sprawie: powołania Wydziałowych Pełnomocników ds. Jakości Kształcenia Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-44/2024 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie: powołania Uczelnianego Zespołu ds. Jakości Kształcenia
- R-45/2024 z dnia 30 września 2024 r. w sprawie: oceny okresowej nauczycieli akademickich Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego za lata 2022-2024
- R-46/2024 z dnia 30 września 2024 r. w sprawie: zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- R-47/2024 z dnia 30 września 2024 r. w sprawie: uruchomienia okresowej oceny nauczycieli akademickich Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego za lata 2022-2024
- R-48/2024 z dnia 14 października 2024 r. w sprawie: powołania Komisji do przeprowadzenia postępowania wstępnego w sprawie nadania Profesorowi Marianowi Goryni tytułu doktora

honoris causa Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego

- R-49/2024 z dnia 14 października 2024 r. w sprawie: powołania Komisji do przeprowadzenia postępowania wstępnego w sprawie nadania Profesorowi Panagiotis Kaldis tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego

Aneksy do zarządzeń

- Aneks nr 18 z dnia 8 lipca 2024 r. do Zarządzenia R-20/2019 w sprawie:
 - 1) restrukturyzacji Uczelni,
 - 2) ustalenia i ogłoszenia nowej struktury organizacyjnej Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- Aneks nr 18 z dnia 8 lipca 2024 r. do Zarządzenia R-21/2019 w sprawie: wprowadzenia wykazu identyfikatorów cyfrowych i symboli literowych jednostek w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego
- Aneks nr 1 z dnia 8 lipca 2024 r. do

Zarządzenia R-38/2019 w sprawie: wprowadzenia Regulaminu kursów dokształcających w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego

- Aneks nr 19 z dnia 29 sierpnia 2024 r. do Zarządzenia R-20/2019 w sprawie:
 - 3) restrukturyzacji Uczelni,
 - 4) ustalenia i ogłoszenia nowej struktury organizacyjnej Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- Aneks nr 19 z dnia 29 sierpnia 2024 r. do Zarządzenia R-21/2019 w sprawie: wprowadzenia wykazu identyfikatorów cyfrowych i symboli literowych jednostek w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego
- Aneks nr 3 z dnia 10 września 2024 r. do Zarządzenia R-44/2019 w sprawie: wprowadzenia Regulaminu Wydziału Ekonomii i Finansów Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego

- Aneks nr 2 z dnia 16 września 2024 r. do Zarządzenia R-43/2019 w sprawie: wprowadzenia Regulaminu Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego
- Aneks nr 2 z dnia 30 września 2024 r. do Zarządzenia R-59/2021 w sprawie: powołania w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego komisji oceniających nauczycieli akademickich za lata 2016-2019 i 2020-2021

Polecenia służbowe

- Polecenie służbowe 2/2024 z dnia 15 lipca 2024 r. w sprawie: obowiązku bezwzględnej realizacji przepisów dotyczących planowania i rozliczania zajęć dydaktycznych w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego

*Aneta Mirosz
dyrektor Biura Rektora*

KRONIKA REKTORSKA

(lipiec – październik 2024 r.)

9 lipca – JM Rektor prof. dr hab. Sławomir Bukowski uczestniczył w Auli Głównej w ceremonii „czepkowania” absolwentek kierunku Pielęgniarstwo I stopnia na Wydziale Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu. Wydarzenie zgromadziło nie tylko władze uczelni i wydziału, ale także licznie przybyłych gości, przyjaciół i rodziny absolwentów.

8 września – JM Rektor wziął udział w IX Rektorskim Rajdzie Rowerowym, którego jest honorowym patronem. Uczestnicy rajdu pokonali dystans ponad 40 km, a jego zakończenie odbyło się w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

27 września – JM Rektor przyjął w rektoracie URad. delegację z Jiangxi

University of Science and Technology w Chinach. Przewodniczył jej rektor chińskiej uczelni prof. Dr. Dong Bingyana. Podpisano list intencyjny dotyczący współpracy akademickiej oraz zacieśnienia więzi społecznych.

4 października – JM Rektor przewodniczył inauguracji nowego roku akademickiego 2024/2025 w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego. Uroczystość odbyła się w Auli Głównej.

7-9 października – JM Rektor przebywał na czele delegacji naszego Uniwersytetu w Università degli Studi di Perugia, który był organizatorem Międzynarodowego Tygodnia, w którym wzięli udział przedstawiciele uniwersytetów krajów UE bio-

raczących udział w Programie Erasmus+. Spotkanie poświęcone było dalszemu rozwojowi współpracy dydaktycznej i naukowej w ramach Erasmus+.

19-20 października – JM Rektor wziął udział w Tajwańskich Targach Edukacyjnych. Swoje oferty zaprezentowało 90 uczelni europejskich, w tym sześć z Polski. Rektor prof. S. Bukowski wraz z A. Dąbrowską z Działu Współpracy z Zagranicą URad., poprowadzili seminarium dotyczące możliwości współpracy polskich uczelni z partnerami spoza Unii Europejskiej.

Justyna Cwiertnia

(...)Uniwersytet jest moim drugim domem. Utożsamiam się z tym miejscem, a poza tym uczelnia wyższa – nie chcę, żeby zabrzmiało to pretensjonalnie – gromadzi bardzo ciekawych ludzi i obcowanie z nimi jest często nie tylko obowiązkiem, ale i wielką przyjemnością(...).

W BIURZE REKTORA NIE JEST NUDNO

(z mgr Anetą Mirosz, dyrektorką Biura Rektora, rozmawia Wojciech Bielawski)

Jakie miałaś oczekiwania, zostając dyrektorką Biura Rektora?

Cieżko mówić o oczekiwaniach, ponieważ tak naprawdę zostałam rzucona na głęboką wodę i jedyne co wiedziałam, to, że muszę dać radę. Przed utworzeniem Biura Rektora, taką funkcję pełnił Dział Organizacji i Zarządzania, z którym praktycznie nie współpracowałam, ponieważ zajmowałam się w znacznie części promocją uczelni. Propozycja nowego zakresu obowiązków była dla mnie dużym wyzwaniem. Szczerze przyznaję, że było to trudne zadanie. Z perspektywy tych kilkunastu lat mogę powiedzieć, że podjęłam dobrą decyzję. „Miękkie lądowanie” w Biurze Rektora ułatwił mi zespół, który pracował w wymienionym wcześniej przeze mnie dziale. Muszę tu ciepło powiedzieć o Izbie Szkwarek, która odeszła już na emeryturę oraz Ani Kowalik-Sawie, która nadal pracuje ze mną. To one prawie bezboleśnie wprowadziły mnie w sprawy związane z prawidłowym funkcjonowaniem Biura.

Kiedy zerknąłem do zakresu czynności Biura Rektora, to jest on rzeczywiście obszerny. Zapytam więc tak: Organizujesz, ułatwiając zarządzanie?

Można tak powiedzieć, w dość dużym uproszczeniu. Natomiast polega to, mówiąc bardzo skrótowo, na tym, że praca Biura Rektora, to tak naprawdę kontakt ze wszystkimi

jednostkami strukturalnymi uczelni. To stamtąd wpływają wszystkie informacje i sygnały, które my potem „ubieramy” w zarządzenia i inne akty prawne. Dlatego, tak ważna jest wzajemna dobra współpraca, choć czasem nietatwa.

Początek każdego nowego roku akademickiego to czas, w którym, mówiąc obrazowo, dopada Cię zadyszka?

Rzeczywiście najtrudniejszy czas dla nas, to jest początek każdego nowego roku akademickiego. Jeśli początek roku akademickiego zbiega

Aneta Mirosz, dyrektorka Biura Rektora

się dodatkowo z początkiem kadencji nowych władz uczelni, to wtedy mamy naprawdę gorące dni w Biurze Rektora. Wiąże się to z wydawaniem wielu nowych aktów prawnych, które kończą ostatnią kadencję i rozpoczynają nową. Powoływane są nowe komisje, nowe zespoły, udzielane są pełnomocnictwa i wiele, wiele innych spraw. Kulminacją tego czasu jest uroczystość inauguracji nowego roku akademickiego. I rzeczywiście w tym czasie także mnie dopada zadyszka, ponieważ nawarstwienie tych spraw jest bardzo duże. Z drugiej strony lubię, jak coś się dzieje, więc ta „zadyszka” jest, ale nie na tyle duża, by blokować czy uniemożliwiać pracę. Bywa też motywująca.

Jaki rodzaj pracy preferujesz, zorganizowany do perfekcji, działanie ad hoc – tzw. spontan a może filozofię zen – spokój i emocje trzymane mocno na wodzy?

Jestem osobą bardzo dynamiczną, dobrze zorganizowaną, i raczej nie skrywam swoich emocji. Natomiast nie jestem pamiętliwa i nie pielęgnuję w sobie przez dłuższy czas urazy, niechęci. Odpowiadają mi takie sytuacje, w których mogę się wykazać. W działaniu zdecydowanie bliższy jest mi perfekcjonizm niż spontan, ale z tego powodu mam też świadomość, że zapięcie wszystkiego na ostatni guzik, niekiedy jest niemożliwe. Na pewno trudnym okresem dla wszystkich, był czas pandemii, w którym uczelnia, a tym samym my wszyscy, musieliśmy przestawić się na zupełnie inny sposób działania. Był to naprawdę trudny czas, ale mam przekonanie, że uczelnia dobrze wtedy funkcjonowała.

Jak radziłaś sobie z pracą zdalną?

Dla mnie to był koszmar! Brak codziennych rytuałów związanych z przyjściem do pracy, brak bezpośredniego kontaktu z ludźmi, ciągle dzwoniący telefon i „pełna” poczta e-mailowa, brak bezpośredniego dostępu do dokumentów, na któ-

rych tak naprawdę pracujemy na co dzień, wszystko to było dla mnie czymś niezwykle trudnym. Do tego lekcje zdalne moich dzieci, które też musiały się odnaleźć w nowej rzeczywistości. Niektóre firmy nadal utrzymują ten bardziej ekonomiczny sposób pracy, ale ja nie wyobrażam sobie siebie pracującej non stop w domu.

Kiedy coś poszło nie tak? Twoja największa wpadka.

Jakiejś spektakularnej wpadki nie pamiętam. Oczywiście zdarzają się niedociągnięcia, ale wydaje mi się, że są one niedostrzegalne przez innych, a wiem o nich tylko ja i moi współpracownicy.

Inauguracja roku akademickiego jest dla Ciebie i Twoich współpracowników zawsze dużym wyzwaniem. Zaczęłaś myśleć o kolejnej w dniu, kiedy tegoroczna się odbyła?

Tak, zgadzam się. Każda inauguracja to duże wyzwanie dla mnie i moich współpracowników i myślę, że również dla Uczelni. Oczywiście, mamy swoje rutynowe sposoby, które rzeczywiście usprawniają nasze działania, ale zakres prac i obowiązków jest ogromny. Z drugiej strony rutyna jest trochę niebezpieczna, ponieważ nieco „stępieja” czujność. Tegoroczna inauguracja wypadła, takie otrzymuję informacje, naprawdę fajnie i nie chcę tu używać stwierdzenia „wzorowo”, bo zawsze coś można zrobić lepiej. Byli wszyscy zaproszeni goście, pełna aula pracowników i studentów. Ważnym momentem inauguracji i myślę, że też bardzo wzruszającym było przekazanie dyplomu honoris causa na ręce rodziny śp. prof. Wojciecha Łączkowskiego, któremu niestety nie było dane doczekać uroczystości jemu poświęconej. Ponadto inauguracja nowego roku akademickiego to wyjątkowy dzień dla uczelni, dlatego zawsze staramy się go uatrakcyjnić. Bardzo dobrym pomysłem, który zrodził się kilka lat temu, było wzbogacenie re-

peruaru naszego Chóru Akademickiego o światowe przeboje i standardy muzyczne. To, jak pewnie zauważyłeś, bardzo ożywiło aulę i na pewno uatrakcyjniło inaugurację. Przypominam sobie też, jak podczas którejś inauguracji przygotowaliśmy pokaz mody, w którym zaprezentowane zostały projekty pracowników i studentów z obecnego Wydziału Chemii Stosowanej. Była też bardzo ciekawa wystawa obuwia zaprojektowanego przez naszych studentów. Myślę, że dobrze byłoby móc wprowadzać takie „smaczki” co roku, jednak jesteśmy trochę ograniczeni powierzchnią auli. Z tych zabawnych i zakulisowych sytuacji, wielokrotnie zdarzało się, że „przebieraliśmy” studentki z poczty sztandarowego. Zdarzało się, że przychodziły na inaugurację w stroju mało adekwatnym do rangi uroczystości, a z pewnością do roli „sztandarowych”. Standardem było, że zabierałam z domu buty i jedną sukienkę więcej, tak na wszelki wypadek.

Zdradź trochę informacji z „kuchni” Biura Rektora. Wizyty VIP-ów, np. prezydenta Komorowskiego, czy ambasadora USA Marka Brzezińskiego, wymagają zapewne specjalnych procedur?

Wizyty VIP-ów w uczelni wymagają od nas szczególnego zaangażowania. Natomiast za ich pobyt i bezpieczeństwo odpowiadają właściwe służby, na przykład Biuro Ochrony Rządu czy Służba Ochrony Państwa. To one wyznaczają nam standardy i warunki, do których musimy się dostosować. My, jako Uczelnia, mamy obowiązek udostępnić im pomieszczenia, wskazać drogę dojazdu, natomiast sprawdzenie pomieszczeń, drogi ewakuacyjne itp., to już są ich procedury. W przypadku tych wizyt, o których wspominasz, zobowiązani byliśmy dostarczyć listę osób, które będą przebywały w otoczeniu gościa, a także imienną listę przedstawicieli mediów, które mają relacjonować wizytę. Podczas wi-

zyty ambasadora USA Marka Brzezińskiego, te obostrzenia też obowiązywały, a dodatkowo ustaliliśmy czas i liczbę pytań, które miały być zadane naszemu gościowi. Tak na marginesie, muszę dodać, że czasami większe problemy stwarzają osoby będące w niższej randze VIP-ów np. niektórzy ministrowie. Niekiedy podczas inauguracji roku akademickiego, kiedy prezentujemy zaproszonych gości, okazuje się, że ktoś nie dojechał, nie zdążył albo przybył bez potwierdzenia obecności lub miało go nie być. Reasumując, na pewno, przy okazji takich wizyt, jako Uczelnia, wszyscy jesteśmy postawieni w stan pełnej gotowości. Myślę, że też dużo pracy mają administratorzy budynków.

Jaką jesteś szefową? Co cenisz u współpracowników, a czego nie tolerujesz?

Tak naprawdę trzeba o to zapytać moich pracowników. Myślę, że źle na współpracę wpływają rzeczy niedopowiedziane. Uważam, że należy sobie na początku wszystko wyjaśnić, ustalić wzajemne oczekiwania i na pewno będzie się łatwiej współpracowało. Nie toleruję kłamstwa w każdej postaci, nawet jak komuś coś nie wyjdzie, a to jest rzeczą normalną i nieuniknioną w pracy, to lepiej żeby o tym powiedział, a nie kombinował, tłumaczył się mało przekonującymi okolicznościami. Wszyscy jesteśmy od siebie wzajemnie zależni i to powinno budować wzajemne dobre relacje. Nie jestem też szefową, która bezustannie sprawdza, jak pracownicy wykonują powierzone im zadania. Nie lubię tego, bo uważam że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni, a praca kierownika nie polega na „staniu nad głową pracownika” i patrzaniu mu na ręce. Ustalamy termin, w którym dana praca powinna być wykonana i należy go dotrzymać. Cenię też sobie zaangażowanie, i może to niektórych zaskoczy, „dorosłość” i poczucie obowiązku, bo – jak pokazuje życie – wiek czasami zupełnie

nie świadczy o tym, że jesteśmy właśnie dorośli, odpowiedzialni.

Jak myślisz Uniwersytet Radomski to...

Uniwersytet jest moim drugim domem. Pracuję w nim od 2006 roku, ale moje związki z Uczelnią są trochę dłuższe, ponieważ tutaj również studiowałam. Ja utożsamiam się z tym miejscem, a poza tym uczelnia wyższa – nie chcę żeby zabrzmiało to pretensjonalnie – gromadzi bardzo ciekawych ludzi i obcowanie z nimi jest często nie tylko obowiązkiem, ale i wielką przyjemnością. Nie zdarzyło mi się, żebym z niechęcią przychodziła do pracy, może czasem ze zmęczeniem. Oczywiście są momenty trudne, ale nie takie, bym myślała o zmianie pracy. Jeśli mamy spełniać się zawodowo, to praca powinna sprawiać nam frajdę, bo inaczej męczymy siebie, swoich współpracowników i przełożonych. Po skończeniu studiów trochę myślałam, żeby zostać na uczelni być może jako wykładowca. Jak widać, spełniło się moje zamierzenie, ale w trochę innej roli.

Czy szefowie/szefowe biur rektorów spotykają się w sposób oficjalny, np. zjazd szefów BR, czy prywatnie?

O ile wiem, szefowie biur rektorów z polskich uczelni nie są zrzeszeni w żadnym stowarzyszeniu, związku, czy czymś podobnym, a spotykają się pewnie w sposób nieoficjalny, prywatny. Wydaje mi się jednak, że dobrze byłoby czasami wymienić się doświadczeniem zawodowym, bo przecież uczelnie publicznie, a w mniejszym stopniu prywatne, funkcjonują w podobny sposób. Ja mam kontakty z niektórymi biurami rektorów, ale ograniczają się one do telefonicznych rozmów. Może kiedyś ktoś wpadnie na pomysł i zostanie zorganizowany np. pierwszy zjazd szefowych/szefów Biur Rektorów. Tym bardziej, że wiele strukturalnych jednostek uczelni jest w jakiś formalny sposób zrzeszona i ich przedstawiciele uczestniczą w spo-

tkaniach zorganizowanych z inicjatywy ministerstwa, czy też z innego powodu.

Aneta Mirosz prywatnie to...

Jestem przede wszystkim mamą dla moich córek bliźniaczek – nastolatek i staram się poświęcać im jak najwięcej czasu tym bardziej, że z racji ich wieku, jest to okres trudny. Poza tym mam poczucie upływającego czasu i wiem, że za chwilę „wyfruną” z domu. One pomału stają się młodymi kobietami. Zmienia się ich system wartości i potrzebujemy wzajemnie dużo pracy, żeby wspólnie przetrwać okres dorastania, który w naszych obecnych czasach jest naprawdę bardzo trudny. Ja ze swojego doświadczenia zawodowego i prywatnego staram się uczyć je na branie odpowiedzialności za podejmowane decyzje i spełnianie swoich pasji. Są one bardzo ważne w życiu i cieszę się, że moje dzieci je mają i naprawdę z wielkim zaangażowaniem się im oddają, wkładając w to naprawdę wiele pracy. Z dumą i podziwem na to patrzę. Mówię o tym z takim przekonaniem, ponieważ sama nie wypracowałam dla siebie przestrzeni, która byłaby tylko dla mnie. Ale to nie znaczy, że kiedyś taka moja prywatna zona nie powstanie. Kocham podróże, kocham góry i uwielbiam hortensje.

*z Anetą Mirosz,
dyrektorką Biura Rektora,
rozmawiał Wojciech Bielawski*

(od red.): ***mgr Aneta Mirosz*** – absolwentka: III LO im. Dionizego Czachowskiego w Radomiu i Wydziału Ekonomicznego Politechniki Radomskiej (studia 1998-2003) kierunku Ekonomia. W kwietniu 2006 roku rozpoczęła pracę w Politechnice Radomskiej (od 2023 roku Uniwersytet Radomski) w Dziale Promocji, następnie w Ośrodku Informatyki i Promocji, a od września 2012 roku jest dyrektorką Biura Rektora. W latach 2010-2012 była rzeczniczką prasową rektora.

Immatrykulacja, ślubowania, przemówienia...

ROK AKADEMICKI 2024/2025 UWAŻAM ZA OTWARTY!

Tymi słowami JM Rektor prof. Sławomir Bukowski ogłosił rozpoczęcie kolejnego roku akademickiego 2024/2025 w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego.

Inauguracja nowego roku akademickiego jest, jak zawsze, ważnym wydarzeniem dla społeczności akademickiej naszego Uniwersytetu. Tegoroczna zgromadziła wielu znamienitych gości, a Aula Główna była wypełniona do ostatniego miejsca.

Uroczystość poprzedziła msza święta w intencji środowiska akademickiego, odprawiona w radomskiej Katedrze. Przewodniczył jej ks. bp Marek Solarczyk, który w wygłoszonej homilii podkreślił rolę Uniwersytetu Radomskiego w kształtowaniu postaw etycznych i moralnych studentów, ale również kadry akademickiej.

W inauguracji udział wzięli przedstawiciele władz państwowych i samorządowych. Dużym wyróżnieniem dla Uniwersytetu Radomskiego była obecność na inauguracji Dariusza Wieczorka – ministra Nauki. Obecni byli także Paulina Piechna-Więckiewicz – podsekretarka Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Patryk Fajdek – wicewojewoda mazowiecki, Rafał Rajkowski – wicemarszałek województwa mazowiecki, Radosław Witkowski – prezydent miasta Radomia.

Po wejściu senatu, wprowadzeniu pocztu sztandarowego Uniwersytetu i odśpiewaniu hymnu narodowego, nastąpiła immatrykulacja studentów I roku reprezentujących wszystkie wydziały uczelni. Ślubowanie o treści: *Ślubuję uroczysto: że będę wytrwale dążyć do zdobywania wiedzy i rozwoju własnej osobowości, odnosić się z szacun-*

kiem do władz Uczelni i wszystkich członków jej wspólnoty, szanować prawa i obyczaje akademickie, oraz całym swym postępowaniem dbać o godność i honor studenta Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego – złożyli: Zuzanna Sulima (WEiF), Marika Olender (WFP), Mikołaj Puk (WM), Martyna Rutkowska (WNMiNoZ), Krzysztof Mazur (WPiA), Kacper Kacprowicz (WPiA), Alicja Spólna (WSz) i Bartłomiej Rak (WTEiI). Ślubowanie złożyli także przedstawiciele reprezentujący grupę studentów cudzoziemców rozpoczynających studia w naszej uczelni: Kira Goncharova (WSz) i Myrosław Panteleimonov (WTEiI).

Podczas tegorocznej inauguracji złożył też ślubowanie Karol Osowski z Wydziału Mechanicznego, który otrzymał z rąk JM Rektora dyplom doktora habilitowanego nauk inżynierjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Uroczystość uświetnili swoimi występami: Chór Akademicki pod kierownictwem Agnieszki Kobierskiej, orkiestra wojskowa pod batutą starszego chorążego sztabowego Tomasza Chwalińskiego, kapelmistrza orkiestry reprezentacyjnej WOT oraz młodzi artyści z instrumentalnego zespołu muzycznego: Weronika Perzyńska, Oliwia Walczak i Dariusz Makarewicz, którzy brawurowo zagrali m.in. „Imagine” Johna Lennona czy „Te Deum” M.A. Charpentiera.

W inauguracyjnym przemówieniu rektor prof. dr hab. Sławomir

Bukowski bardzo mocno zaakcentował konieczność wprowadzenia radykalnych zmian kierunków i programów studiów wobec tak szybko zmieniającej się rzeczywistości społecznej, gospodarczej, kulturowej i dynamicznego postępu technologicznego. Aby sprostać tym wyzwaniom badania naukowe, ale także nowotworzone kierunki studiów muszą mieć charakter coraz bardziej interdyscyplinarny. Służy temu także bardzo intensywnie rozwijająca się w naszym Uniwersytecie wymiana międzynarodowa nauczycieli akademickich i studentów w ramach jednego z najlepszych unijnych programów – ERASMUS+, ale nie tylko. *(od red.: Uniwersytet Radomski ma zawartych ponad 160 umów zagranicznych, w tym: 125 w ramach Erasmus+ z uczelniami krajów Unii Europejskiej, spoza Unii – w tym z Ukrainą, oraz blisko 40 umów dwustronnych z ośrodkami na całym świecie).* Na zakończenie wystąpienia rektor podkreślił, że studiowanie w uczelniach zagranicznych, udział nauczycieli akademickich w kongresach i konferencjach międzynarodowych, w wymianie dydaktycznej, wspólne z zagranicznymi naukowcami projekty badawcze pozwalają na wymianę wiedzy naukowej, wyników badań, kształtowanie nowych umiejętności i kompetencji.

Podczas uroczystości zaśluzonym pracownikom uczelni zostały wręczone odznaczenia i nagrody.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 lipca 2024 roku.

Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę odznaczeni zostali: Aldona Kuśmińska-Fijałkowska (WTEil), Mikołaj Olszewski (WPiA), Anna Spólna (WFP).

Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę odznaczeni zostali: Małgorzata Górską (WTEil), Łukasz Rudecki (WSz).

Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne Zasługi dla Oświaty i Wychowania otrzymali: Waldemar Nowakowski – prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, Iwona Zamkowska (WFP) i Grzegorz Zieliński (WPiA).

W kolejnej części inauguracji odbyło się uroczyste nadanie Panu Profesorowi Wojciechowi Łączkowskiemu – wybitnemu prawnikowi, sędziemu Trybunału Konstytucyjnego, profesorowi Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego. Niestety 30 grudnia 2023 roku społeczność akademicka naszej uczelni z wielkim smutkiem i żalem przyjęła wiadomość, o śmierci Pana Profesora.

Dyplom doktora honoris causa odebrali Pani Bożena Łączkowska – żona śp. Profesora Wojciecha Łączkowskiego oraz syn Pan Wojciech Grzegorz Łączkowski. Laudację wygłosiła dr hab. Joanna Smarż, prof. URad., promotorka w postępowaniu o nadanie tytułu dr honoris causa śp. Profesorowi Wojciechowi Łączkowskiemu.

W dalszej części uroczystości przyznano Medale im. Kazimierza Pułaskiego za znaczący wkład pracy w działalność i rozwój Uczelni. Otrzymali je: Anna Szczygielska - członek zarządu ds. rozwoju biznesu Zakładów Automatyki „KOMBUD” S.A. w Radomiu; Jarosław Jaskólski – prezes P.P.H.U. JARMEX; prof. Theodoros Kosmanis z International

Hellenic University z siedzibą w Salonikach; Sylwester Krawczyk – założyciel i prezes Zakładów Masarskich KRAWCZYK Sp. z o.o.; Andrzej Kwiecień – główny udziałowiec firmy Confirme Sp. z o.o.; Dieter Rücker – zastępca, bezinteresowny interesariusz Wydziału Sztuki Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego.

W kolejnej części inauguracji głos zabrali: minister Dariusz Wierczorek, Paulina Piechna-Więckiewicz – podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Patryk Fajdek – wicewojewoda mazowiecki, Rafał Rajkowski – wicemarszałek województwa mazowieckiego i Radosław Witkowski – prezydent miasta Radomia. W imieniu studentów

głos zabrała Aleksandra Kucharska, przewodnicząca Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego.

JM Rektor profesor Sławomir Bukowski, trzykrotnie uderzając berłem w stół, powiedział: *Rok akademicki 2024/2025 w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego uważam za otwarty!*

Jak kaže tradycja, ostatnim punktem uroczystej inauguracji roku akademickiego 2024/2025 był wykład inauguracyjny, na temat: „Z galerii na ulicę. Mural jako nowoczesna forma prezentacji sztuki w przestrzeni publicznej”, który wygłosił dr hab. Łukasz Rudecki, prof. URad., prodziekan Wydziału Sztuki.

Wojciech Bielawski

Od lewej: prof. dr hab. inż. Wojciech Żurowski – prorektor ds. badań naukowych, prof. dr hab. Sławomir Bukowski – rektor, dr hab. Elżbieta Sałata – prorektorka ds. dydaktycznych i studenckich i dr hab. inż. Waldemar Nowakowski – prorektor ds. badań i współpracy z zagranicą

Immatrykulacja studentów I roku

WYDARZENIA

Medale im. Kazimierza Pułaskiego otrzymali (od lewej): Anna Szczygielska – członek zarządu „KOMBUD” S.A. w Radomiu; Jakub Krawczyk – ZM KRAWCZYK Sp. z o.o., Andrzej Kwiecień – Confirme Sp. z o.o.; prof. Theodoros Kosmanis z International Hellenic University; Jarosław Jaskólski – prezes P.P.H.U. JARMEX

Dariusz Wiczorek – Minister Nauki

Instrumentalny zespół muzyczny. Od lewej: Weronika Perzyńska, Oliwia Walczak i Dariusz Makarewicz, którzy brawurowo zagrali m.in. „Imagine” Johna Lennona i „Te Deum” M.A. Charpentiera

Dyplom doktora honoris causa przyznany Profesorowi Wojciechowi Łączkowskiemu odebrali Bożena Łączkowska – żona śp. Profesora oraz syn Wojciech Grzegorz Łączkowski

Aleksandra Kucharska przewodnicząca Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego

Medal Komisji Edukacji Narodowej otrzymali (od lewej): Waldemar Nowakowski (prorektor), Iwona Zamkowska (WFP) i Grzegorz Zieliński (WPiA). Obok: Paulina Piechna-Więckiewicz – podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i rektor prof. S. Bukowski

Dyplomatorium po raz drugi

LEKARZE Z UNIWERSYTETU

25 października w Auli Głównej Uniwersytetu Radomskiego odbyło się uroczyste Dyplomatorium absolwentów kierunku lekarskiego. Po raz drugi w historii wydziału kilkudziesięciu lekarzy złożyło ślubowanie lekarskie. Po uzyskaniu specjalizacji medycy z naszego Uniwersytetu dołączą do swoich starszych koleżanek i kolegów w klinikach, szpitalach i przychodniach.

Uroczystość z udziałem władz Uniwersytetu i władz Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu była niezwykle podniosła. Ceremonię rozpoczęło uroczyste wprowadzenie sztandaru Uczelni oraz odśpiewanie hymnu, po którym nastąpiły przemówienia. Prorektor Uniwersytetu Radomskiego, dr hab. inż. Waldemar Nowakowski, prof. URad., wyraził dumę z osiągnięć absolwentów wydziału oraz życzył im jak największych osiągnięć w pięknym zawodzie lekarza. Następnie dziekan Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu, dr hab. n.med. Ryszard Tomasiuk, prof. URad., skierował do zebranych słowa uznania za wysiłek i zaangażowanie, które włożyli przez sześć lat nauki na naszym Uniwersytecie. Życzył im także wytrwałości, determinacji i sukcesów w życiu zawodowym i prywatnym.

Oczywiście największe zainteresowanie skupiło się na 73 absolwentkach i absolwentach kierunku lekarskiego. Dziewięcioro z nich otrzymało dyplomy za najlepsze wyniki w nauce w trakcie sześciolletniej edukacji.

Niezwykle wzruszające było złożenie przyrzeczenia lekarskiego przez absolwentów. Ich uroczyste ślubowanie, w którym przyrzekli służyć życiu i zdrowiu ludzkiemu, przeciwdziałać cierpieniu, a także zachować tajemnicę lekarską. Tym samym wykazali gotowość do podjęcia wielkiej misji, jaką jest wykonywanie zawodu lekarza. Następnie przyszedł czas na wręczenie dyplomów gratulacyjnych i dyplomów ukończenia studiów. Zarówno dla absolwentów, jak również dla ich rodzin ta część uroczystości była bardzo wzruszająca.

Jak każda tradycja, pod koniec uroczystości, w górę pofrunęły birety absolwentów, jako symbol ukończenia studiów i rozpoczęcia pracy w zawodzie lekarza.

Wojciech Bielawski

Dziewięcioro absolwentów WNMINoZ otrzymało dyplomy za najlepsze wyniki w nauce w trakcie sześciolletniej edukacji

W górę pofrunęły birety absolwentów, jako symbol ukończenia studiów i rozpoczęcia pracy w zawodzie lekarza

Wspomnienie października 1981 roku

ROZNIKA STRAJKU

26 października 2024 roku uroczystość złożono kwiaty pod tablicą upamiętniającą strajk pracowników i studentów w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu. Tego dnia 43 lata temu rozpoczęła się strajk okupacyjny w radomskiej uczelni.

Uroczyste spotkanie i złożenie kwiatów to wyraz wdzięczności dla uczestników strajku stających w obronie wolności, godności i praw człowieka. W uroczystości wzięli udział: prorektor Uniwersytetu Radomskiego dr hab. inż. Waldemar Nowakowski, prof. URad, Karolina Sowińska – w towarzystwie męża – przedstawicielka Instytutu Pamięci Narodowej, współautorka książki „Strajk radomski i nie tylko...” Beata Sułowska – Zarząd Regionu NSZZ Solidarność Ziemia Radomska. M.O.Z. NSZZ Solidarność reprezentował dr Michał Gawroński. Przez krótką chwilę był obecny również przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ Solidarność Uniwersytetu Radomskiego dr hab. Tadeusz Szumiata, prof. URad. Na uroczystość przybyli też przedstawiciele Radomskiej Inicjatywy Młodzieży Ewa Kowalska i Adam Szabelak. W spotkaniu uczestniczył też poseł RP Zbigniew Kuźmiuk – uczestnik strajku.

Inicjatorem uroczystości było Stowarzyszenie PAŹDZIERNIK’81. Przewodniczącym Stowarzyszenia i jego pomysłodawcą jest Jacek Mężyk – uczestnik strajku, członek Komitetu Strajkowego. Celami Stowarzyszenia są m.in. upamiętnianie strajku pracowników i studentów w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu, rozpoczętego w październiku 1981 r., dbałość o prawdę historyczną dotyczącą przyczyn, przebiegu oraz konsekwencji strajku.

Jacek Mężyk podziękował uczestnikom uroczystości za przybycie i przywołał we wspomnieniu tamte dni: *Dlaczego 26 października? W tym dniu w 1981 roku rozpoczęła się strajk właściwy a następnie okupacyjny. Zgodnie z postulatami*

Od lewej: Zbigniew Kuźmiuk, Jan Rejczak, Jacek Mężyk, Jerzy Pierzchała (z tyłu), Bogusław Wnuk, Karolina Słowińska i jej mąż

strajkowymi oczekiwano przybycia komisji ministerialnej, a więc władzy. Nikt jednak nie pojawił się w oczekiwanym terminie. Więc zobowiązani postulatami strajkowymi rozpoczęliśmy strajk okupacyjny. Oczekiwana władza pojawiła się 13 grudnia 1981 roku, w mundurach różnych formacji wojskowych i w czapkach z „wroną”¹⁾.

Nikt z Komitetu Strajkowego nie wyobrażał sobie strajku trwającego prawie 50 dni. 49 czy 50 dni? Wybór pozostawiam do rozstrzygnięcia. Osobiście podpisywałem dokument przekazania budynku bez przeprowadzenia inwentaryzacji zdecydowanie po północy, a więc nie 13 a 14 grudnia. W tej kwestii „poszedłem na układ z władzą”. Na dokumencie istniała data 13.12.1981 r. Ten dokument

uwalniał strajkujących od odpowiedzialności materialnej za ewentualne szkody majątkowe powstałe w trakcie strajku lub po jego pacyfikacji.

Oprac. Wojciech Bielawski na podst. inf. otrzymanych od Jacka Mężyka – uczestnika strajku, członka Komitetu Strajkowego, aktywisty w Stowarzyszeniu PAŹDZIERNIK’81.

¹⁾ WRON – Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego w okresie stanu wojennego – organ niekonstytucyjny lub pogardliwe określenie dla symboli stosowanych w PRL, czy symbolu nazi-stowskich Niemiec.

Wystawa w Senacie RP

GOMBROWICZ. JA. EUROPEJCZYK

25 września w siedzibie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej uroczysto otwarto wystawę „Gombrowicz. Ja. Europejczyk”. Współautorką scenariusza wystawy jest dr hab. Anna Spólna, prof. Uniwersytetu Radomskiego z Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego.

Wystawa powstała w ramach obchodów Roku Gombrowiczowskiego, ustanowionego przez Senat RP w związku ze 120. rocznicą urodzin autora „Ferdynand”. Ekspozycja zorganizowana została w Senacie RP z inicjatywy marszałek Senatu Małgorzaty Kidawy-Błońskiej przez Muzeum Witolda Gombrowicza we Wsoli, oddział Muzeum Literatury. Autorami scenariusza są Anna Spólna i Tomasz Tyczyński, autorem koncepcji plastycznej jest Adam Orlewicz (Nowy Motyw).

Podczas otwarcia ekspozycji zaprezentowany został film z wypowiedzią wdowy po pisarzu Rity Gombrowicz, która dziękowała za zorganizowanie tego wydarzenia. W uroczystości wzięli udział m.in. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Hanna Wróblewska, wicemarszałek Senatu Rafał Grupański, ambasador Argentyny w Polsce Alicia Irene Falkowski, wicedyrektor Muzeum Literatury Adam Kowalski, prof. dr hab. Mikołaj Sokołowski z Instytutu Badań Literackich, prof. Małgorzata Smorąg-Goldberg (Sorbonne Université), Janusz Margański (historyk literatury, tłumacz, scenarzysta filmowy), prof. UW Paweł Rodak (Instytut Kultury Polskiej UW), dziennikarka i prezenterka telewizyjna Grażyna Torbicka.

Otwarcie wystawy poprzedziła prezentacja fragmentów „Dzienników” Witolda Gombrowicza w wy-

Ekspozycja zorganizowana została w Senacie RP z inicjatywy marszałek Senatu Małgorzaty Kidawy-Błońskiej – przemawia. Z lewej – dr hab. Anna Spólna, prof. URad. – współautorka scenariusza wystawy (fot. Tomasz Paczos, Kancelaria Senatu)

Katarzyna Ucherska, aktorka Teatru Ateneum w Warszawie zaprezentowała fragmenty „Dzienników” Witolda Gombrowicza. Pierwsza z lewej dr hab. Anna Spólna, prof. URad. (fot. Tomasz Paczos, Kancelaria Senatu)

konaniu Katarzyny Ucherskiej, aktorki Teatru Ateneum w Warszawie.

Witold Gombrowicz to jeden z najwybitniejszych pisarzy polskich XX wieku. Jego książki przełożone zostały na 40 języków. Obok Sienkiewicza, Tokarczuk, Szymborskiej czy Lema jest jednym z najczęściej tłumaczonych polskich autorów; jest jednocześnie najczęściej wysta-

wianym na świecie polskim dramaturgiem. W 1967 roku Witold Gombrowicz otrzymał Międzynarodową Nagrodę Wydawców, Prix Formentor, nazywaną wówczas „małym Noblem”. Nazwisko Gombrowicza czterokrotnie – w latach 1966, 1967, 1968 oraz 1969 znalazło się na liście kandydatów do literackiej Nagrody Nobla. Jego twórczość, stawiając

w centrum człowieka i jego relacje ze sobą, z innymi i ze światem, posługując się groteską, ironią, wpisuje się w najważniejsze poszukiwania i prądy dwudziestowiecznej myśli literackiej i filozoficznej.

*Oprac. Wojciech Bielawski
na podst. materiałów
otrzymanych od Anny Spólnej*

Współpraca edukacyjna i naukowa

NOWI PARTNERZY Z EUROPY I AZJI

Nie słabnie aktywność JM Rektora prof. Sławomira Bukowskiego, a także władz wydziałów naszego Uniwersytetu w nawiązywaniu kolejnych kontaktów z uczelniami zagranicznymi, nie tylko w ramach programu Erasmus+.

Uniwersytet Radomski ma zawartych ponad 160 umów zagranicznych, w tym: 125 w ramach programu Erasmus+ z uczelniami z krajów Unii Europejskiej, spoza Unii, w tym z Ukrainą oraz blisko 40 umów dwustronnych z ośrodkami naukowymi na całym świecie).

27 września 2024 roku w naszej uczelni przebywała delegacja z Jiangxi University of Science and Technology w Chinach. Rektor chińskiej uczelni prof. dr Dong Bingyana i rektor naszego Uniwersytetu prof. Sławomir Bukowski podpisali list intencyjny dotyczący współpracy akademickiej oraz zacieśnienia więzi społecznych. W skład chińskiej delegacji wchodził także Wang Weisheng chairman of the board Ph.D/associate professor, Xueyu Huang professor, doctoral supervisor, Wei Lu chief foreign affairs section oraz Guohua Zeng doctor, professor.

Delegacja z Jiangxi University of Science and Technology w Chinach i rektor Uniwersytetu Radomskiego prof. Sławomir Bukowski podpisują list intencyjny dotyczący współpracy akademickiej oraz zacieśnienia więzi społecznych

Współpraca ma obejmować wspólne projekty w obszarach zainteresowania obu uczelni. Uzgodniono także regularne wizyty przedstawi-

cieli obu uczelni, mapowanie programów kursów, wymianę nauczycieli oraz identyfikację nowych obszarów współpracy.

To ważny krok w kierunku międzynarodowej integracji oraz rozwoju edukacji w obu krajach. Po ceremonii podpisania listu intencyjnego, goście zwiedzili ultranowoczesne Centrum Technologii Cyfrowych na Wydziale Mechanicznym.

Włoski Università degli Studi di Perugia w dniach 7-9 października na Wydziale Ekonomii zorganizował Międzynarodowy Tydzień, skierowany do nauczycieli akademickich z uniwersytetów krajów UE biorących udział w Programie Erasmus+. Nasz Uniwersytet reprezentowali rektor, prof. dr hab. Sławomir Bukowski, dr Joanna Bukowska, prof. URad. oraz dr Łukasz Zięba, prof. URad., koordynator programu Erasmus+ na Wydziale Ekonomii i Finansów.

W ramach pięciu sesji prezentowano uczelnie, ich dorobek dydaktyczny i badawczy oraz dyskutowano nad zagadnieniami związanymi z dalszym rozwojem współpracy dydaktycznej i naukowej w ramach Erasmus+. Oferta naszego Uniwersytetu spotkała się z bardzo dużym zainteresowaniem zarówno uczestników międzynarodowego tygodnia, jak i zwiedzających. Nawiązano też wstępne kontakty z nowymi uczelniami m.in. z: Albanii, Hiszpanii, Irlandii, Łotwy, Portugalii, Turcji i Rumunii, które, być może, zaowocują umowami o wzajemnej współpracy.

Przedstawiciele chińskiego Uniwersytetu gościli w naszym Uniwersytecie a delegacja Uniwersytetu Radomskiego – rektor prof. Sławomir Bukowski i Agnieszka Dąbrowska, kierowniczka Działu Współpracy z Zagranicą – w dniach 19-20 października wzięli udział w Tajwańskich Targach Edukacyjnych. Targi cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem – oferty zaprezentowało 90 uczelni europejskich, w tym sześć z Polski. Uniwersytet Radomski zaoferował zwiedzającym materiały promocyjne, w tym bardzo interesujący film rekla-

Uczestnicy Międzynarodowego Tygodnia zorganizowanego przez Università degli Studi di Perugia

mowy o naszej uczelni, a ponadto rektor prof. Sławomir Bukowski wraz z Agnieszką Dąbrowską poprowadzili seminarium dotyczące możliwości współpracy polskich uczelni z partnerami spoza Unii Europejskiej.

Delegacja Uniwersytetu Radomskiego odwiedziła również kluczowe tajwańskie uczelnie w celu rozwinięcia współpracy międzynarodowej.

Wizyty w uniwersytetach tajwańskich zostały zorganizowane dla URad. przez Biuro Polskie w Tajpei.

I tak, w National Central University w Taoyuan City prof. S. Bukowski i A. Dąbrowska spotkali się z prezydentem (rektorem) uczelni Jing-Yang Jou oraz wiceprezydentem (prorektorem) ds. współpracy zagranicznej Hsieh-Lung Hsu. Efektem rozmów

Od lewej: Agnieszka Dąbrowska – Dział Współpracy z Zagranicą URad., prof. Sławomir Bukowski – rektor, Jing-Yang Jou – prezydent (rektor) National Central University w Taoyuan City i Hsieh-Lung Hsu – wiceprezydent (prorektor)

była propozycja nawiązania formalnej umowy o współpracy między uczelniami.

Kolejnym punktem wizyty było spotkanie w Chung Yuan Christian University, gdzie prowadzono rozmowy z wiceprezydentem Ying-Yi Hong oraz dziekanem Centrum Edukacji i Departamentu Biznesu Międzynarodowego (Dean of Center for General Education and Department of International Business) prof. Chao-Min Pan. Dyskutowano o perspektywach

wspólnych projektów badawczych i dydaktycznych, zwłaszcza w obszarach takich jak: materiałoznawstwo, inteligentne pojazdy (sztuczna inteligencja i elektromobilność), technologia kwantowa, cyberbezpieczeństwo, półprzewodniki oraz efektywne wykorzystanie energii. Szczególną uwagę poświęcono także modelowaniu ekonometrycznemu w ekonomii, finansach oraz neuronauce.

Tak mocne zaangażowanie Uniwersytetu Radomskiego w poszuki-

wanie nowych partnerów na polach edukacyjnym i naukowym świadczy nie tylko o realizowaniu wizji uczelni otwartej na współpracę z uczelniami spoza Unii Europejskiej, ale także jest dowodem na ogromny potencjał naszego Uniwersytetu mogący sprostać wymaganiom zagranicznych partnerów.

Wojciech Bielawski

Kolejny interesariusz

ARESZT ŚLED CZY PARTNEREM WPIA

Areszt Śledczy w Radomiu stał się oficjalnie partnerem Wydziału Prawa i Administracji w realizacji procesu dydaktycznego. Umowa z Aresztem Śledczym w Radomiu została podpisana 27 czerwca br.

Wydział Prawa i Administracji oraz Areszt Śledczy w Radomiu podpisali umowę o współpracy. Tym samym placówka weszła w skład Rady Interesariuszy Zewnętrznych Wydziału, która jest niezwykle potrzebnym gremium opiniotwórczo-doradczym, a jej zadania to m.in. konsultowanie nowych kierunków/programów studiów, czy też umożliwianie studentom odbywania wysokiej jakości praktyk dyplomowych. W skład Rady wchodzi przedstawiciele środowisk prawniczych i gospodarczych oraz instytucji publicznych.

Ze strony wydziału umowę podpisali dr hab. Joanna Smarż, prof. URad. – dziekan WPIA oraz dr hab. Dorota Zbroszczyk, prof. URad., a ze strony aresztu – zastępca dyrektora ppłk. Arkadiusz Stalmach oraz rzecznik prasowy st. szer. Karolina Banasiak.

Areszt Śledczy w Radomiu przy ulicy Wolanowskiej

Warto podkreślić, że WPIA współpracuje z Aresztem Śledczym od wielu lat. Korzyści są obopólne, bowiem wychowankowie WPIA biorą udział w cyklicznych wizytach w placówce, gdzie zaznajamiają się

z jej działalnością i funkcjonowaniem, a osadzeni mogą skorzystać z darmowej pomocy prawnej, świadczonej przez studentów kierunku prawo.

Karolina Derleta

Wysoka jakość kształcenia potwierdzona

POZYTYWNE OCENY PKA

Po zapoznaniu się z opiniami Zespołu Nauk Inżynieryjno-Technicznych, Zespołu Nauk Społecznych oraz z raportami zespołów oceniających i stanowiskiem Uczelni w sprawie ocen programowych, Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wydało pozytywne oceny dla trzech kierunków: mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika oraz ekonomia.

Pozytywna ocena Komisji potwierdza, że proces edukacyjny realizowany na kierunkach mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika oraz ekonomia spełnia wszystkie kryteria określone przepisami i regulacjami. Oznacza to również, że kształcenie studentów na Uniwersytecie Radomskim jest gwarancją otrzymania wiedzy i umiejętności na najwyższym poziomie, a pro-

gramy studiów są dostosowane do najnowszych trendów i wymagań rynku pracy.

Gratulujemy wszystkim zaangażowanym w opracowanie raportu oraz w przygotowanie wizytacji PKA. Kolejna ocena tych kierunków odbędzie się w roku akademickim 2029/2030.

Karolina Derleta

Dobre wieści dla kierunku lekarskiego i WPiA

WYŻEJ W RANKINGACH

Spieszmy poinformować, że nasza Uczelnia z roku na rok pnie się w górę w różnych prestiżowych rankingach. Praca wielu osób zaangażowanych w rozwój Uniwersytetu przynosi efekty.

Kierunek lekarski Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Radomskiego został sklasyfikowany na drugim miejscu w prestiżowym rankingu uczelni medycznych na portalu namedycyne.pl na rok 2024.

W rankingu zostało ocenionych 38 uczelni medycznych. Główną składową stanowią oceny studentów dotyczące poszczególnych przedmiotów Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu, który stale podnosi standardy kształcenia, co przekłada się m.in. na ww. ranking. Jak powiedziała dr hab. inż. Emilia Klimaszewska, prof. URad., prodziekan WNMi-NoZ: *Nowoczesna infrastruktura*

oraz dostęp do zaawansowanych technologii, a także zaangażowanie i wysokie kwalifikacje kadry akademickiej są, jak się okazuje, gwarantem do odniesienia sukcesów. Mamy nadzieję, że w przyszłości będziemy trafiać na „naszych” lekarzy, którzy będą stawiać trafne diagnozy i skutecznie postawią nas na nogi ... w razie czego.

Także Wydział Prawa i Administracji osiągnął sukces wśród polskich wydziałów prawa. W rankingu „Rzeczpospolitej” zajął bowiem 15. miejsce. Jest to awans w porównaniu z rokiem poprzednim. Ranking ten jest podzielony na różne kategorie. I tak w kategorii potencjału

naukowego, w której uwzględniane były publikacje naukowe i awanse pracowników, WPiA uplasował się na 11. miejscu; w kategorii współpracy z zagranicą było to miejsce 4., a w kategorii najlepszych klinik prawa, działających przy wydziałach prawa – miejsce 9.

Gratulujemy i życzymy jak najlepszych wyników w kolejnych rankingach, a przede wszystkim w kształceniu przyszłych pokoleń prawników, lekarzy, ekonomistów, mechaników, budowlanców i wielu innych przedstawicieli różnych zawodów.

Karolina Derleta

Współpraca z regionalnymi przedsiębiorcami

UMOWA PARTNERSKA Z MAN BUS

Uniwersytet Radomski podpisał umowę partnerską z firmą MAN Bus Sp. z o.o. – jednym z wiodących producentów nowoczesnych autobusów, z sukcesem sprzedawanych na światowych rynkach. To kolejny regionalny przedsiębiorca, z którym nasza Uczelnia podjęła współpracę.

Firma MAN Bus Sp. z o.o. posiada nowoczesny zakład produkcyjny w Starachowicach, miejscu o bogatej tradycji motoryzacyjnej, gdzie dawniej powstawały samochody ciężarowe marki „Star”. Obecnie w Starachowicach produkowane są m.in. zaawansowane technologicznie autobusy wyposażone w silniki spalinowe, elektryczne oraz zasilane gazem CNG.

Uniwersytet Radomski, od dekad oferujący kierunki związane z motoryzacją, naturalnie współpracuje z firmami takimi jak MAN Bus Sp. z o.o., które poszukują specjalistów, także w obszarze elektromobilności. W związku z tym Zarząd MAN Bus Sp. z o.o. zdecydował o objęciu patronatem kierunku studiów pod nazwą „pojazdy elektryczne i hybrydowe (peih)”, prowadzonym przez Wydział Mechaniczny naszej Uczelni. Studenci tego kierunku zyskują możliwość zdobywania wiedzy i praktycznych umiejętności w obszarach odpowiadających najnowszemu trendom i technologiom branży motoryzacyjnej, dostosowanych m.in. do potrzeb firmy MAN Bus Sp. z o.o.

Prace nad przygotowaniem programu studiów odbywały się pod kierunkiem dr. hab. inż. Krzysztofa Górskiego, prof. URad. – kierownika Katedry Pojazdów Samochodowych, oraz dr. hab. inż. Przemysława Motyla, prof. URad. – prodziekana

Wydziału Mechanicznego. Rozmowy zakończyły się sukcesem, a ich efektem jest nowoczesny program studiów na kierunku pojazdy elektryczne i hybrydowe, który został objęty patronatem firmy MAN Bus Sp. z o.o.

Umowę patronacką podpisali Marta Kostecka – kierownik Wydziału Personalnego i członek Zarządu MAN Bus Starachowice – oraz prof. dr hab. Sławomir Bukowski, rektor Uniwersytetu Radomskiego. W imieniu Uczelni podpisany dokument odebrał w Starachowicach dr hab. inż. Krzysztof Górski, prof. URad.

Warto również zaznaczyć, że firma MAN Bus Sp. z o.o. przekazała Katedrze Pojazdów Samochodowych cenny sprzęt dydaktyczny tj.: zwrotnice kół jezdnych oraz silnik elektryczny ze sterownikiem. Otrzymany sprzęt zostanie wykorzystany podczas zajęć ze studentami z kierunku pojazdy elektryczne i hybrydowe, co znacząco wzbogaci ich proces kształcenia.

*oprac. Karolina Derleta
na podst. inf. pozyskanych od
dr. hab. inż. Krzysztofa Górskiego,
prof. URad.*

Marta Kostecka – kierownik Wydziału Personalnego i członek Zarządu MAN Bus Starachowice oraz dr hab. inż. Krzysztof Górski, prof. URad. z podpisaną umową partnerską

Absolwenci pielęgniarstwa z dyplomami

„CZEPKOWANIE” NA WYDZIALE

7 lipca w Auli Głównej zgromadzili się tegoroczni absolwenci kierunku pielęgniarstwo, by odebrać zasłużony dyplom. Na tę uroczystość przybyli również rodziny i przyjaciele przyszłych pielęgniarek, pielęgniarzy i położnych, a także ich wykładowcy oraz władze Uniwersytetu.

Uroczystość „czepkowania” to symboliczne wydarzenie, które kończy naukę na kierunku pielęgniarstwo. Ukoronowanie absolwentów tego kierunku białym czepkiem z granatowym paskiem jest oznaką wprowadzenia do zawodu. W naszej Uczelni od trzech lat kolejni absolwenci i absolwentki przekraczają ten tajemniczy Rubikon, stając się pełnoprawnymi przedstawicielkami służby medycznej. Jak powiedziała dr n. o zdr. Justyna Natora: *w dzisiejszych czasach wykwalifikowana kadra pielęgniarska to bardzo cenny skarb. To również wielki zaszczyt, ale i odpowiedzialność za wartości największe – ludzkie zdrowie i życie. Przed nimi lata niełatwej pracy. Bo przecież, w zależności od tego jaką drogę wybiorą, pielęgniarki i pielęgniarze są najbliżej tych, którzy borykają się z różnymi dolegliwościami zdrowotnymi.*

Tegorocznym absolwentem życzymy powodzenia i wytrwałości w tym pięknym, choć niełatwym, zawodzie.

Karolina Derleta

Dr n. o zdr. Justyna Natora (z lewej) – prodziekan WNMiNoZ „czepkuje” absolwentki pielęgniarstwa

W Auli Głównej zgromadzili się tegoroczni absolwenci kierunku pielęgniarstwo, ich rodziny, przyjaciele, a także ich wykładowcy oraz władze Uniwersytetu

Łączy nas Pułaski

RADOM – WARKA – NOWY JORK

Co łączy wareckie muzeum, nasz Uniwersytet i Stany Zjednoczone Ameryki Północnej? Oczywiście Kazimierz Pułaski! Jego imieniem są nazwane obydwie znaczne instytucje, a dla Amerykanów gen. Pułaski jest bohaterem narodowym. Uczestnikami nowojorskiej parady poświęconej bohaterowi Polski i Stanów Zjednoczonych byli wykładowcy z naszego Uniwersytetu.

7 lipca w wareckim Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego odbył się wernisaż wystawy pn. „Łączy nas Pułaski”. Wystawa została zorganizowana we współpracy Muzeum oraz Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego. Przedsięwzięcie było częścią pikniku historyczno-kulturalnego pod nazwą *Vivat Pułaski!*

Piknik to duże wydarzenie plenerowe o charakterze kulturalno-edukacyjnym, które w atrakcyjny sposób upamiętnia postać Kazimierza Pułaskiego, bohatera Polski i Stanów Zjednoczonych, ale też promuje miejsce – muzeum jego imienia.

To cykliczna impreza, którą organizują: Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce na czele z jego dyrektorką Iwoną Stefaniak oraz stowarzyszenie W.A.R.K.A. z przewodniczącym Andrzejem Zarębą. Wydarzenie rozpoczyna Parada Pułaskiego, w której biorą udział grupy rekonstrukcyjne, przedstawiciele organizatorów, członkowie wareckich organizacji, klubów, stowarzyszeń i szkół, licznie przybyli mieszkańcy Warki oraz turyści. Parada przemieszcza się w rytm utworów paradnych wykonywanych przez Miejską Orkiestrę Moderato z Warki. Kolejny punkt programu to pokazy historyczne prezentujące postać Kazimierza Pułaskiego.

W tym roku dodatkową atrakcją pikniku był wernisaż wystawy pt. „Łączy nas Pułaski. Artyści Wy-

W Paradzie Pułaskiego w Warce wzięły udział grupy rekonstrukcyjne...

...a także Miejska Orkiestra Moderato

działu Sztuki Uniwersytetu Radomskiego”. Ekspozycję można oglądać w Centrum Edukacyjno-Muzealnym. Otwarcia wystawy dokonali prorektor prof. Wojciech Żurowski i dziekan Wydziału Sztuki prof. Andrzej Markiewicz. Prace 23 wykładowców naszej Uczelni, wykonane za pomocą różnych technik, od malarstwa, przez grafikę, fotografię, ceramikę i rzeźbę, aż po druk 3D i techniki własne, prezentują artystyczne osiągnięcia twórców sztuki Uniwersytetu Radomskiego.

Przenieśmy się teraz do Stanów Zjednoczonych. 6 października w Nowym Jorku i wielu miastach Ameryki odbyły się Parady Dnia Pułaskiego. W pochodzie nowojorkczyków, amerykańskiej Polonii i turystów z całego świata, głównymi ulicami metropolii: Seventh Avenue, Broadway przez Times Square uczestniczyli też Łukasz Rudecki – Wydziału Sztuki i Paweł Witkowski, były pracownik naszego Uniwersytetu. W jednym szereg z Pulaski Association of Business and Professional Men i tysiącami Polonusów oddali cześć bohaterowi obydwu narodów. Tegoroczna parada odbyła się pod hasłem: „Celebrating Poland and America defending freedom” („Celebując Polskę i Amerykę broniące wolności”). Po zakończeniu parady nasi przedstawiciele uczestniczyli w uroczystym obiedzie wydanym przez prezesa Pulaski Association of Business and Professional Men, a także spotkali się z wicekonsulem RP w Nowym Jorku Krzysztofem Płaskim.

Patron naszego Uniwersytetu generał Kazimierz Pułaski został w tym roku godnie uczczony. A może udział w amerykańsko-polonijnych obchodach jemu poświęconych stanie się tradycją Uniwersytetu Radomskiego? To znakomita forma promocji i okazja do nawiązania wielu nowych kontaktów i, być może, szerszej współpracy. Redakcja „Kuriera” liczy, że rektor i senat naszej uczelni będą tego orędownikami.

Panie Rektorze, zatem do zobaczenia w... Nowym Jorku w 2025 roku!

*Karolina Derleta
Wojciech Bielawski*

Uczestnicy Parady Dnia Pułaskiego w Nowym Jorku

Polska flaga na Manhatanie

Pokazy, wynalazki, doświadczenia

UNIwersYTET NA EXPO 2024 I DNIU NAUKI

W ostatnim czasie w naszym mieście jest coraz więcej imprez, które przyciągają nastoletnich „naukowców”. Uniwersytet Radomski chętnie bierze udział w tego rodzaju przedsięwzięciach. Dzięki temu możemy zainteresować przyszłych studentów bardzo atrakcyjną ofertą dydaktyczną. W październiku uczestniczyliśmy w dwóch dużych wydarzeniach Radom EXPO 2024 oraz w „Dniu z nauką”.

W tegorocznym Radom Expo 11-12 października w Radomskim Centrum Sportu, zaprezentowało się, ok. 80 lokalnych przedsiębiorców oraz przedstawicieli świata biznesu i sektora edukacji.

Stoisko na Expo miał również Uniwersytet Radomski. Przedstawiciele Wydziałów: Mechanicznego; Transportu, Elektrotechniki i Informatyki oraz Chemii Stosowanej prezentowali najciekawsze wynalazki i doświadczenia. Wydział TEiI przygotował stanowiska laboratoryjne oraz projekcje multimedialne, w których przedstawił studencki świat „od środka”. Na stoisku WChS wykonywano ciekawe doświadczenia i eksperymenty, m.in. jak rozpałić ogień za pomocą wody oraz jak zmienić żywy kwiat w szkło. WM natomiast zademonstrował wynalazki skonstruowane i wykonane przez studentów. Hitem okazał się pojazd z napędem elektrycznym, zasilany panelami fotowoltaicznymi.

Również jedno ze studenckich kół naukowych zaakcentowało swoją obecność – reprezentanci SKN NO-WOTECHBUD, z kierunku budownictwo, opowiedzieli o tajnikach druku 3D oraz przedstawili nowatorskie metody recyklingu.

Uniwersytet Radomski także wziął udział w kolejnym „Dniu z nauką” w radomskim Amfiteatrze. Jest to część projektu pn. „Spotkania z nauką” realizowanego od 2021

roku. Wydarzenie miało miejsce 19 października w jednym z pomieszczeń Miejskiego Ośrodka Kultury przy ul. Daszyńskiego. Oprócz wielu atrakcji przeznaczonych dla przybyłych gości także przedstawiciele Uniwersytetu zachęcali do odwiedzenia stanowisk i wzięcia udziału w rozmaitych intelektualnych i manualnych ćwiczeniach oraz konkursach.

Wydział Ekonomii i Finansów przygotował słowne tamigłówki oraz pokaz gier planszowych o tematyce ekonomicznej.

Wydział Filologiczno-Pedagogiczny zaprezentował pomoce dydaktyczne, dzięki którym najmłodszy uczestnicy wydarzenia ćwiczyli m.in. zdolności manualne, sprawność fizyczną oraz orientację w przestrzeni.

Zagadki i rebusy przygotowane przez Wydział Prawa i Administracji, zachęcały do zapoznania się z ich ofertą dydaktyczną. Szczególną atrakcją była możliwość przymierzenia togi sędziowskiej.

Studenci i wykładowcy Wydziału Sztuki natomiast przeprowadzili warsztaty graficzne, w których uczestnicy tworzyli pocztówki z wizerunkami Mikołaja Kopernika. Interesującą ciekawostką było nawiązanie konwersacji z AI za pomocą radia krótkofalowego oraz przesłanie obrazu za pomocą dźwięku.

Świat nauki prezentowany przez wykładowców Uniwersytetu na obydwu imprezach był dla ich uczestników niezwykle interesujący.

Karolina Derleta

Pojazd z napędem elektrycznym zasilany panelami fotowoltaicznymi, wykonany przez studentów Wydziału Mechanicznego

POZAUNIWERSYTECKIE SUKCESY NASZYCH PRACOWNIKÓW

W tej rubryce „Kuriera” będziemy informować o pozauniwersyteckich osiągnięciach pracowników naukowych naszej Uczelni. Mają one charakter bardziej lub mniej spektakularny, ale zawsze świadczą o docenieniu ich wiedzy, kompetencji i dołożeniu przez nich symbolicznej cegiełki w rozwój nauki, który każdego dnia dokonuje się w różnych dziedzinach życia.

Olejarczyk Krzysztof dr inż. zakończył staż naukowy w prestiżowym Brussels Institute for Advanced Studies (BIAS) w Brukseli. Dr Olejarczyk miał okazję współpracować z wybitnymi naukowcami, w tym prof. dr. Emanuele Garone, prof. dr. em. Frankiem Deconinckiem oraz prof. dr. Carlem Mörchem. W uznaniu za osiągnięcia i wkład pracy w program dr Olejarczyk został uhonorowany tytułem Senior Fellow. Dodatkowo do osiągniętego sukcesu było wspólne zdjęcie z ceremonii wręczania certyfikatów.

Szumiata Tadeusz dr hab., prof. URad. został powołany do grona recenzentów w Europejskim Stowarzyszeniu Narodowych Instytutów Metrologii (EURAMET). To europejska organizacja działająca w dziedzinie tzw. metrologii naukowej i przemysłowej, wspierająca rozwój badań i innowacji na poziomie europejskim. Tadeusz Szumiata, podczas pobytu w belgijskim mieście Louvain-la-Neuve będzie recenzował projekty naukowe z zakresu Research Potential.

Wasilewski Tomasz prof. dr hab. inż. z Wydziału Chemii Stosowanej został powołany przez Ministra Na-

uki Dariusza Wieczorka do Zespołu doradczego do spraw infrastruktury badawczej. Do zadań tego gremium należy m.in. ocena wniosków o przyznanie środków finansowych na inwestycje związane z działalnością naukową oraz na utrzymanie unikatowej w skali kraju aparatury naukowo-badawczej lub stanowiska badawczego.

Wikło Marcin dr inż. zakończył staż naukowy na uniwersytecie Vrije Universiteit Brussel (VUB) w Brukseli, w zakładzie Brubotics. Pobyt finansowany był z grantu „Grant for a Scientific Stay in Flanders” udzielonego przez FWO (Research Foundation Flanders), dzięki zaproszeniu otrzymanemu od profesora Toma Verstratena z grupy Robotics & Multibody Mechanics Research Group. W czasie pobytu dr Marcin Wikło został zaproszony do udziału w międzynarodowej komisji doktorskiej do doktoratu Steina Crispela zatytułowanego „Enhancing Actuator Capabilities in Human-Centred Robotic Systems: New Paradigms in Gear Train Design and Energy Efficiency”.

Ponadto dr Olejarczyk oraz dr Wikło podczas stażów uczestniczyli w zaawansowanych badaniach

naukowych, które zakończyły się owocnymi wynikami. Niewątpliwie były to cenne doświadczenia badawcze.

Zamkowska Anna dr hab., prof. URad. otrzymała zaproszenie do współpracy w Zespole Ekspertkim Pedagogiki Specjalnej na kadencję 2024-2027. Prace Zespołu koncentrują się na szeroko rozumianych problemach pedagogiki specjalnej. Jego ideą jest dążenie do bardziej wyrazistego zaistnienia problematyki pedagogiki specjalnej w obszarze problemowym pedagogiki, a także poszukiwanie inspiracji do rozwiązywania kluczowych problemów, pedagogiki specjalnej oraz jej środowiska naukowego i praktyki pedagogicznej. Organizacja ta działa przy Sekcji Pedagogiki Specjalnej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

Serdecznie gratulujemy naszym pracownikom wyróżnień i życzymy dalszych sukcesów naukowych.

(red.)

IX Rektorski Rajd Rowerowy

KTO JEDZIE? UNIwersYTET RADOMSKI JEDZIE!

Z takim okrzykiem na ustach, zainicjowanym przez komandora rajdu Wojciecha Bielawskiego, uczestnicy IX REKTORSKIEGO RAJDU ROWEROWEGO Uniwersytetu Radomskiego ruszyli w trasę 8 września. Siedemdziesięcioosobowy peloton pokonał blisko 40 km. W dziewiątej edycji rajdu nie zabrakło atrakcji – wymagająca trasa, wizyta w winnicy, meta i obiad w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, uroczystość „pompkowania” dla debiutantów i na koniec wręczenie dyplomów i pucharów.

Najczęściej rajd odbywał się w lipcu, ale w tym roku został przełożony na wrzesień. Pogoda i tym razem była doskonała – niektórzy jednak woleli trochę mniej słońca. Liderem rajdu i jego honorowym patronem jest JM Rektor prof. dr hab. Sławomir Bukowski. Wspólnie z komandorem rajdu Wojciechem Bielawskim dali sygnał do jego rozpoczęcia i siedemdziesięcioosobowy peloton w czerwonych koszulkach ruszył z parkingu Leroy Merlin za liderem (tym razem w białej koszulce) tuż po godzinie 9.

Trasa rajdu była wymagająca. Niektórzy musieli pokonać ponad 60 kilometrów, licząc dystans od domu i z powrotem. Pierwszy postój był w Kotarwicach, gdzie odbyło się oficjalne rozpoczęcie rajdu. To urokliwy zakątek, pełen zieleni. Jest tam Pomnik Przyrody – głaz narzutowy nazwany „Kamieniem Kotarwickim”. Głaz o obwodzie 536 cm, długości 145 cm i wysokości 55 cm pochodzi z rejonu środkowej Szwecji i przywędrował do nas 300-230 tysięcy lat p.n.e. podczas zlodowacenia środkowopolskiego Odry.

Uczestników rajdu powitał Wojciech Bielawski, który tym razem nie jechał rowerem, ale gustownym, kilkudziesięcioletnim VW „garbusem”, którego kierowcą był Zbigniew Olczykowski z WTEil, miłośnik i „dający nową duszę” wiekowym samochodom, a także zegarom.

Kto jedzie?

Uniwersytet Radomski jedzie! ...i lider też jedzie

Podziękowanie dla Agaty i Pawła Ilczewskich – właścicieli Winnicy Nowy Młyn.
Od lewej: Wojciech Bielawski – komandor rajdu, Sławomir Bukowski – rektor,
Sławomir Baćkowski – przewodniczący Rady Uczelni

Dużą atrakcją dla rajdowiczów była wizyta w Łaziskach, w tamtejszej winnicy prowadzonej przez małżeństwo Ilczewskich. Produkowane są tam znakomite wina, a nazwy trunków pochodzą od gatunku ptaków, np. Sójka, Szczygieł itp. Oczywiście była też degustacja przednich trunków, ale tylko symboliczna. Wszak rajdowicze zobowiązywali się do: *Przestrzegania zasad ruchu drogowego w stanie niewskazującym; Prowadzenia roweru samodzielnie, a nie być prowadzonym przez rower.* Tak brzmią dwa pierwsze punkty zobowiązania, które składają członkowie rajdu (całość zobowiązania na końcu relacji). Po zwiedzeniu winiarni peleton skierował się w stronę Orońska, gdzie była meta rajdu.

Po znakomitym obiedzie, serwowanym przez orońską kuchnię, odbyło się „pompkowanie” debiutantów. Kapituła rajdu postanowiła, że rajdowicze-debiutanci będą podlegać uroczystemu „pompkowaniu”. Po złożeniu stosownych zobowiązań mogą być przyjęci w poczet pełnoprawnych jego uczestników.

Następnie lider peletonu JM Rektor S. Bukowski i jego komandor Wojciech Bielawski urocząście „pompkują”, rowerową pompką, kandydatów na pełnoprawnych członków peletonu Rektorskiego Rajdu Rowerowego.

Po „pompkowaniu” i rozdaniu dyplomów ukończenia rajdu, cykliści udali się w drogę powrotną do Radomia, deklarując udział w przyszłorocznym X jubileuszowym rajdzie.

Poniżej tekst zobowiązania, ustanowiony przez Kapitułę RRR, które składają jego uczestnicy.

Ja.....z wielką nieśmiałością i nadzieją aspirujący(a) do przyjęcia mnie w poczet członków Rektorskiego Rajdu Rowerowego, pod rygorem wykluczenia z peletonu i korzystania wyłącznie z innych środków transportu niż rower, zobowiązuję się do:

Upał, gorąco, a tu takie trunki... do popatrzenia, niestety

Chwila wytchnienia także dla VW „garbusa”, Zbyszka Olczykowskiego – kierowcy i Wojtki Bielawskiego – komandora rajdu

1. *Przestrzegania zasad ruchu drogowego w stanie niewskazującym.*
2. *Prowadzenia roweru samodzielnie, a nie być prowadzonym przez rower.*
3. *Dbania o kondycję fizyczną i ciało także koleżanek i kolegów z peletonu.*
4. *Podczas jazdy w peletonie skoncentrowania wzroku na drodze i na znakach drogowych, a nie na siodelku, i powyżej niego, jadącej/jadącego bezpośrednio przede mną koleżanki/kolegi.*
5. *Używania pompki rowerowej tylko i wyłącznie do uzupełnienia powietrza w kołach rowerowych, a nie do rozstrzygania sporów w pracy, bądź w domu i w miejscach publicznych.*
6. *Udział w Rektorskim Rajdzie Rowerowym jest obowiązkiem*
7. *każdego rajdowicza. Wycieczka na Seszele, rejs po Karaibach czy długo wyczekiwane imieniny ukochanej teściowej nie mogą być przeszkodą w uczestnictwie w rajdzie.*

Wojciech Bielawski

REKRUTACJA 2024/2025

Poniżej prezentujemy sprawozdanie z przebiegu rekrutacji na I rok studiów w Uniwersytecie Radomskim im. Kazimierza Pułaskiego w roku akademickim 2024/2025 (wg stanu na dzień 16 października 2024 roku).

W roku akademickim 2024/2025 Uniwersytet Radomski im. Kazimierza Pułaskiego prowadził nabór na pierwszy rok studiów oferując **4150 miejsc** (2545 – studia stacjonarne, 1605 – studia niestacjonarne) na:

- **38** kierunkach kształcenia – na studiach stacjonarnych I stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich,
- **18** kierunkach – na studiach stacjonarnych II stopnia,
- **26** kierunkach – na studiach niestacjonarnych I stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich,
- **13** kierunkach – na studiach niestacjonarnych II stopnia.

Postępowanie rekrutacyjne na studia prowadzone było zgodnie z podjętymi przez Senat Uczelni uchwałami dotyczącymi zasad rekrutacji na studia w roku akademickim 2024/2025:

- Uchwała Nr 000-8/6/2023 Senatu UTH Radom z dnia 29 czerwca 2023 r. w sprawie: *ustalenia warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu na rok akademicki 2024/2025,*

- Załącznik do uchwały Nr 000-8/17/2022 Senatu UTH Radom z dnia 19 maja 2022 r. – *Zasady przyjmowania na studia w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów konkursów międzynarodowych i ogólnopolskich w latach 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026, 2026/2027.*

oraz zgodnie z dodatkowymi uchwałami określającymi warunki i tryb rekrutacji dla nowo utworzonych od roku akademickiego 2024/2025 kierunków studiów.

Rejestracja kandydatów na studia w systemie SIRK została uruchomiona w dniu 13 maja br. i była możliwa do czasu upływu terminów określonych w harmonogramie rekrutacji:

- do 30 lipca 2024 r. – I termin,
- od 1 sierpnia do 26 września 2024 r. – II termin – rekrutacja uzupełniająca.

Rekrutacja uzupełniająca na studia stacjonarne została przedłużona do **dnia 15 października br.**, natomiast na studia niestacjonarne do **dnia 30 października br.**

Rekrutację kandydatów na studia, w tym postępowanie kwalifikacyjne, prowadziła Uczelniana Komisja Rekrutacyjna (UKR), w której skład wchodził przedstawiciel wszystkich wydziałów. Za rekrutację na studia cudzoziemców odpowiadał Dział Współpracy z Zagranicą. Za funkcjonowanie systemu SIRK pod względem informatycznym odpowiadał Ośrodek Informatyki i Promocji, natomiast pod względem merytorycznym Pełnomocnik Rektora ds. rekrutacji studentów na pierwszy rok studiów w URad. oraz sekretarz Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. Bieżącą obsługą kandydatów – m.in. informacje nt. rekrutacji, przyjmowanie i wstępną weryfikację dokumentów kandydatów na studia – prowadził Centralny Punkt Informacji. O przebiegu postępowania rekrutacyjnego i wynikach kwalifikacji, kandydaci byli powiadamiani na bieżąco w sposób elektroniczny systemowo oraz indywidualnie – korespondencja e-mail, informacje na osobistym profilu w systemie SIRK oraz na rekrutacyjnej stronie internetowej.

W bieżącym roku oferta dydaktyczna uczelni poszerzyła się o trzy nowe kierunki studiów:

- 1) studia I stopnia:
 - *Chemia stosowana* (stacjonarne),
 - *Sztuka mediów,*
 - *International Business and Finance* (stacjonarne i niestacjonarne) – studia prowadzone w języku angielskim,
 - *Mechanics and machine construction* (stacjonarne i niestacjonarne) – studia prowadzone w języku angielskim;
- 2) studia II stopnia stacjonarne i niestacjonarne:
 - *Zarządzanie,*
 - *Bezpieczeństwo wewnętrzne.*

Ze względu na niewielkie zainteresowanie kandydatów niektórymi kierunkami studiów, po zakończeniu rekrutacji podstawowej i uzupełniającej, podjęto decyzję o zaprzestaniu rekrutacji na te kierunki studiów:

- studia I stopnia stacjonarne – 9 kierunków,
- studia II stopnia stacjonarne – 10 kierunków,
- studia I stopnia niestacjonarne – 6 kierunków,
- studia II stopnia niestacjonarne – 7 kierunków.

**Tab. Zestawienie kandydatów oraz osób przyjętych na studia w roku akadem. 2024/2025
(wg stanu na dzień 16 października 2024 r.)**

		kandydaci	przyjęci na studia
studia stacjonarne	I stopnia i mgr.	3528	1411
	II stopnia	205	159
Ogółem stacjonarne		3733	1570
studia niestacjonarne	I stopnia i mgr.	1125	699
	II stopnia	263	176
Ogółem niestacjonarne		1388	875
ogółem		5121	2445

Liczba osób zarejestrowanych na studia w systemie SIRK wynosiła 6516 i jest porównywalna z rokiem ubiegłym.

Zgodnie z przyznanym uczelni limitem, na kierunek *lekarski* przyjęto w I terminie rekrutacji **130** osób na studia stacjonarne oraz **40** na studia niestacjonarne, natomiast liczba kandydatów (osób, które wniosły opłatę rekrutacyjną) wynosiła:

- **1264** – kandydatów na kierunek lekarski, studia stacjonarne (130 miejsc),
- **190** – kandydatów na kierunek lekarski, studia niestacjonarne (40 miejsc).

W bieżącym roku zainteresowanie studiami w Uniwersytecie Radomskim przez cudzoziemców było o 20% większe jak w roku ubiegłym. W tegorocznej rekrutacji na studia stacjonarne przyjęto **230 cudzoziemców** spośród **272** aplikujących. Byli to w większości obywatele Ukrainy oraz Mongolii.

Największym zainteresowaniem, oprócz kierunku lekarskiego, cieszyły się następujące kierunki studiów-stacjonarnych I stopnia oraz jednolitych magisterskich, na które wyczerpano limity miejsc:

- Psychologia
- Fizjoterapia

- Pielęgniarstwo
- Finanse i rachunkowość
- Zarządzanie
- Bezpieczeństwo wewnętrzne
- Pedagogika
- Lingwistyka stosowana
- Filologia angielska
- Filologia w zakresie Filologia angielska
- Grafika
- Sztuka mediów
- Architektura wnętrz.

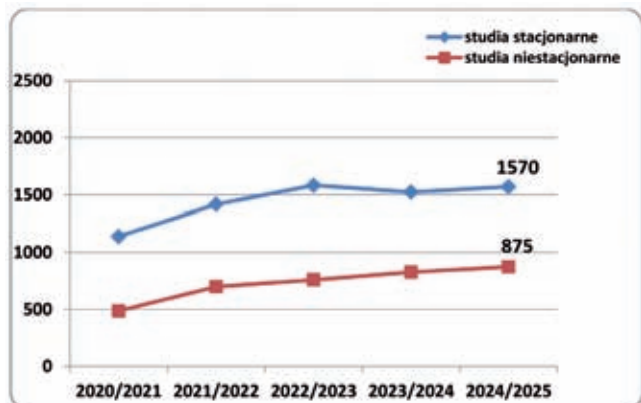
W przypadku studiów niestacjonarnych I stopnia oraz jednolitych magisterskich limity miejsc zostały wyczerpane na następujących kierunkach studiów:

- Finanse i rachunkowość
- Zarządzanie
- Administracja
- Prawo
- Bezpieczeństwo wewnętrzne
- Budownictwo
- Elektrotechnika
- Informatyka
- Transport i logistyka
- Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna
- Filologia angielska.

Tab. Rekrutacja w latach ubiegłych – zestawienie kandydatów przyjętych na studia

		2020/2021	2021/2022	2022/2023	2023/2024	2024/2025
studia stacjonarne	I stopnia /mgr.	893	1191	1417	1357	1411
	II stopnia	247	226	166	166	159
Ogółem stacjonarne		1140	1417	1583	1523	1570
studia niestacjonarne	I stopnia /mgr.	331	524	611	663	699
	II stopnia	157	176	149	165	176
Ogółem niestacjonarne		488	700	760	828	875
Ogółem		1628	2117	2343	2351	2445

W powyższym zestawieniu podane są liczby przyjętych w ostatnich czterech latach wg stanu końcowego rekrutacji, tj. 31 października danego roku, natomiast **wyniki tegorocznego naboru odnoszą się do dnia 16 października 2024 r.**

Wykres. Przebieg rekrutacji na studia stacjonarne i niestacjonarne w latach 2020-2024

Podsumowując, można zauważyć, że największym zainteresowaniem cieszą się studia I stopnia oraz jednolite studia magisterskie, natomiast liczba kandydatów przyjętych na studia II stopnia utrzymuje się prawie na

tym samym poziomie i stanowi około 14% wszystkich osób przyjętych.

Dr Krzysztof Golec

Na zakończenie rekrutacji liczba przyjętych studentów wyniosła 2524, tj. o 7,3% więcej niż w roku ubiegłym (od red.).

(od red.): **Dr inż. Krzysztof Golec** – absolwent WSI w Radomiu. W 1987 roku zatrudniony w Uczelni, adiunkt na Wydziale Inżynierii Chemicznej i Towaroznawstwa, obecnie w Katedrze Fizykochemii i Technologii Materiałów (dr n. chem. w zakresie chemii związków wielkocząsteczkowych). Od trzydziestu lat związany z rekrutacją kandydatów na studia. Od 2008 roku Pełnomocnik Rektora ds. rekrutacji na studia. Jego zainteresowania naukowo-badawcze to: badania materiałów polimerowych oraz modyfikacja polimerów pod kątem nadania im zaprogramowanych właściwości aplikacyjnych. Staże szkoleniowe oraz naukowo-dydaktyczne, m.in.: Universitat de Barcelona, University of Paisley, University Dortmund, Taras Shevchenko National University of Kyiv. Jako stypendysta programu Erasmus+ przeprowadził cykl wykładów tematycznych dla studentów Wydziału Chemii Uniwersytetu Kijowskiego. Od 2018 roku działacz samorządowy – radny gminy Jastrzębia i przewodniczący Gminnej Komisji Edukacji, Sportu, Zdrowia i Spraw Społecznych. Zainteresowania – żeglarsstwo, ogród i dobra muzyka.

PERSONALIA

HABILITACJE

Przemysław Motyl

**Doktor habilitowany
w dziedzinie nauk
inżynieryjno-technicznych,
w dyscyplinie
inżynieria mechaniczna**

(od red.): **Dr hab. inż. Przemysław Motyl, prof. URad.** – jest kierownikiem Katedry Mechaniki Stosowanej i Mechatroniki oraz prodziekanem Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Radomskiego. Doktorat – Politechnika Radomska – 2011, habilitacja – 2024. Badania naukowe P. Motyla koncentrują się na zwiększeniu efektywności energetycznej oraz redukcji emisji zanieczyszczeń w procesach spalania, w szczególności z wykorzystaniem biomasy jako paliwa odnawialnego. Aktywnie współpracuje z innymi ośrodkami badawczymi, w tym z naukowcami

z Politechniki Białostockiej i Politechniki Śląskiej. Brał udział w projektach badawczo-rozwojowych dotyczących m.in. niskoemisyjnych kotłów na pellet, mikro-elektrociepłowni opartych na biomasie oraz systemów oczyszczania spalin. Wyniki jego badań były prezentowane na licznych konferencjach naukowych, zwłaszcza dotyczących energetyki odnawialnej i technologii spalania. Jest także współautorem kilku rozdziałów w monografiach na temat odnawialnych źródeł energii oraz zaawansowanych metod modelowania numerycznego.

Dr Motyl zajmuje się ponadto algorytmami uczenia maszynowego, w szczególności w kontekście rozpoznawania obrazów, wykorzystując techniki głębokiego uczenia się, takie jak konwolucyjne sieci neuronowe oraz transformery wizualne. Jego badania obejmują także optymalizację modeli pod kątem skuteczności oraz efektywności obliczeniowej, a także

ich zastosowanie w detekcji defektów materiałowych oraz analizie danych obrazowych w przemyśle. Był również współorganizatorem wydarzeń, takich jak Radomski Dzień Inżyniera oraz prowadził warsztaty popularyzujące naukę, mające na celu zachęcenie młodzieży do studiowania kierunków technicznych.

Bezpieczeństwo pacjenta w ujęciu multidyscyplinarnym

Radom, 17 września 2024 roku

Konferencja odbyła się w Auli Głównej Uniwersytetu Radomskiego. Jej organizatorem była Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Radomiu.

Program konferencji podzielony był na trzy sesje. W pierwszej zostały omówione problem bezpieczeństwa pacjenta w ujęciu holistycznym. Swoje punkty widzenia przedstawili m.in. lekarz anestezjolog dr Dawid Aleksandrowicz, farmakolog kliniczny dr n. farm. Leszek Borkowski, mgr Dorota Szczepanowska, dr n. med. i n. o zdrowiu Aneta Jędrzejewska oraz dr Łukasz Wojciechowski.

Sesja druga dotyczyła ryzyka zdrowotnego pacjentów. Tu wśród prelegentów byli: dr hab. med. Tadeusz Pieńkowski prof. CMKP oraz mgr Magdalena Sygocka, którzy mówili o bezpiecznej pielęgnacji pacjenta w opiece onkologicznej, a także dietetyk mgr Krzysztof Skuza omawiający rolę właściwego odżywiania w przygotowaniu do leczenia onkologicznego. Ponadto dr n. med. i n. o zdrowiu Henryka Klamut wyjaśniła problemy dotyczące ryzyka zdrowotnego pacjentów, a mgr Paulina Szymańska doradzała, jak uchronić pacjenta przed rozdarciem naskórka (*skin tears*).

W sesji trzeciej prelegenci zajęli się stwierdzeniem „odpowiedzialnie znaczy bezpiecznie”. Poruszono problemy bezpieczeństwa pacjentów na różnych płaszczyznach np. kwestia etyki w procesie pielęgnacji pacjenta, bezpieczeństwo pacjenta w praktyce pielęgniarki położnej w kontekście polityki zdrowotnej, czy też bezpieczeństwo epidemiologiczne pacjenta. W tej sesji swoje wystąpienia mieli: dr filozofii Barbara Czerna-Pieńkowska profesor Akademii Teatralnej w Warszawie;

Małgorzata Sokulska – przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Radomiu

dr n. med. Grażyna Rogala-Pawelczyk Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku; dr n. o zdrowiu Gabriela Hofman, dr n. o zdrowiu Anna Janik, dr n. med. i n. o zdro-

wiu Małgorzata Giemza – konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa epidemiologicznego oraz dr hab. n. med. Dariusz Bazaliński, prof. UR.

Prawo – w poszukiwaniu prawdy, dobra i piękna

Turno, 28 września 2024 roku

Siedzibą konferencji był Ośrodek Edukacyjno-Charytatywny EMAUS w Turnie k. Białobrzegów. Jej współorganizatorem była m.in. Katedra Prawa Administracyjnego i Nauki o Administracji Wydziału Prawa i Administracji URad. Spotkanie odbyło się w ramach Radomsko-Lubelskich Kolokwium Administratywistów. To już trzecie spotkanie z tego cyklu.

Celem Lubelsko-Radomskich Kolokwium Administratywistów jest analiza i przedstawienie aktualnych zagadnień z zakresu prawa, a także sformułowanie wniosków i postulatów. Podjęta w ramach Kolokwium tematyka porusza szereg problemów i zagadnień dotyczących wyzwań współczesności stawianych przed prawem.

W tym roku konferencja miała wyjątkowy charakter, ponieważ ks. prof. Sławomir Fundowicz obchodził potrójny jubileusz – 60-lecia urodzin, 35-lecia święceń kapłańskich oraz 30-lecia pracy na Uniwersytecie.

Wśród uczestników konferencji byli uczniowie i doktoranci księdza profesora Sławomira Fundowicza, a także współpracownicy naukowcy z Uniwersytetu Radomskiego i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. W wydarzeniu udział wzięli również przedstawiciele Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Rzeszowskiego, Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej z Krakowa, Szkoły Głównej Handlowej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Miłym akcentem konferencji był potrójny jubileusz ks. prof. Sławomira Fundowicza (w środku)

V Radomskie Spotkania Prawników

Radom, 11 października 2024 roku

Radomskie Spotkania Prawników to wspólna inicjatywa Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA – Oddział Radom, Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, Okręgowej Rady Adwokackiej w Radomiu oraz Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Radomskiego.

W tym roku odbyła się 5. edycja Spotkań Prawników. Zostały poruszone i omówione istotne i aktualne problemy prawne występujące w Polsce. W wydarzeniu udział wzięli wybitni teoretycy i praktycy. Wśród referentów tegorocznych Spotkań byli naukowcy m.in. z Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej oraz Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego, Akademii Humanitas oraz Hochschule Kehl. Ponadto, uczestnicy konferencji mogli wysłuchać referatów radców prawnych, adwo-

katów oraz sędziów. Było to znakomita okazja nie tylko do wysłuchania interesujących referatów, ale również do wzięcia udziału w dyskusjach z referentami oraz wymiany refleksji zarówno w formalnych debatach, jak również w rozmowach kularowych.

Radomskie Spotkania Prawników to cykliczne konferencje, które zostały zapoczątkowane w 2019 roku. Ich celem jest stworzenie forum wymiany poglądów pomiędzy teoretykami prawa i osobami wykonującymi zawody prawnicze. Spotkania mają charakter inkluzywny. Podejmowane dyskusje dotyczą współczesnych problemów państwa i społeczeństwa, a więc dotyczących nie tylko praktyków i teoretyków prawa, ale wszystkich obywateli.

Wykład inauguracyjny prof. dr hab. Ewy Łętowskiej, sędzi NSA i Trybunału Konstytucyjnego w stanie spoczynku, członkini PAN i PAU

*Aneta Mikulska

Poszukiwania idealnego staliwa do pracy w niskiej temperaturze

1. Wprowadzenie

Wymagania stawiane materiałom do pracy w niskich temperaturach są nierzadko surowsze od każdych innych [1]. Należy bowiem łączyć przeciwstawne, a nawet wykluczające się cechy struktury i właściwości. Przy wysokiej wytrzymałości konieczne jest zachowanie wysokiej ciągliwości, udurości, małej wrażliwości na koncentrację naprężeń i niskotemperaturowe kruchości pęknięcie. Wymagania te trudno pogodzić z uzyskaniem odporności na zużycie przez tarcie. Problem ten występuje między innymi w konstrukcjach odlewano-spawanych, w budowie koparek, urządzeniach i instalacjach transportowych, wydobywczych.

Z punktu widzenia odporności tribologicznej oraz technologii kształtowania części np. korpusów, armatury, rolek, zębów koparek, najwłaściwszym materiałem może okazać się staliwo. Odlewane części maszyn stosowane są względnie rzadko w technice niskich temperatur. W licznych koniecznych przypadkach wykonuje się je ze staliwa niskowęglowego ferrytyczno-perlitycznego do pracy w warunkach tzw. chłodu klimatycznego. A w technice kriogenicznej, w której za umowną granicę temperatur kriogenicznych przyjmuje się ciekły metan (-153°C), liczą się zasadniczo tylko staliwa austenityczne. Niestety nie są to staliwa odporne na ścieranie. Staliwa zaś o znacznej odporności na ścieranie nie są dostatecznie odporne na kruchość w ujemnych temperaturach.

Na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Radomskiego opracowano liczną grupę gatunków staliwa typu Cr-Mo-V-Cu-Ni [2, 3]. Wytapiano je w różnych kombinacjach ilościowych pierwiastków i różnej relacji chromu, molibdenu i wanadu do udziału węgla. Doświadczenie naukowo-badawcze wskazuje, że poszukiwanie wysokiej odporności tribologicznej stopów żelaza odpornych na kruchość w ujemnych temperaturach jest, na obecnym etapie, niecelowe. Dlatego wariantem alternatywnym jest maksymalne zmniejszenie wrażliwości na niskie temperatury stopów żelaza o strukturze heterogenicznej – odpornych na ścieranie. Takim materiałem o udokumentowanej trwałości w warunkach zużycia przez tarcie, zwłaszcza w podwyższonych temperaturach, jest staliwo typu Cr-Mo-V-Cu-Ni [4]. Przy wysokiej odporności na zużycie ścierne, tego typu staliwo odznacza się

jednak niską odpornością na kruchości pęknięcie, zwłaszcza w niskich temperaturach.

Celem badań jest dobór udziałów i wzajemnych relacji ilościowych: węgla, chromu i molibdenu w staliwie typu Cr-Mo-V-Cu-Ni odpornym na ścieranie, aby uzyskać strukturę, która po ulepszeniu cieplnym zapewni odlewom wysoką ciągliwość i udurość w niskich temperaturach, kosztem niewielkiego zmniejszenia odporności na zużycie przez tarcie.

Całość zagadnień badanych, projektowanych, analizowanych i ocenianych dotyczy sprzętu wydobywczego, budowlanego, środków transportu gąsienicowego i taśmowego, maszyn rozdrabniających itp., produkowanych z przeznaczeniem do pracy w niskich temperaturach.

Doświadczenie eksploatacyjne wskazuje, że awaryjność tych maszyn jest wysoka, a przyczyny bardzo złożone. Na czoło problemów awaryjności wysuwa się zużycie i pęknięcie zębów koparek, zużycie kół biegowych i prowadzących. Warunki pracy tych maszyn należą do ekstremalnie trudnych.

2. Metodyka i warunki badań

Do badań przyjęto staliwa o składzie chemicznym wynikającym z metodologii planowania doświadczeń, stosując pełnoczynnikową macierz planowania II rzędu 2^3 [5], w której wejściowymi zmiennymi niezależnymi jest zawartość węgla, chromu i molibdenu. Zastosowany plan doświadczeń umożliwi ilościowy i jakościowy opis wpływu badanych parametrów na wartość zmiennej wyjściowej.

Koncepcja stopowania wyżej wymienionymi węglotwórczymi pierwiastkami – chromem i molibdenem – została opracowana ze względu na ich znaczące oddziaływanie na strukturę stopów, od której zależą właściwości eksploatacyjne.

Aby możliwe było wnioskowanie o skuteczności oddziaływania węgla, chromu i molibdenu na parametry wyjściowe, czyniąc to na podstawie współczynników regresji, zawartości tych pierwiastków zostały zakodowane według schematu (1) [5] i sprowadzone do wartości ± 1 . Przyjmują one w macierzy planu rotabilnego wartości (+1) lub krócej (+) dla górnego przedziału zmienności oraz (-1) lub (-) dla dolnego przedziału zmienności:

$$x_1 = \frac{C-0,4}{0,2}; \quad x_2 = \frac{Cr-8}{5}; \quad x_3 = \frac{Mo-0,5}{0,2} \quad (1)$$

gdzie:

C, Cr i Mo – zawartość procentowa węgla, chromu i molibdenu w wytopach staliwa,

$x_1; x_2; x_3$ – zmienna kodowa określająca zawartość odpowiednio: węgla, chromu i molibdenu.

Staliwo zostało poddane badaniom udarności oraz badaniom tribologicznym. Udarność staliwa stopowanego kompleksem pierwiastków stopowych Cr-Mo-V-Cu-Ni, w konfrontacji z zużyciem tribologicznym, należy rozpatrywać jako podstawowe kryterium kwalifikacji tego staliwa do pracy w niskich temperaturach.

Badanie udarności wykonano metodą Charpy'ego zgodnie z wymaganiami normy PN – 79/H – 04371. Przed przystąpieniem do badań próbki obrobiono cieplnie według wariantu OC77 (tablica 1), aby uzyskać przynajmniej częściową koagulację węglików. Badania wykonano w trzech temperaturach: 20 °C, -40°C i -196°C. Podczas badań udarności w temperaturze -40 °C, ośrodkiem oziębiającym był suchy lód z alkoholem o temperaturze $-50 \pm 2^\circ\text{C}$. Próbki do badań w temperaturze -196°C oziębiane były w ciekłym azocie. Przy wyborze tej temperatury badań chodziło o sprawdzenie zachowania się staliwa w warunkach znacznie surowszych niż temperatura chłodu klimatycznego.

W celu zbadania odporności staliwa typu Cr-Mo-V-Cu-Ni na zużycie ścierne, badano zużycie staliwa w układzie 3 wałeczki – stożek w temperaturze otoczenia pary trącej -40°C i 20°C.

Badania prowadzono według metodologii planowania doświadczeń, stosując macierz I rzędu 2^3 . Intensywność zużycia $I_z(-40)$ i $I_z(20)$ opisano ilościowo równaniami regresji w funkcji zawartości węgla, chromu i molibdenu w staliwie.

Przed przystąpieniem do badań zużycia ściernego, próbki zostały obrobione cieplnie według wariantu OC2F (tablica 1). Kształt i wymiary próbek były zgodne z normą PN-83/H-04302-2.

Tablica 1. Charakterystyka procesów obróbki cieplnej

Lp.	Charakterystyka procesu (operacji)	Oznaczenie procesu
1.	-Wyżarzanie: 1100 K/60 min, chłodzenie z piecem, -Hartowanie: 1250 K/w/o, -Odpuszczanie: 970 K/45 min.	OC77
2.	-Wyżarzanie: 1100 K/60 min, chłodzenie z piecem, -Hartowanie: 1130 K/w, -Odpuszczanie: 770 K/10 min.	OC2F

Ujemną temperaturę otoczenia pary trącej realizowano przez umieszczenie układu tarcia w obudowie z suchym lodem. Izolację stanowił płaszcz próżniowy. Próbki do badań pobierano z naczynia Dewara, w którym znajdował się suchy lód.

3. Wyniki badań i ich analiza

Badania udarności przeprowadzono w oparciu o macierz I rzędu 2^3 . Wyniki badań udarności łącznie z macierzami planowania doświadczeń przedstawiono w tablicach 2 i 3. W oparciu o te wyniki i statystyczną obróbkę wyników uzyskano równania regresji zapisane zależnościami (2) ÷ (4).

Tablica 2. Wyniki badań udarności KCV staliwa w temperaturach 20°C i -196°C

Nr wytopu	Zmienne kodowe							Udarność KCV [J/cm ²]	
	x_0	x_1	x_2	x_3	x_1x_2	x_1x_3	x_2x_3	w 20°C	w -196°C
1	+	-	-	-	+	+	+	100	12
2	+	+	-	-	-	-	+	46	14
3	+	-	+	-	-	+	-	45	8
4	+	+	+	-	+	-	-	20	10
5	+	-	-	+	+	-	-	111	11
6	+	+	-	+	-	+	-	29	13
7	+	-	+	+	-	-	+	49	12
8	+	+	+	+	+	+	+	32	9

$$KCV^{+20} = 54 - 22x_1 - 18x_2 + 11,75x_1x_2 \quad (2)$$

$$KCV^{-196} = 11 + 0,37x_1 - 1,37x_2 - 0,62x_1x_2 - 0,62x_1x_3 + 0,62x_2x_3 \quad (3)$$

Z zestawionych wyników badań udarności staliwa wynika, że jest ona porównywalna z udarnością KCV w temperaturze 20 °C staliw rosyjskich, amerykańskich i japońskich. Może zwracać uwagę relatywnie niska udarność w temperaturze ciekłego azotu -196°C. Zważywszy jednak, że jest to najsurowsza z możliwych prób z granicznie, przesadnie wyostrzonym karbem $r=0,25$ mm, to konfrontacja uzyskanej wartości udarności ($12 \div 14$ J/cm²) na tle wymaganej granicznej udarności KCV w temperaturze -40 °C staliw światowych (11 J/cm²) pozwala uznać uzyskane wyniki za satysfakcjonujące. Na rekomendację zasługują próbki 1, 2, 5, 6, 7.

W tablicy 3 zamieszczono wyniki badań udarności KCU w temperaturze -40°C. Próba udarności KCU jest

rekomendowana dla staliwa, gdyż uwzględnia współistnienie karbu $r = 1$ mm i naturalnych koncentratorów naprężeń w strukturze staliwa.

Tablica 3. Wyniki badań udarności KCU staliwa w temperaturze -40°C

Nr wytopu	Zmienne kodowe							Udarność KCU ⁻⁴⁰ [J/cm ²]
	x_0	x_1	x_2	x_3	x_1x_2	x_1x_3	x_2x_3	
1	+	-	-	-	+	+	+	42
2	+	+	-	-	-	-	+	23
3	+	-	+	-	-	+	-	33
4	+	+	+	-	+	-	-	17
5	+	-	-	+	+	-	-	78
6	+	+	-	+	-	+	-	19
7	+	-	+	+	-	-	+	28
8	+	+	+	+	+	+	+	13

$$KCU^{-40} = 30,4 - 14,9x_1 - 10,1x_2 + 1,63x_3 + 4,63x_1x_2 - 6,13x_1x_3 - 6,38x_2x_3 \quad (4)$$

Z danych zawartych w tablicy 3 wynika, że spośród wszystkich wytopów największą udarność KCU w temperaturze -40°C ma staliwo nr 5 ($KCU^{-40} = 78$ J/cm²), najmniejszą zaś staliwo nr 8 ($KCU^{-40} = 13$ J/cm²). Z równania regresji (4) opisującego intensywność i kierunek oddziaływania węgla, chromu i molibdenu na udarność KCU w temperaturze -40°C wynika, że najsilniejszy wpływ na badaną udarność wywiera węgiel ($x_1 = -14,9$). Ujemny znak przy współczynniku x_1 oznacza, że ze wzrostem zawartości węgla w staliwie spada jego udarność. Porównywalny wpływ na udarność KCU⁻⁴⁰, co do siły i kierunku, wywiera chrom ($x_2 = -10,1$). Molibden zaś w niewielkim stopniu podwyższa wartość udarności, o czym świadczy znak dodatni przy współczynniku $x_3 = 1,63$. Korzystniejsze okazuje się współdziałanie węgla i chromu (x_1x_2). Oddziaływanie tych pierwiastków jest 4-krotnie silniejsze niż molibdenu. Przeciwny wpływ na udarność KCU⁻⁴⁰ ma współdziałanie węgla i chromu z molibdenem (współczynniki x_1x_3 oraz x_2x_3). Ujemne znaki przy tych współczynnikach wskazują na dominujące oddziaływanie węgla i chromu w tym współdziałaniu.

W tablicy 4 przedstawiono macierz planowania doświadczeń z kodowymi zawartościami C, Cr i Mo, zgodnie z zależnością (1) oraz wyniki badań zużycia ściernego staliwa w temperaturze 20°C oraz -40°C . Zamieszczono także równania regresji (5) i (6) opisujące wpływ węgla, chromu i molibdenu na zużycie staliwa.

Tablica 4. Wyniki badań zużycia ściernego I_z staliwa w układzie 3 wałeczki – stożek

Nr wytopu	Zmienne kodowe							Zużycie ściernie $I_z \cdot 10^{-2}$ [mm/m]	
								w temp. -40°C	w temp. 20°C
	x_0	x_1	x_2	x_3	x_1x_2	x_1x_3	x_2x_3		
1	+	-	-	-	+	+	+	3,67	6,94
2	+	+	-	-	-	-	+	4,42	4,68
3	+	-	+	-	-	+	-	2,72	7,33
4	+	+	+	-	+	-	-	3,88	4,46
5	+	-	-	+	+	-	-	1,77	7,72
6	+	+	-	+	-	+	-	4,85	5,75
7	+	-	+	+	-	-	+	3,79	6,65
8	+	+	+	+	+	+	+	2,89	5,02

$$I_z(-40) = 3,5 + 0,51x_1 - 0,18x_2 - 0,17x_3 - 0,45x_1x_2 + 0,03x_1x_3 + 0,19x_2x_3 / \cdot 10^{-2}, \text{ mm/m} \quad (5)$$

$$I_z(20) = 6,07 - 1,09x_1 - 0,20x_2 + 0,22x_3 - 0,03x_1x_2 + 0,19x_1x_3 - 0,25x_2x_3 / \cdot 10^{-2}, \text{ mm/m} \quad (6)$$

Przez odpowiedni dobór parametrów obróbki cieplnej, zużycie staliwa w temperaturze -40°C może być przynajmniej o 40% niższe niż w temperaturze pokojowej. Ten korzystny wpływ obróbki cieplnej na właściwości tribologiczne wyraża się jej wpływem na strukturę staliwa. Szczególną uwagę zwraca intensywność zużycia staliwa nr 5. Intensywność ta jest dwukrotnie niższa od średniej wartości I_z w równaniu (5). Korzystna okazała obróbka cieplna staliw, w której, poprzez hartowanie z temperatur niepełnej austenitizacji, wytworzono (obok węglików) dodatkowe, rozmieszczone w dendrytach twarde mikroziarna odpuszczonego martenzytu. Hartowanie stali z obszaru 2-fazowego $\alpha + \gamma$ jest stosowane względnie szeroko. Niestety w dostępnych danych literaturowych brak jest informacji o stosowaniu tego typu obróbki wobec staliwa. Jak wiadomo, w strukturze staliwa występują niskowęglowe, średnio- lub niskostopowe dendryty oraz bogate w węgiel i węgliki strefy międzycendrytyczne. Z punktu widzenia fazowego, w staliwie typu Cr-Mo-V-Cu-Ni jest ferryt, martenzyt, bainit, eutektyka węglkowa, austenit szczątkowy. Każdy z tych elementów struktury staliwa ma obszar 2-fazowy położony w różnych zakresach temperatur. W przypadku badanego staliwa hartowanie ze strefy 2-fazowej miało na celu usunięcie ze struktury staliwa zbyt rozległych stref zmięczonych, bez należytej heterogeniczności. Uzyskane wartości I_z na tle innych wyników świadczą o trafnym wyborze temperatury hartowania.

Z zależności (5) i (6) wynika, że wpływ składu chemicznego na wartość I_z jest bardzo złożony, niejednorodny i wzajemnie powiązany. Węgiel wywiera korzystny wpływ tylko w temperaturze dodatniej, a w temperatu-

rze ujemnej wzrost jego udziału powoduje zwiększenie zużycia staliwa.

4. Wnioski

1. Najsilniejszy wpływ na udarność staliwa w niskiej temperaturze wywiera węgiel. Ze wzrostem jego zawartości spada udarność staliwa.
2. Molibden w niewielkim stopniu podwyższa udarność staliwa.
3. Najwyższą udarność staliwa w niskiej temperaturze można osiągnąć przy zawartości 0,2% C, 3% Cr oraz 0,7% Mo.
4. Właściwości eksploatacyjne staliwa typu Cr-Mo-V-Cu-Ni w niskich temperaturach zależą od zawartości węgla, chromu i molibdenu oraz od obróbki cieplnej.

Literatura

1. Wojtkun F., Sołncew Ju. P.: Materiały specjalnego przeznaczenia. Wyd. Politechniki Radomskiej, Radom 2001.
2. Wojtkun F., Sołncew J. P., Lebediew W. W.: Staliwo spawalne, zwłaszcza do pracy w niskich temperaturach. Patent RP 344776.
3. Wojtkun F., Sołncew J. P., Lebediew W. W.: Staliwo, zwłaszcza do pracy w niskich temperaturach, odporne na ścieranie. Patent RP 344775.

4. Wojtkun F.: Staliwo odporne na ścieranie, zwłaszcza w podwyższonych temperaturach. Patent RP 156663.
5. Polański Z.: Planowanie doświadczeń w technice. PWN, Warszawa 1984.

* (od red.): **Dr Aneta Mikulska** jest absolwentką Politechniki Radomskiej. Od 2001 roku pracuje na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Radomskiego – Zakład Materiałoznawstwa i Obróbki Ciepłej, a obecnie jest adiunktem w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn i Materiałoznawstwa. Główne zainteresowania naukowe Anety Mikulskiej są związane z opracowaniem niskostopowych staliw do pracy w ujemnych temperaturach oraz z kształtowaniem właściwości tych staliw.

*Paweł Maciąg

Hałaśliwy sąsiad. Jak pozbyć się go bez eksmisji?

W artykule zaprezentowano obecne metody pomiaru i lokalizacji fal dźwiękowych przedostających się przez przegrody budowlane sąsiadujących pomieszczeń. Opisano dwa podstawowe sposoby pomiarów oparte na kamerach akustycznych i analizatorach dźwięku wyposażonych w dwumikrofonowe sondy natężeniowe. Na podstawie badań tego samego elementu konstrukcyjnego dokonano porównania obu wymienionych metod, opisując ich właściwości jak również wady i zalety. Przedstawiono także w sposób niezwykle uproszczony, podstawowe zasady, kolejność postępowania i błędy w samodzielnym wyciszaniu pomieszczeń.

1. Wstęp

W poprzednim artykule zostały pokrótce omówione podstawowe źródła fal akustycznych przedostających się do wnętrza pomieszczeń dla stałego przebywania ludzi objętych ochroną akustyczną. Podano przykład pomiaru izolacyjności przegrody, zaś wyniki odniesiono do obo-

wiązujących na terenie RP dwóch aktów normatywnych: PN-2015/B-02151-3 i PN-EN ISO 717-1 [1, 2].

Warto zauważyć, iż pomiar parametrów izolacyjności (w przeciwieństwie do podstawowego pomiaru poziomu ciśnienia dźwięku) nie jest rzeczą prostą. Wymaga dość dużego doświadczenia pomiarowego, wiedzy z za-

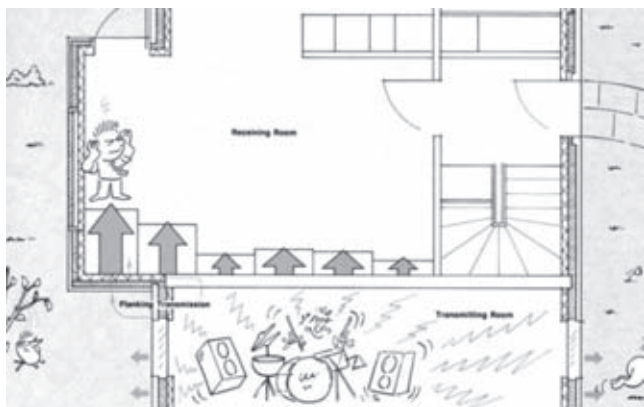
kresu akustyki budowlanej, znajomości przepisów, jak również specjalistycznej, dość drogiej aparatury.

W niniejszym artykule wstępnie omówione zostaną praktyczne metody lokalizacji miejsc przedostawania się fal dźwiękowych do wnętrza pomieszczeń chronionych. Z problemem tym spotkało się wielu właścicieli mieszkań obiektów zamieszkania zbiorowego, którzy planowali lub podjęli kosztowną i pracochłonną próbę wyciszenia lokali, której wyniki były mizerne lub wręcz żadne.

2. Metody lokalizacji źródeł dźwięku

Lokalizacja źródła dźwięku dochodzącego z zewnątrz w pomieszczeniach zamkniętych jest utrudniona, a znalezienie przecieków akustycznych przy dźwiękach o stałej wartości poziomów emitowanych ciśnień akustycznych – bardzo utrudnione. Związane jest to z kilkoma nakładającymi się niejednokrotnie na siebie zjawiskami. Pierwszym z nich jest fakt, iż pomimo naszych poszukiwań i oglądaniu wszelkich możliwych powierzchni wewnątrz – dźwięku nasze oczy nie zobaczą. Jedynym zmysłem, który możemy wykorzystać jest słuch, który ulega przy silnym skupieniu szybkiemu zmęczeniu, dodatkowo oszukiwany przez fale odbite od innych powierzchni.

Najsukuteczniejszą metodą wyciszenia pomieszczeń jest likwidacja źródeł hałasu lub izolacja powierzchni wewnętrznych pomieszczenia, w którym źródła dźwięku występują.

Rys. 1. Metody przedostawania się dźwięku pomiędzy pomieszczeniami [5]

Dźwięk powietrzny może przedostać się do wnętrza pomieszczenia na skutek przenoszenia bezpośredniego dotyczącego oddziaływania energii akustycznej padającej na przegrodę działową (przez przegrodę działową lub małe elementy występujące w przegrodzie) lub przenoszenia pośredniego, które dotyczy energii akustycznej padającej na przegrodę i przegrody boczne ograniczające pomieszczenie (przenoszenie boczne z udziałem przegród bocznych, przenoszenie wzdłużne przez podłogę czy sufit, przenoszenie przez ośrodek poza pomieszczeniami np. korytarz) [3]. Rysunek 1 ułatwia zrozumienie tych mechanizmów. W lewej części rysunku 1 można zauwa-

żyć podwyższony poziom ciśnień akustycznych (większe strzałki) pomimo braku w tej części pokoju bezpośredniej styczności z sąsiadującym pomieszczeniem wirtuoza perkusji. Przenoszenie pośrednie, boczne jest związane z wprawieniem w ruch drgający przyległych do przegrody innych elementów konstrukcyjnych, a jak wiadomo przyczyną emisji fal dźwiękowych są drgania ciał stałych [4].

Rozpoczęcie procesu lokalizacji źródeł przedostającego się dźwięku należy rozpocząć od pomiarów równoważnych i maksymalnych poziomów ciśnień dźwięku (L_{Aeq} i L_{Amax} dB), a następnie od pomiarów izolacyjności przegród. Jeśli wyniki będą niekorzystne można zgłosić sprawę do administratora czy właściciela obiektu o usunięcie zauważonych niedoskonałości.

Jeżeli wyniki badań będą mieścić się w granicach dopuszczalnych, a nadal odczuwamy dyskomfort akustyczny należy rozważyć dalsze kroki mające na celu lokalizację źródeł fal dźwiękowych docierających do pomieszczenia.

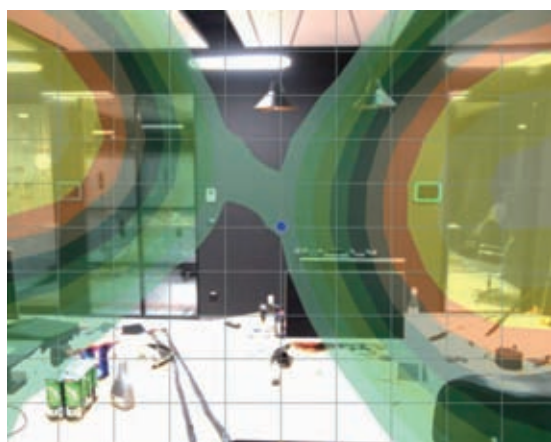
Bez tych specjalistycznych pomiarów nie warto wykonywać na własną rękę wyciszania pomieszczeń, a szczególnie wyciszania materiałami nieodpowiednimi o niskiej gęstości (np. wełna miękka do ociepleń) o niskich współczynnikach chłonności akustycznej i niewłaściwym zakresie częstotliwościowym absorpcyjnym pasm słyszalnych. Na rynku istnieje kilku dobrych producentów materiałów dźwiękoizolacyjnych, jak i wielu producentów materiałów, których właściwości dźwiękochłonne istnieją tylko i wyłącznie na etykiecie opakowania zewnętrznego. Przykładem dobrego produktu jest – ostatnio zastosowany przez autora do wyciszenia – zespół agregatów sprężarkowych o wysokiej wydajności K-FLEX - K-FONIK OPEN CELL o gęstości 240 kg/m^3 , którego doskonała chłonność akustyczna zaczyna się już od zakresu 400Hz [6].

2.1. Lokalizacja źródeł hałasu przy użyciu kamer akustycznych

W ostatnich latach, charakteryzujących się silnym rozwojem technologii, informatyki i półprzewodników, pojawiły się na rynku nowe rozwiązania dotyczące pomiarów i analiz akustycznych. Jednym z nich są kamery akustyczne (pokazujące wyniki w czasie rzeczywistym) wyposażone w wielomikrofonowe sondy o kształcie okrągłym lub eliptycznym, o średnicach od 30-40 cm do ponad 1 m z centralnie umieszczonym obiektywem. Systemy w zależności od rozdzielczości i układu wzmacniająco-przetwornikowego obsługiwane są jedną ręką, a inne do transportu wymagają dużych, ciężkich skrzyń na kółkach. Rozdzielczość, jak również zakres częstotliwości uzależniony jest od średnicy sondy i liczby mikrofonów, których często jest ponad 100. Dużymi sondami jesteśmy w stanie zarejestrować fale od $f = 200\text{-}400 \text{ Hz}$

zaś dla mniejszych dolny próg zakresu pomiarowego jest wyższy 800-1200 Hz. Każdy rodzaj kamer akustycznych rejestruje obecnie bezwzględne wartości ciśnień akustycznych w danym obszarze bez analizy, czy jest to fala dźwiękowa pochodząca od źródła, czy też odbita.

Na rysunku 2 przedstawiono zarejestrowane kamerą akustyczną Acoustic Camera Type 9712-W-FEN i system PULSE ReflexArray Analysis Type 8781 firmy Hottinger Brüel&Kjær A/S [7, 8] wyniki dla przegrody budowlanej w postaci ściany z drzwiami sali konferencyjnej jednego z obiektów handlowo-usługowych w Warszawie. Jak można zauważyć fale dźwiękowe przedostawały do części wspólnej w okolicach zarówno drzwi lewych, jak również tych umieszczonych z prawej strony.

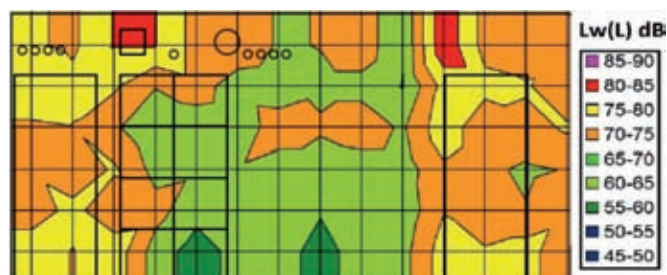
Rys. 2. Rozkład poziomów ciśnień dźwięku dla przegrody budowlanej w postaci ściany z drzwiami zarejestrowany kamerą akustyczną firmy Hottinger Brüel&Kjær A/S

2.2. Lokalizacja źródeł hałasu przy użyciu analizatorów dźwięku z dwumikrofonową sondą natężenia dźwięku

Drugą możliwością lokalizacji przenikających fal akustycznych jest opracowana w połowie lat 90-tych energetyczna metoda pomiaru natężenia dźwięku z wykorzystaniem dwumikrofonowej sondy pomiarowej. Będący na wyposażeniu laboratorium Wydziału Mechanicznego system firmy Brüel&Kjær został już przedstawiony w wielu publikacjach naukowych i ze względu na ograniczoną ilość miejsca nie będzie opisywany [9, 10, 11, 12]. Ogromną zaletą tego typu analiz jest wyraźne określenie kierunku przepływu energii fal dźwiękowych (fala od źródła czy fala odbita) i szeroki zakres częstotliwości – praktycznie pełne pasmo słyszalne (20-15000Hz), co wpływa w znaczący sposób na właściwy dobór materiałów izolacyjnych, a przez to efekt końcowy wyciszenia. Cech tych nie posiadają obecnie wspomniane kamery.

Wadą metody jest duża czasochłonność i brak wyników w czasie rzeczywistym. Wyniki pomiarów sondą natężeniową w postaci barwnej mapy rozkładu mocy dźwięku przedstawiono na rysunku 3. Na podstawie wyników można zauważyć, iż źródłami przecieków

akustycznych są obie pary drzwi w częściach górnych, dolnych jak i zamka. Dodatkowo fale dźwiękowe przechodzą przez przegrodę, słupek montażowy ościeżnicy drzwi prawych, jak również kanały wentylacyjne. Metoda natężeniowa okazała się w tym przypadku znacznie bardziej precyzyjna.

Rys. 3. Rozkład poziomów mocy akustycznych na powierzchni przegrody budowlanej w postaci ściany z drzwiami zarejestrowany systemem opartym bazie analizatora B&K 2260 i sondy B&K 3595

3. Podsumowanie

Lokalizacja źródeł dźwięku przenikających przez przegrody budowlane nie jest łatwa do wykonania, wymaga dużego doświadczenia i kosztownego sprzętu. Dlatego też niezmiernie ważnym elementem powinna być dbałość architektów, konstruktorów i wreszcie deweloperów o właściwe projektowanie i wykonawstwo, które zapewni przyszłym użytkownikom komfort akustyczny w pomieszczeniach spełniających wymogi norm akustyki budowlanej.

Na obecnym etapie rozwoju technologicznego lokalizację źródeł hałasu można przeprowadzić dwiema metodami: za pomocą kamery akustycznej, jak również za pomocą pomiarów energetycznych opartych na dwumikrofonowych sondach natężenia dźwięku. Obie metody mają swoje wady i zalety, a niektóre z nich zostały opisane w treści niniejszego artykułu. Jednakże do zastosowań profesjonalnych o dużym zakresie częstotliwościowym z możliwością określenia kierunku przepływu energii fal dźwiękowych lepiej sprawdza się druga z wyżej wymienionych metod.

Abstract

This paper presents current methods for measuring and localisation of sound waves penetrating the building envelope of adjacent rooms. Two basic measurement methods are described, based on acoustic cameras and sound analysers equipped with dual-microphone intensity probes. Based on tests of the same building element, a comparison is made between the two methods, describing their properties as well as their advantages and disadvantages. The basic principles, sequence of actions and errors in the independent soundproofing of rooms are also presented in an extremely simplified manner.

Literatura:

1. PN-2015/B-02151-3- Akustyka budowlana – Ochrona przed hałasem w budynkach – Część 3: Wymagania dotyczące izolacyjności przegród w budynkach i elementów budowlanych.
2. PN-EN ISO 717-1 Akustyka – Ocena izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Izolacyjność od dźwięków powietrznych.
3. B. Szudrowicz, Przenoszenie dźwięku powietrznego między pomieszczeniami drogami pośrednimi, Prace Instytutu Techniki Budowlanej – kwartalnik nr 2 (122) 2002.
4. Cempel Cz., Wibroakustyka stosowana, PWN, Warszawa 1973.
5. Sound Intensity Software BZ7205 User Manual Brüel&Kjaer Sound and Vibration Measurement A/S Naerum, Denmark 1998.
6. K-FLEX – Katalog główny, K-FLEX IK Insulation Group, 2022.
7. Product Data BK Connect Acoustic Camera Brüel&Kjær Sound & Vibration Measurement A/S, BP 2534 – 16, DK-2850 Nærum, Denmark, 2018.
8. Product Data BK Connect Acoustic Camera Type 9712-W-FEN, BP 2534 – 20, HottingerBrüel&Kjær A/S., Denmark, 2023.
9. Leszek CHAŁKO, Paweł MACIĄG, IDENTYFIKACJA BRONI PALNEJ NA PODSTAWIE SYGNAŁÓW AKUSTYCZNYCH ZESZYTY NAUKOWE POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ 298, Mechanika, RUTMech, t. XXXV, zeszyt 3/2018, lipiec-wrzesień 2018, (p-ISSN 0209-2689, e-ISSN 2300-5211), s. 261-273.
10. Kamil Szydło, Paweł Maciąg, Rafał Longwic, Małgorzata Lotko.
11. ANALYSIS OF VIBROACOUSTIC SIGNALS RECORDED IN THE PASSENGER LIFT CABIN, Advances in Science and Technology Research Journal, Volume 10, No. 30, June 2016, pages 193–201, DOI: 10.12913/22998624/62627.
12. Paweł Maciąg, Leszek Chałko, Use of sound spectral signals analysis to assess the technical condition of mechanical devices MATEC Web of Conferences Vol 290(2):01006 DOI: 10.1051/mateconf/201929001006, ISSN 2261-236X.

* (od red.): **Paweł Maciąg, dr inż.** urodzony w 1970 roku w Ostrowcu Świętokrzyskim. Absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Radomskiej. Od 1996 roku pracownik Zakładu Podstaw Konstrukcji Maszyn i Tribologii a obecnej Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn i Materiałoznawstwa Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Radomskiego. Członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego, konstruktor i wykonawca wielu projektów z zakresu budowy maszyn i akustyki.

* Piotr Czerski

Przystępność prezentacji w oprogramowaniu Omega-PSIR jest jedną z największych zalet stosowania nowego systemu.

Rok z Omegą Baza Wiedzy Uniwersytetu

W lutym 2025 roku minie dwa lata od uroczystej inauguracji funkcjonowania w Bibliotece Uniwersyteckiej Bazy Wiedzy Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego. Jej funkcjonowanie opiera się na oprogramowaniu Omega-PSIR, które wykorzystywane jest przez większość uczelni w Polsce.

Wcześniej zbieranie informacji o działalności naukowej pracowników Uniwersytetu było rozproszone i ograniczało się, przede wszystkim, do publikacji. Dane

zbierane w Polskiej Bibliografii Naukowej nie przedstawiały całości działalności naukowej uczelni, a forma ich prezentacji była nieatrakcyjna i mało przejrzysta. Nieza-

leżnie od tego pracownicy Biblioteki tworzyli bibliografię dorobku naukowego na podstawie przychodzących książek, czasopism i prac naukowo-badawczych. Również w tym przypadku konieczne było ograniczenie się do publikacji, jednak niemożliwe było pozyskanie w ten sposób informacji o całości dorobku.

Informacje zbierane przez lata w obydwu systemach zostały skopiowane do Omegi, aby móc w odpowiedni sposób zaprezentować jak najpełniejsze informacje o działalności naukowej uczelni od chwili jej powstania¹. To właśnie przystępność prezentacji jest jedną z największych zalet stosowania nowego systemu. Osoba zainteresowana nie musi być specjalistą, aby z łatwością znaleźć potrzebne jej informacje.

Omega-PSIR łączy w sobie możliwości czterech systemów: CRIS, IR, RPS oraz wsparcia ewaluacji dyscyplin naukowych:

- CRIS (current research information system) umożliwia prezentowanie informacji nt. bieżącej działalności naukowej Uniwersytetu,
- IR (institutional repository) pozwala na gromadzenie publikacji w jednym miejscu i – w zależności od licencji, na której są udostępnione – dalsze ich rozpowszechnianie,
- RPS (research profiling system) pomaga naukowcom, wokół których skupione są pozostałe elementy systemu, na stworzenie swojego profilu naukowego i jego publiczną prezentację.

Połączenie ich w jeden system ma niezwykle ważną zaletę – zapewnia ich interoperacyjność, a więc funkcjonowanie w pełnej zgodności.

Od lutego 2023 do marca 2024 roku zasoby Bazy Wiedzy powiększyły się o:

- 358 książek,
- 2318 rozdziałów i artykułów,
- 24 rozprawy doktorskie,
- 12 patentów.

Funkcjonowanie w ramach uczelni jednego systemu zbierającego informacje o publikacjach i innych osiągnięciach pracowników, studentów i doktorantów przynosi uczelni wiele korzyści. Atrakcyjniejsza forma prezentacji oraz funkcjonowanie repozytorium to zwiększenie widoczności Uczelni oraz cytowalności publikacji. Naukowcy mają możliwość gromadzenia w jednym miejscu większości swojej aktywności, dzięki czemu łatwiejsze staje się przygotowywanie zestawień na potrzeby wniosków awansowych lub grantowych. Koordynatorzy mogą na bieżąco sprawdzać stan podległych im dyscy-

plin, a władze uczelni zyskały możliwość szerszego spojrzenia na funkcjonowanie uczelni.

Możliwości prezentacji dorobku w Omedze nie ograniczają się do tych wymienionych powyżej, zachęcamy więc do zgłaszania nam również innych informacji – zarówno dotyczących aktywności pojedynczych naukowców (np. wyjazdów na uczelnie zagraniczne, wykładów gościnnych, wystąpień w roli eksperta w mediach, członkostwa we władzach lokalnych, krajowych oraz stowarzyszeń), jak i studentów, doktorantów (tych drugich zachęcamy do zamieszczenia w otwartym dostępie pełnego tekstu doktoratu) oraz działalności kół naukowych. W przypadku wątpliwości dotyczących zamieszczania informacji o aktywności, prosimy o kontakt.

Dziękujemy za obdarzenie nas zaufaniem i powierzenie nam tak odpowiedzialnej funkcji. Mamy nadzieję, że, dokładając wszelkich starań, sprostaliśmy Państwa wymaganiom oraz liczymy na rozwój współpracy z Państwem.

Pracownicy Biblioteki Uniwersyteckiej obsługujący Bazę Wiedzy: mgr Beata Siebuła, mgr Piotr Czerski, mgr Agnieszka Węglińska.

Zapraszamy do kontaktu od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-15.00; tel. (48) 361 79 17; pok. 131 w Bibliotece Uniwersyteckiej (ul. Chrobrego 33); e-mail: dorobek@uthrad.pl.

*(od red.): **mgr Piotr Czerski** – bibliotekarz w Oddziale Informacji Naukowej Biblioteki Uniwersyteckiej URad. Zainteresowania: informacja naukowa, metodologia nauki, filozofia i historia nauki i kultury, antropologia kulturowa.

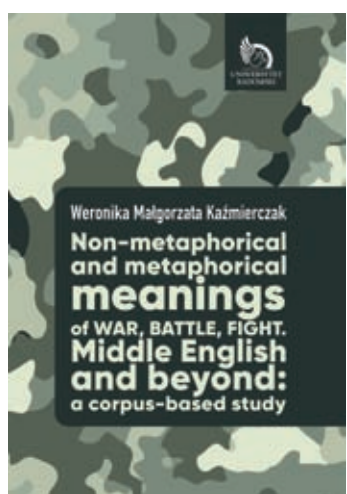
1 Najstarszą spośród prezentowanych w Bazie Wiedzy publikacji jest książka *Skóry techniczne i galanteryjne* Edwarda Krzywickiego z 1951 roku.

Wybrane problemy matematyki stosowanej
Pod red. Marka Wójtowicza
wyd. 1, B-5, stron 126

Monografia zawiera opracowania dotyczące wybranych problemów matematyki stosowanej. W rozdziale pierwszym dokonano analizy wyników rozszerzonej matury z matematyki w radomskich szkołach

w latach 2018-2023. Wykorzystano do tego klasyczne wskaźniki statystyczne oraz autorski wskaźnik oparty na modelu regresji liniowej. W rozdziale drugim zostały przedstawione wybrane problemy kryptografii – nauki wykorzystywanej szczególnie w społeczeństwach rozwiniętych technicznie, która ma zastosowanie m.in. w rozwiązaniach zapewniających bezpieczeństwo kart bankomatowych, haseł komputerowych i handlu elektronicznego. W rozdziale trzecim, na przykładzie danych z przeprowadzonej ankiety, przedstawiono wykorzystanie analizy składowych głównych oraz analizy czynnikowej do obróbki danych statystycznych. Rozdział piąty to konspekt geometrycznego escape roomu dla dzieci z klas 4-6, na podstawie którego zostały zrealizowane zajęcia w ramach Uniwersytetu Dziecięcego w URad w latach 2023 i 2024. W rozdziale piątym zaprezentowano obszary zastosowania i wykorzystania arkusza kalkulacyjnego MS EXCEL do rozwiązywania zadań z rachunku macierzowego.

NON-METAPHORICAL AND METAPHORICAL MEANINGS OF WAR, BATTLE, FIGHT.
Middle English and beyond: a corpus-based study
Weronika Małgorzata Kaźmierczak
wyd. 1, B-5, stron 328

W monografii została przeprowadzona analiza średnioangielskich znaczeń metaforycznych i niemetaforycznych

trzech terminów: dwóch zapożyczeń francuskich – *war*, *battle* oraz rodzimego rzeczownika *fight*, należących do pola znaczeniowego *military*. Opracowanie to stanowi wkład do badań nad semantyką historyczną języka angielskiego oraz

teorią metafory w obszarze terminologii militarnej. Podstawowym modelem zastosowanym w niniejszej rozprawie jest Arystotelesowska teoria metafor. Badanie empiryczne obejmowało analizę tekstów średnioangielskich reprezentujących różne gatunki literackie oraz dotyczących różnych epok. Wyniki badań omawiane w działach empirycznych, jak również przytoczone przykłady egzemplifikują niemetaforyczne i metaforyczne znaczenia analizowane w materiale tekstowym, a uzupełnienie monografii stanowi załączony obszerny korpus badawczy.

EDUKACJA W CZASACH KRYZYSU
Dylematy wsparcia i rozwoju
Elżbieta Sałata, Maria Gagacka
wyd. 1, B-5
stron 220

Monografia analizuje i ukazuje wielowymiarowe aspekty edukacji zdalnej, które ujawniły się podczas kryzysu zdrowotnego i jego następstw. Publikacja składa

się z kilku rozdziałów. Rozpoczynając od kontekstu kryzysowego przedstawiono zarówno globalne, jak i krajowe wymiary sytuacji kryzysowych w edukacji. Szczegółowo zostały przeanalizowane wyzwania edukacyjne, jakie powstały po wprowadzeniu edukacji zdalnej oraz w trakcie jej realizacji. Zostały omówione wady i zalety tego sposobu nauczania. W dalszej części autorki skupiają się na kompetencjach nauczycieli i uczniów, które są kluczowe w efektywnym procesie nauczania zdalnego. Monografia zgłębia też temat integracji wsparcia społecznego i przywództwa pedagogicznego. Rozdziały dotyczące organizacyjnych aspektów uczestnictwa w edukacji zdalnej, kluczowych kompetencji oraz dobrostanu uczestników rzucają światło na to, jak różne elementy współgrają ze sobą, tworząc nowe schematy i modele edukacyjne. W publikacji przedstawiono wyniki badań i analiz przeprowadzonych przez pryzmat różnych perspektyw, które mają na celu zrozumienie wpływu kryzysów na edukację, a także wyznaczenie kierunków oraz przygotowanie edukatorów i uczniów do wyzwań w przyszłości.

Dzisiaj w rubryce PO GODZINACH... o pszczołach i o miodzie opowiada Mikołaj Olszewski, a o pisarskim debiucie rozmawiamy z Jankiem Rybakiem – autorem powieści kryminalnej.

Wszystko o pszczołach i o miodzie? – to oczywiście nadużycie, bo rozmawiając z Mikołajem Olszewskim, a właściwie słuchając jego niezwykle barwnej opowieści o naszych skrzydlatych... Naprawdę nie wiem, jakiego słowa tu użyć, żeby oddać mądrość i rolę, jaką odgrywają pszczoły w naszym życiu. Oby nigdy ICH nie zabrakło.

NIEZWYKLE POU CZAJĄCA PASJA

(z dr. Mikołajem Olszewskim, pasjonatem pszczelarstwa, rozmawia Wojciech Bielawski)

Jak to się zaczęło?

Pierwsze ule dostałem od wujka w 2008 roku. Było ich dwa. Jak się okazało później, kochany wujek rzucił mnie na głęboką wodę, gdyż były to dosyć agresywne rodziny, z którymi sobie nie radziłem (do czego przyznał się dopiero po latach), ale słusznie założył, że jak się nie zniechęcę przy trudnych rodzinach, to będę hodował pszczoły – w tym tkwiła jego mądrość. Początki były ciężkie w pierwszych latach traciłem pszczoły, ale to naturalne, wszakże uczymy się na błędach.

Mikołaj Olszewski z ramką w pasiece

Ale złapałeś bakcyła, chociaż pełna świadomość tej profesji przyszła pewnie później...

Tak, kto choć raz będzie miał możliwość obcować z pszczołami: zobaczyć budowę gniazda, poczuć wielość zapachów – nektaru, pyłku, wosku, pierzgi – ten już będzie pszczelarzem. Obecnie mam 9 uli. Na więcej nie

mogę sobie pozwolić ponieważ to, wbrew pozorom, wymaga czasu, ale też ciężkiej pracy fizycznej.

Chcę założyć pasiekę. Od czego mam zacząć?

Początki wymagają nakładów finansowych, oczywiście trzeba kupić niezbędny sprzęt pasieczny: ule, miodarkę, odymiacz, kombinezon pszczelarski, narzędzia pasieczne, no i oczywiście zakup rodzin pszczelich, jednakże początkujący adept pszczelarstwa winien dokonywać zakupów wspólnie z doświadczonym pszczelarzem. Nakład finansowy dla dwóch rodzin to kwota 3500-5000 zł, na start powinna wystarczyć w zależności, czy kupujemy nowe czy używane ule i pozostały niezbędny sprzęt.

Wiedza o pszczołach, mimo że nadal niekompletna i pewnie taka będzie zawsze, jest fascynująca. Skąd ją czerpiesz?

Kiedyś literatura, teraz lubię obejrzeć czasem filmy publikowane przez pszczelarzy w Internecie. Pszczoły to jest jednak ciągle nauka. Wcale nie zdziwię się, że kiedyś ponownie utracę pszczoły. Mimo że wydaje mi się, że wszystko robię tak jak należy, to inteligencja tych owadów jest niesamowita. Nadal nie poznaliśmy ich do końca i pewnie nigdy nie poznamy.

Dawniej bartnik, obecnie pszczelarz – to były zawody, a teraz?

Teraz to jest i zawód, i pasja. Obecni pszczelarze kiedyś nazywani byli bartnikami, a ule to były barcie. Obecnie mamy w Polsce zawodowych pszczelarzy, ale są oni w bardzo trudnej sytuacji, ponieważ bardzo dużo miodu importujemy z Ukrainy. Jest on fatalnej jakości – tzw. „miód” techniczny, a kontrolowany jest na granicy, zgodnie z przepisami z lat 50. XX w., organoleptycznie, czyli po prostu funkcjonariusz służby celnej smakuje i stwierdza, że jest słodki i przepuszcza przez granicę.

W trakcie prac w przydomowej pasiece...

Ile żyje matka pszczela?

Około 5 lat. Natomiast obecnie, gdy stymulujemy matki do czerwienia, to zawodowi pszczelarze wymieniają matki co rok, zaś w pasiekach amatorskich – co dwa lata.

Co to jest stymulowanie matki?

Stymulacja polega na podaniu wiosną do ula ciasta drożdżowego, które stwarza pszczołom wrażenie, że przyroda już obudziła się z zimowego snu. To taki podstęp. Wtedy pszczela matka rozczierwia się, czyli składa jajka, chociaż na zewnątrz wcale nie jest wiosna.

Jak pszczoły pracują?

Pszczoły poszukują tzw. pożytku, tj. pyłku niezbędnego do rozwoju rodziny, nektaru. Najpierw kwitną leszczyny, a później wierzby. I to jest pierwszy pożytek. Pyłek, który trafia do ula jest przez pszczoły przerabiany ze śliną i z miodem jako tzw. pierzga. Jest ona lepiej przyswajalna dla pszczoł od pyłku.

Jak duży obszar penetrują pszczoły w poszukiwaniu pożytku? Jaki mają zasięg?

Pszczoły mają zdolność lotu taką efektywną, czyli żeby zebrany nektar przyniosły do ula, to jest ok. 1-1,5 km. Mogą oczywiście przelecieć dwa razy tyle, ale wszystko co zbiorą, skonsumują. Jeśli np. chciałbym przewieźć ule do rodziców, którzy mieszkają niedaleko mnie, to najpierw muszę te ule wywieźć w miejsce oddalone o 5-6 km, żeby straciły orientację przestrzenną, czyli po prostu pamięć. W innym przypadku, jeśli tego nie zrobię, to pszczoły wrócą do mnie.

Jak dużo jest pszczoł w Polsce? Można to oszacować?

W Polsce występuje tzw. przepszczelenie, czyli mamy bardzo dużo pszczoł, ale niestety kurczą się obszary, gdzie mogą znaleźć dla siebie pożytek. Wiąże się to

z monokulturą upraw. Paradoksalnie obszary miejskie służą pszczołom. Są badania, które potwierdzają, że ani jakość powietrza ani obecność ciężkich pierwiastków w aglomeracjach, nie wpływają na jakość miodu.

Na co pszczoły chorują i jak się je leczy?

Największym zagrożeniem obecnie dla pszczoł są roztozca warroza, czyli jest to rodzaj pajęczaka (*Varroa destructor*), który przybył do Europy z Azji. Wolna od tego była tylko Australia, ale niestety pajęczak i tam dotarł. W ubiegłym roku media pokazywały masowe palenie uli na tamtym kontynencie. Jest to wyjątkowo niebezpieczny przeciwnik. Jego polska nazwa to dręcz pszczeli. Już to wskazuje, jak jest niebezpieczny. Jest pasożytem i egzystuje na pszczołach. Nieleczenie doprowadzi do zniszczenia rodziny pszczelej.

Jakie są objawy warrozy?

Pojawiają się 1,5 mm pajęczki na korpusach pszczelich. Prowadzą do osłabienia a w konsekwencji do zagłady rodziny pszczelej. Jak tylko je zauważę na pojedynczych pszczołach, to muszę wdrożyć leczenie. Oczywiście leczyliśmy w okresie bezpożytkowym, stosujemy karencje. Początkowo leczyłem pszczoły zgodnie z zaleceniami producentów. Jak się jednak okazało problem jest jeszcze dodatkowy, ponieważ to, co uda się zastosować do walki z tym pajęczakiem, za rok, dwa jest już nieskuteczne, ponieważ warroza się uodparnia. W zasadzie ten pajęczak jest niezniszczalny, możemy jedynie ograniczać jego populację. Ja natomiast stosuję inny sposób. Izoluję matkę w klatce i doprowadzam do stanu bezczerwiowego, czyli mówiąc obrazowo, matka „idzie do aresztu”, a ja wtedy odynam ul tym lekiem i wtedy cała warroza opada na dno ula. Korzyścią jest ograniczenie zabiegów, natomiast problem jest w tym, że odosobniona na 21 dni matka, może przeżywać tak głęboki stres, że czasami ginie.

Co jeszcze zagraża pszczołom?

Kilkanaście lat temu Amerykanie prowadzili badania na temat zespołu masowego ginięcia pszczoły miodnej (ang. *Colony Collapse Disorder*, skrót CCD) – zespół chorobowy występujący masowo w koloniach. Jak dowiedziano jest szereg przyczyn ginięcia pszczoł: pestycydy, choroby pszczoł (warroza, nosemoza), zaniedbania w zakresie higieny. Badano też wpływ oddziaływania pola magnetycznego (maszty telefonii komórkowej), ale twarde dowody nie ma. Podam jednak przykład mojego serdecznego kolegi, który ma swoją pasiekę zlokalizowaną w niewielkiej odległości od maszty telefonii komórkowej. I co się okazuje? Ma słabsze rodziny pszczele, słabiej zimują, a metodykę prowadzenia pasieki mamy identyczną. Być może jednak coś w tym jest.

Jak bardzo szkodzą pszczołom opryski stosowane przez rolników?

Z opryskami jest podobnie jak w innych dziedzinach naszego życia, czyli ta sprawa tak do końca nie jest prawnie uregulowana. Ja zawsze się śmieję, jeśli np. mój sąsiad wyjeżdża w pole i stosuje jakiś środek chemiczny, na którym jest napisane, że można go stosować po godz. 18, a przecież mamy lato, jest bardzo ciepło, pszczoły latają nawet po godz. 21. Myślę, że takim najlepszym wyznacznikiem dla stosujących opryski powinna być nie godzina ale temperatura! Pszczoły poniżej 12°C nie są aktywne. Ten brak odpowiedniej regulacji prawnej niekiedy prowadzi do sytuacji konfliktowej, ja miałem taką ze swoją sąsiadką, która stosowała silny środek chemiczny.

Książka Petera Wehlebena „Sekretne życie drzew” rozpoczyna się opisem ludzi, którzy usadowieni na gałęziach drzew zapylają ręcznie ich kwiatostan? Czy to nam grozi?

W Chinach to już się dzieje. Chemizacja upraw spowodowała, że nie można odtworzyć pszczelich rodzin. Ludzie nadal nie mogą pogodzić się z tym, że w świecie natury jesteśmy intruzami, dlatego szanujmy obowiązujące w nim odwieczne prawa.

Czy jest, mówiąc lapidarnie, polska pszczoła, czy pszczoły to też takie międzynarodowe towarzystwo?

Nie ma tzw. polskiej pszczoły, są pszczoły środkowoeuropejskie. Badania genetyczne nad pszczołami są posunięte bardzo daleko. Kiedyś dominowały w Polsce pszczoły kraińskie, a jeszcze wcześniej – bardzo agresywne – pszczoły kaukaskie. Był też okres popularności pszczoł włoskich. Obecnie najczęściej spotykane są pszczoły kraińskie tzw. krainka znana ze swej łagodności. Kiedyś bywało też tak, że im bardziej pszczoła była agresywna, tym bardziej była pracowita. Natomiast teraz badania genetyczne idą w kierunku najbardziej łagodnej pszczoły i najbardziej efektywnej. Obecnie mam pszczoły Buckfast, tj. pszczoła polecana dla intensywnych pasiek, ją ja zaakceptowałem. Ona spożywa bardzo dużo pokarmu, ale i bardzo dużo przynosi. Dla pasiek amatorskich zalecane są jednak krainki.

Muszę zadać to pytanie, czy miałeś jakieś przykre doświadczenia z pszczołami? Ich ugryzienia są niebezpieczne dla ludzi, którzy są uczuleni.

Ja robiłem sobie badania, na szczęście nie jestem uczulony, ale miałem takie zdarzenie. To, co przeżyłem, jest jednocześnie przestrogą dla mnie i dla innych – gubi nas rutyna. Pszczoły, które wyroiły mi się, przeniosły się z ula na drzewo, a ja na sąsiedni ul postawiłem skrzynkę i drabinę i chciałem je zdjąć z tego drzewa. Zrobiłem to tak niefortunnie, że ul się przewrócił i byłem w wielkiej rozterce, tutaj mam wyrojone pszczoły – silną rodzinę, którą mogę

za chwilę stracić, a tymczasem zaatakowały mnie pszczoły z tego przewróconego ula. Co robić? Ratować siebie, czy pszczoły? Pszczoły możemy zdjąć. Jeśli wcześniej spryskamy je mgiełką wody. Jeżeli zrobimy to w 1,5 godziny, to mamy godzinę na bezbolesne ich zdjęcie np. z drzewa, w przeciwnym razie rój odleci, a pszczelarz straci pszczoły. Dodatkowo nie byłem ubrany w kombinezon ochronny. Jednak się nie poddałem, zdjąłem ten rój z drzewa i zabezpieczyłem go. Skutki były takie, że w okolicach stopy naliczyłem ok. 30 ugryzień – zdrętwiała mi cała dolna kończyna. W takich przypadkach można zastosować cytrynę albo ocet. Jak pech, to pech – ani jednego ani drugiego nie miałem w domu. Miałem dużo szczęścia. Ugryzienie ok. 100 pszczoł może zabić każdego.

Pierwsza wizyta syna w pasiece (2011)

Matka pszczela zapładniana jest przez trutnia?

Tak, to jest podstawowe zadanie trutnia, który po tym akcie po prostu ginie. Wygląda to tak, że matka w trakcie lotu godowego wylatuje w górę kilkanaście metrów i tylko najsilniejsze trutnie potrafią tam dotrzeć. W trakcie lotu godowego jest zapładnianie przez kilkanaście trutni. Muszę dodać, że pszczoła zapładniana jest tylko 1 raz w życiu.

Jak wielka jest pszczela rodzina i jaka obowiązuje w niej hierarchia?

Rodzina pszczela w sezonie liczy ok 50-70 tys. pszczoł. A pszczoła w sezonie żyje przez około 3 tygodnie. Hierarchia pszczoł: matka (królowa), robotnice: karmicielki, zbieraczki, wartowniczkę oraz trutnie.

Porozmawiajmy teraz o miodzie. Ile miodu można uzyskać z jednego ula i od czego jest to zależne?

Zbiór miodu zależy od kondycji zdrowotnej oraz siły rodzin. Mamy na to wpływ – zależnie od stosowanych metod stymulacji rozwoju rodziny, izolacji matek w okresie pożytku, od pogody (tu jesteśmy bezradni), od działań osób trzecich (opryski, które mogą zniweczyć wysiłek pszczelarza).

Przy bardzo dobrym sezonie z jednego ula można pozyskać kilkadziesiąt kilo miodu. Ja ze swoich ośmiu uli odebrałem w 2024 roku około 280 kg miodu, co daje średnio 35 kg na ul. To był bardzo udany sezon. Natomiast zawodowcy potrafią uzyskać z jednego ula nawet 100 kg, ale jest to możliwe przy gospodarce wędrownej i bardzo kosztownej.

Ramka z tegorocznym miodem wielokwiatowym

Jak wygląda miodobranie?

Do odebrania miodu konieczne jest posiadanie sprzętu: miodarki, widelca bądź noża do odsklepania. Obecnie w ulach stojakach wykorzystujemy przegonki, co pozwala w trakcie nocy na przejście pszczół z górnego korpusu z miodem (tzw. miodni) do dolnego korpusu (tzw. rodni), gdzie jest matka, przy czym pszczoły nie mają możliwości powrotu do miodni. W rezultacie o poranku wyciągam ramki ze znikomą ilością pszczół. Ramki przenosimy do pracowni pszczelarskiej, odsklepiamy i wirujemy w miodarce. Miodobranie trwa jednorazowo kilkanaście godzin. Miód trafia następnie do odstojników, z których jest rozlewany do słoików.

Skąd się bierze tak dużo rodzajów miodu?

W mojej okolicy występują tylko trzy pożytki: wielokwiat, akacja oraz lipa. Miód będzie taki, z jakiej bazy pożytkowej korzystają pszczoły. Mamy więc miody: wielokwiatowy, mniszkowy, rzepakowy, akacyjny, lipowy, malinowy, faceliowy, nostrzykowy, gryczany, leśny, spadź iglasta, spadź liściasta, miód nawłociowy i – najtrudniejszy do

uzyskania i najdroższy – wrzosowy. Ten jest zbierany pod koniec września, a w tym czasie większość pszczelarzy przygotowuje już od dawna pszczoły do zimy. Miód wrzosowy błyskawicznie zastyga.

Najbardziej cenny jest podobno miód spadziowy?

Miód spadziowy powstaje ze spadzi, czyli soku drzew liściastych i iglastych przetworzonego przez owady (mszyce, czerwce, miodówki), a następnie wydalony w postaci płynu o słodkim posmaku, który zbierają pszczoły. Ale nie każdy użytkownik miodu musi o tym wiedzieć. Są to tzw. miody ciemniejsze i w smakach od łagodnego do ostrego. Delikatniejsza jest spadź iglasta.

Co to znaczy, że miód jest pełnowartościowy i kupujemy go bez zastanowienia? Jak rozpoznać czy miód jest dobrej jakości?

Miód prawdziwy krystalizuje się i robi się tzw. biały nalot, a ludziom często się wydaje, że ktoś dodał do niego cukru. Jedyny miód, który nie krystalizuje się jednolicie to jest miód gryczany. Ten miód ma formę pośrednią. Występuje w nim krupiec i patoka. Krupiec to miód skryształizowany, a patoka to jest płynny miód, choć docelowo zastyga w całości. Najdłużej płynny pozostaje miód akacyjny – do 1 roku, jeśli jest odebrany w czystej postaci.

Jak najprościej sprawdzić jakość miodu?

Jeżeli do wody wlejemy łyżeczkę miodu, to nie powinien się w niej rozpuścić, tylko osiądzie na dnie. To jest prawdziwy miód. Gdy będzie płynny, lejąc go do wody, będzie się stożkowo układał. Natomiast ten podrabiany (z dużą zawartością cukru inwertowanego) będzie się szybko rozpuszczał w wodzie, albo będzie zbyt rzadki w postaci płynnej – nie będzie stożka. To powinno budzić niepokój. To jest najprostszy test na jakość miodu.

Czy mitem jest stwierdzenie, że scukrzony miód nie ma takich wartości, a płynny jest pełnowartościowy?

Oczywiście, że jest to mit. Obydwa mają identyczne właściwości. Natomiast zgodnie z przepisami na słoiku z miodem powinna być podana dwuletnia data ważności – najlepiej spożyć do... To też jest paradoksalne, ponieważ miód w zasadzie nie psuje się. Miód odkryto w egipskich piramidach i oczywiście przez te kilka tysięcy lat stracił częściowo swoje właściwości, ale nie był popsuty. Miód po prostu się nie psuje.

Czy warto kupować miód w sklepach, w sieciach handlowych?

Cena czyni cuda. To co jest w sieciach handlowych (mowa o najtańszych produktach) jest bardzo często mieszanką miodu z cukrem inwertowanym oraz miodem pochodzącym spoza UE. Ma on niewiele wspólnego z praw-

dziwym miodem. Po jego spożyciu mogą pojawiać się również uczulenia.

Miód ma bardzo cenne właściwości lecznicze.

Tak, stosuje się go w tzw. apiterapii. Jeśli czyta się o właściwościach poszczególnych rodzajów miodów, to mówiąc w dużym uproszczeniu, mają one zastosowanie do różnych schorzeń człowieka.

Kto zrzesza pszczelarzy w Polsce?

Jest to Polski Związek Pszczelarski, który zrzesza pszczelarzy zawodowych oraz amatorów – przede wszystkich pasjonatów pszczół, ale jest liczna grupa pszczelarzy-amatorów, którzy nie są zrzeszeni.

Co najbardziej Cię cieszy, jak spoglądasz na swoją pasiekę?

Przede wszystkim odpoczywam psychicznie. Jeśli np. długo pracuję przy komputerze, to gdy wyjdę na zewnątrz i tylko spokojnie patrzę na swoje ule, to bardzo odpoczywam. Jest to dla mnie niezwykle relaksujące. Ale hodowla pszczół to nie jest tylko sielanka. Jeśli na zewnątrz jest np. 35°C, a ja jestem ubrany w kombinezon i muszę spędzić w nim kilka godzin, to nie zawsze jest łatwo. Ale absolutnie nie narzekam. Jest to dla mnie ogromna pasja, lubię poświęcać swój czas na prace pasieczne.

Nie chciałbym kończyć pesymistycznie naszej rozmowy, ale jeśli nie będzie pszczół, nie będzie też nas. Dlatego dbajmy o naturę, dbajmy o przyrodę. A jeśli chodzi o pszczoły... mamy wiele gatunków, które konkurują z pszczołami np. trzmielce, pszczoły samotnice, dziko żyjące, wszystkie są potrzebne do wzajemnej egzystencji. Hodowla pszczół jest pasją niezwykle pouczającą, ponieważ bardzo często wydaje nam się że wiele wiemy, a pszczoły ciągle nas zaskakują.

z dr. Mikołajem Olszewskim rozmawiał Wojciech Bielawski

Słowniczek

Apiterapia – wykorzystanie produktów pszczelich w terapii: miodów odmianowych, pyłku pierzgi, propolisu, jadu pszczelego dla celów zdrowotnych.

Baza pożytkowa – obszar efektywnego lotu pszczół pozyskujących pyłek i nektar, wynosi ok 1,5 km-2 km; koło o takim promieniu ma powierzchnię 706-1256 ha – na takim obszarze pszczoły zbierają pyłek i nektar i gromadzą nadwyżkę, którą odbieramy w postaci miodu. Ważne są bliskie pożytki – do roślin miododajnych w odległości 200 m od ula pszczoła wyleci 200 razy, do tych oddalonych o 1 km – 60 razy.

Biały nalot – powstaje w procesie krystalizacji glukozy w miodzie, nie oznacza jego wady czy też faktu dodania

innych substancji – np. cukru.

Czerw – dotyczy stadiów rozwojowych pszczoły miodnej (od złożonych przez matkę pszczelą jajek, poprzez etap larwalny, aż do wygryzienia się z komórki).

Gospodarka wędrowna – intensywna gospodarka pasieczna polegająca na przewożeniu uli na różne pożytki oddalone o kilkadziesiąt kilometrów np. rzepak, gryka, wrzos.

Krupiec – miód skryzalizowany.

Miodnia – część gniazda pszczelego, gdzie mieszczą się ramki z miodem.

Pasieka amatorska – mała pasieka prowadzona najczęściej stacjonarnie, obejmująca od kilku do kilkunastu uli.

Patoka – miód w postaci płynnej.

Przegonka – urządzenia instalowane między rodnią a miodnią, przez przegonkę pszczoły przechodzą tylko w jedną stronę, z miodni do rodni, ale nie mogą przejść z powrotem.

Rodnia - część gniazda pszczelego z matką pszczelą, gdzie składany jest czerw.

(od red.): **dr Mikołaj Olszewski**, pracownik Wydziału Prawa i Administracji. W kręgu jego zainteresowań badawczych znajdują się: dostępność szkolnictwa wyższego dla osób z niepełnosprawnością, bezpieczeństwo społeczne oraz równouprawnienie osób z niepełnosprawnością w dostępie do usług publicznych. Dr M. Olszewski realizował projekty wspierające studentów z niepełnosprawnością na Uniwersytecie Radomskim. W wolnym czasie hobbystycznie zajmuje się pszczelarstwem, ceni dobrą książkę. Szczęśliwy mąż i ojciec dwójki dzieci.

Każdy z nas ma marzenia, które nieśmiało tłą się w naszych głowach. Czasem tylko od nas zależy, czy pozostaną one marzeniami, czy mamy na tyle odwagi i determinacji, by je spełnić. Rozmawiam z Janem Rybakiem, pracownikiem Biura Rektora, blogerem i autorem książki pt. „Doktorat”. Janek spełnił marzenia i napisał książkę – kryminał.

Z SZUFLADY WYJĘTE

W imieniu swoim oraz redakcji „Kuriera...” gratuluję wydania książki. To duża sprawa.

Dziękuję! Faktycznie jest to duża sprawa. Było to zawsze moim marzeniem i chciałem sprawdzić czy uda mi się je zrealizować. Z sygnałów, które odbieram od czytelników w jakimś sensie się udało. Może nie jest to bestseller, ale też książka nie jest całkiem beznadziejna. Także dla mnie to jest coś naprawdę fajnego, że ją kupują i rozmawiają o niej.

Doktorat... to Twój debiut wydawniczy.

Tak, książka została wydana w sierpniu 2023 roku, natomiast jej projekt powstawał ok. półtora roku. Jest to pierwsza moja wydana książka. Cała przygoda z pisaniem w ogóle zaczęła się na przełomie 2017 i 2018 roku. Miały to być teksty pisane „do szuflady”, dla siebie. Jednak pewna, bardzo ważna dla mnie osoba, namówiła mnie, że może warto to pokazać szerszej publiczności i tak zaczęło się pisanie „na poważnie”. Wcześniejsze teksty, są dostępne na moim blogu. *Doktorat* też najpierw tam się ukazał w odcinkach.

No właśnie... Prowadzisz bloga *Młody pisarzyk/Książka do szuflady* Opowiesz coś o nim?

Blog powstał w 2018 roku. Od tamtego momentu cały czas coś tam się dzieje. Przynajmniej raz w miesiącu staram się wrzucać nowy tekst. Jest już ponad 34 tys. wyświetleń. Nie wiem, czy to jest dużo czy mało, ale dla mnie to jest sporo i jestem zaskoczony, że jest aż tyle.

Karolina Derleta i Janek Rybak

Masz ulubionego pisarza? Ktoś Cię inspiruje?

Raczej nikim konkretnym się nie inspiruję. To, co pojawia się w książkach, na blogu to wyłącznie coś mojego. Natomiast jeżeli chodzi o czytanie, o pisarzy, to jest zupełnie inna sprawa. Wolę fantastykę. Lubię czytać Sapkowskiego, Tolkiena, J.K. Rowling. A jakieś 2 czy 3 lata temu zacząłem czytać polskich współczesnych twórców m.in. Twardocha, Bondę czy Mroza.

Porozmawiajmy o *Doktoracie*. Opowiedz pokrótce naszym czytelnikom

o tym debiucie wydawniczym.

Doktorat powstał na podstawie pewnej sytuacji, która mnie spotkała w życiu. To znaczy nie tak dosłownie, ale otarłem się o pewne wydarzenia. Już jak pisałem wstęp, to stwierdziłem, że to jest całkiem niezłe i tak się to rozwijało i miał być stricte kryminał. Ale, pomyślałem – skoro pojawia się doktorantka i pojawia się obiekt jej badań, to można stworzyć jakąś relację, która się rozwinie między nimi. Jak to w kryminale, oczywiście musi pojawić się zły bohater, który jednej osobie imponuje swoją wyjątkowością, natomiast druga osoba

przedstawia go jako kogoś zupełnie innego, pokazuje jego prawdziwą twarz. Okazuje się nim... a nie, tego nie powiem.

Nie wszystko zostało wyjaśnione...

To prawda, nie zostały wyjaśnione pewne sytuacje, dlatego w przygotowaniu jest druga część pt. *Habilitacja*. Praktycznie jest skończona, no i teraz trzeba zbierać trochę funduszy na jej wydanie.

Wydawnictwo wybrałeś przypadkowo, czy długo szukałeś i akurat to zaferowało coś innego niż pozostałe?

Wybrałem je celowo. Po pierwsze, jak sama nazwa wskazuje (*red.: Wydawnictwo Debiutant*), to wydawnictwo właśnie dla takich jak ja. Na każdym etapie procesu wydawniczego mogłem liczyć na ich pomoc czy poradę. A po drugie, to kwestia finansowa. Wydanie tej książki finansowałem z własnej kieszeni i jak porównywałem oferty z różnych firm, to stąd właśnie dostałem najkorzystniejszą. Do pierwszej książki

trzeba tak naprawdę dołożyć. Jeżeli jest zainteresowanie to czasem uda się coś z tego uszczknąć dla siebie, a jeżeli nie... no to robi się to dla satysfakcji.

Czy trudno w ogóle napisać i wydać książkę?

Jeżeli jest pomysł na jej napisanie, to myślę że nie. Książka w trakcie pisania cały czas ewoluuje. Właśnie to jest fajne w tym całym procesie, że to nie jest takie jednostajne, tylko cały czas coś kombinujesz, coś zmieniasz. Moim zdaniem to jest właśnie najważniejsze w pisaniu książek. Opowiadasz tę historię tak, jak ty chcesz, żeby to wyglądało.

A co jest potrzebne do napisania książki? Oprócz wyobraźni co powinien mieć taki potencjalny pisarz, żeby napisać książkę?

Do napisania czegokolwiek na pewno niezbędne są chęci i jakaś forma też samozaparcia, bo nie napiszesz książki w tydzień. Potrzebujesz na to czasu, są dni, że dasz radę napisać cały rozdział, a są i takie, że napiszesz trzy zdania i pojawia się pustka i pytanie, co mam dalej napisać? Trzeba na to poświęcić sporo czasu, też trzeba mieć kogoś kto to potem przeczyta i poskłada, żeby to jakoś wyglądało stylistycznie i językowo. Właśnie tutaj duża rola też wydawnictwa – redakcja, korekta, podobnie jak z przygotowaniem okładki. Chociaż okładka też była moim projektem, ja nakreśliłem jak to ma wyglądać, wydawnictwo przygotowało projekt graficzny. Potrzebny jest też ktoś, kto będzie utwierdzał cię w tym, że robisz coś fajnego. Bo jeżeli zrobisz coś, a ktoś cię będzie gasił, to nie ma szans, że coś powstanie.

Masz pomysł na kolejne książki?

Na razie mam już skończoną drugą część *Doktoratu* i będzie to ostatnia część. Sytuacja będzie całkowicie wyjaśniona. A w głowie mam pomysły na dwie kolejne historie. A co będzie potem, to czas pokaże.

Na zakończenie zadam jeszcze jedno pytanie... Jako młody autor, który debiut wydawniczy ma już za sobą, co poradziłbyś komuś, kto ma takie marzenie, żeby napisać i wydać książkę, ale może się boi, może nie wie od czego zacząć?

Żeby przestał się bać. Bo to tylko od niego zależy, co z tym zrobi. Jeżeli masz pomysł, jeżeli masz chęci, rób to! Bo potem możesz żałować, że tego nie zrobiłeś. A drugiej szansy może już nie być, bo stwierdzisz, że jednak nie, że jednak to bez sensu. A jeżeli się odważysz, to może to pójść dużo dalej niż się spodziewasz. Więc potrzebna jest ta odwaga i może właśnie chęć sprawdzenia się czy dam radę.

Dziękuję za rozmowę. Życzę Ci dobrych historii i kolejnych wydanych książek.

Z Janem Rybakiem rozmawiała Karolina Derleta

(od red.): **Jan Rybak** – urodzony w 1992 roku w Radomiu, człowiek, który w swoim życiu próbował sił w sporcie, kilka lat zawodowej gry w piłkę nożną, a prawdziwą pasję odnalazł w pisaniu do szuflady, które jednak wyszło poza szufladę. Od kilku lat związany zawodowo z Uniwersytetem Radomskim. Miłośnik literatury fantasy (saga *Andrzeja Sapkowskiego o Białym wilku z Rivii, Władcy Pierścieni*) oraz polskich kryminałów. Namówiony do wywiadu przez redaktora naczelnego Wydawnictwa, *Wojtka Bielawskiego*.

Z Uniwersytetem Radomskim pożegnał się, odchodząc na emeryturę, prof. dr hab. inż. Wojciech Blajer, wieloletni pracownik naszej uczelni. W przemowach i w wystąpieniach skierowanych i poświęconych Wojtkowi na wrześnieowym spotkaniu w „Paragrafie”, na którym miałem zaszczyt być, przewijały się co chwilę określenia, że Wojciech Blajer to: wybitny naukowiec, człowiek wielkiej kultury, nie podatny na splendor i zaszczyty, niełamający zasad uczciwego i godnego życia, a jednocześnie skromny i życzliwy ludziom. W dyplomie otrzymanym od współpracowników jest napisane: „Wojtku, bądź zawsze taki, jaki jesteś!” W tym stwierdzeniu jest i podziw i jednocześnie smutek. Profesor Wojciech Blajer to przedstawiciel coraz mniej licznego grona ludzi, którzy swoimi osiągnięciami i życiową postawą są wzorem godnym naśladowania.

Przeczytajmy zatem fascynujące wspomnienia z ziemi i spoza chmur Profesora Wojciecha Blajera.

ZAWSZE NAJWYŻSZY LOT

(z Profesorem Wojciechem Blajerem rozmawia Wojciech Bielawski)

W 1982 roku przyjechaliście do Radomia we trójkę: żona Jolanta i córka Kasia. Dlaczego wybraliście Radom, jako miasto, z którym jesteś związany do dzisiaj, mieszkając w nim i pracując na uczelni ponad cztery dekady?

Rzeczywiście, „na stałe” przyjechaliśmy do Radomia w lipcu 1982 roku zaraz po mojej obronie doktoratu 12 lipca 1982 roku (stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie: mechanika, nadano mi 14 lipca 1982 roku). Dlaczego wybraliśmy Radom? Bo Jola była z Radomia i... były tu szanse na rychłe uzyskanie lokum. Dla nas, młodego małżeństwa, była to sprawa priorytetowa. Samodzielne mieszkanie hotelowe dostaliśmy w połowie listopada 1982 roku, w hotelu asystenckim, przy ulicy Chrobrego 13.

Kiedy postanowiłeś, że będziesz pracował naukowo, poszukując zawodowego spełnienia w mechanice?

Chyba już, gdy podejmowałem studia doktoranckie w 1978 roku. Co do „mechaniki”, z którą związałem swoje naukowe zainteresowania, to już samo tak wyszło. Był to jeden z moich „ulubionych” przedmiotów na studiach, w którym „czułem się dobrze”. Pierwszym „sprawdzeniem” mojej wiedzy był debiutancki wykład z „mechaniki”, który wygłosiłem ...w trzecim dniu mojej pracy w Radomiu. Nawet jakoś specjalnie nie przygotowywałem się do niego. Mechaniki i przedmiotów związanych z mechaniką uczyłem cały czas podczas mojej pracy w Radomiu.

Zakład Mechaniki to miejsce, z którym związałeś pracę naukową i tu ją zakończyłeś. Jakie masz najważniejsze wspomnienia i refleksje, zawodowe i osobiste, z minionych lat?

Tak, w Zakładzie Mechaniki – obecnie Katedra Mechaniki Stosowanej i Mechatroniki – i na Uczelni przepracowałem

Wojciech Blajer na tle domu, w którym mieszkał (połowa, górnej, od wschodu, kondygnacji) na terenie Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa w Sobieszynie-Brzozowej, gdzie jego rodzice pracowali (od roku 1961 do przejścia na emeryturę) jako nauczyciele. Do szkoły (podstawowej i liceum) chodził, wraz z dwiema starszymi siostrami i z bratem, do oddalonego o 3 km Sobieszyna (brat skończył THRI, oddalone 50 m od domu)

42 lata. Kiedy przyjechaliśmy do Radomia, pamiętam, że na uczelni spotkałem wielu znajomych, którzy studiowali na MEiL-u. Gdy podjąłem pracę w Radomiu, dołączyłem do sporego grona absolwentów „mojego” wydziału, m.in. dra Janka Parczewskiego i dra Krzyśka Dziewieckiego. Wiele im zawdzięczam i wiele razem „dokonailiśmy” (publikacje, prace zlecane i własne). Natomiast, jakie są moje wspomnienia pozazawodowe? Właściwie wszystko, co składało się na moje/nasze życie rodzinne, kształcenie dzieci i ich wychowanie, samodzielne i wspólne wyjazdy turystyczne oraz moje wyjazdy naukowe, mój rozwój

naukowy – habilitacja i profesura. Potem małżeństwo, dzieci i narodziny wnucząt. Często i mile wspominam też mój/nasz wyjazd do Stuttgartu, gdzie spędziłem w sumie 2 lata. Jola i dzieci trochę krócej.

Jeden z niezliczonych wyjazdów na narty, tu: Wisła 2005, obok dolnej stacji wyciągu (kanapa). Od lewej: Wojciech Blajer, żona Jola i pierwszy doktorant W. Blajera (przyjaciół i kolega z akademika), Adam Czaplicki, obecnie profesor tytularny na AWF w Białej-Podlaskiej/Warszawie

Dobrze, że wspomniałeś o Stuttgarcie. W latach pięćdziesiątych XX wieku byłeś dwukrotnie stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta i odbyłeś staże naukowe w stuttgarckiej uczelni. Obecnie współpraca międzynarodowa polskich uczelni to norma. Ale ponad trzydzieści lat temu odniosłeś pewnie wrażenie, że znalazłeś się w innym świecie?

Otrzymanie stypendium AvH było dla mnie jak złapanie Pana Boga za nogi. W roku 1989 aplikowałem w dwa miejsca na uczelni niemieckie, do Stuttgartu (prof. Schiehlen) i do Karlsruhe. Pozytywny wynik moich aplikacji otrzymałem na początku roku 1990, a moim opiekunem został prof. Werner Schiehlen z Uniwersytetu

Z synem Maćkiem w Beskidach

w Stuttgarcie. Początkowo spędziłem tam (z rodziną) 20 miesięcy (do maja 1992 r.), a w roku 1999 otrzymałem jeszcze 4-miesięczne stypendium „dopełniające” do pełnych 2 lat, czyli maksimum ile można otrzymać z fundacji AvH.

Dobrze to określiłeś w pytaniu – w tamtym czasie rzeczywiście znalazłem się w innym świecie. Stypendium AvH i mój pobyt w Niemczech oraz osiągnięcia – dorobek naukowy, które tam zdobyłem są nie do przecenienia. Stanowiły prawdziwą „dźwignię” dla mojej kariery naukowej oraz „sukcesów” w życiu. Liczba moich „znajomych/przyjaciół”, możliwości kontaktowania się z nimi i uczestnictwa w różnego rodzaju imprezach naukowych, istotnie się zwiększyły i stały się faktem po powrocie ze stypendium. Bez tego (stypendium AvH), nie byłoby to możliwe lub byłoby bardzo utrudnione.

Zdjęcie z roku 2011, zrobione niedaleko domu prof. Wenera Schiehlena, gdy Wojciech Blajer odwiedził go, wyjeżdżając na zaproszenie na „imprezę” z okazji 50-lecia jego pracy zawodowej

Piastowałeś w uczelni wiele ważnych funkcji (m. in. dyrektor Instytutu Nauk Podstawowych, prodziekan i dziekan Wydziału Mechanicznego, prorektor), byłeś szefem dla wielu swoich współpracowników. Co ceniłeś u nich, a czego nie tolerowałeś?

Tak. Po 6 tygodniach od rozpoczęcia pracy – 15 listopada 1982 roku – powołano mnie na kierownika Zakładu Mechaniki, którym kierowałem (z kilkuletnią przerwą) przez

blisko 40 lat. Byłem też zastępcą dyrektora instytutu (10 lat) oraz dyrektorem instytutu (2 lata). Przez dwie kadencje byłem też prodziekanem Wydziału Mechanicznego (1999-2005) oraz prorektorem Politechniki Radomskiej (2005-2012). Od 2012 do 2020 (dwie kadencje) byłem dziekanem Wydziału Mechanicznego. Sporo tego...

Jakim byłem szefem? Mam nadzieję, że znośnym(!). Nie docierało do mnie wiele utyskiwań na moją osobę. Co cenili u swoich współpracowników? Na pewno lojalność i pracowitość, osiągnięcia i sukcesy. Generalnie te cechy, które moi przełożeni (nie wszyscy) cenili u mnie. Nie tolerowałem natomiast nielojalności i nieuczciwości, lenistwa i wygodnictwa.

Spływ kajakowy z przyjaciółmi (2011). Od lewej: Zbigniew Kosma, Jolanta Blajer, Maryla Kosma, Wojciech Blajer.

Twoje życie prywatne, ale również zawodowe, związane było z lotnictwem. Prace magisterska i doktorska poświęcone były dynamice samolotu. Masz licencję pilota szybowcowego, ponad 600 godzin nalotu, srebrną odznakę szybowcową i spełniłeś warunek do odznak złotej i diamentowej. Jak ogląda się świat z kokpitu samolotu?

Tak. Skończyłem Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa, kierunek: lotnictwo. Prace magisterska i doktorska miały „zabarwienie” lotnicze z ukierunkowaniem na mechanikę. Również część prac/publikacji późniejszych. „Specjalizowałem się” jednak głównie w mechanice.

W życiu prywatnym pokochałem szybownictwo, któremu byłem „wierny”, z przerwami, przez 23 lata (1974-1997). Mój „dorobek” znasz, *uzyskany kosztem czasu, który mógłbym poświęcić rodzinie/domowi* (słowa Joli). Podstawowy kurs szybowcowy zrobiłem w roku 1974, na obozie szybowcowym KNL (Koła Naukowego Lotników) z Wydziału MEiL. Potem latałem w Aeroklubie Warszawskim, raz na kolejnym obozie KNL-u w Lesznie, a od 1982 już w Aeroklubie Radomskim. Srebrną odznakę szybowcową „zdobyłem” w roku 1980 w Przasnyszu, a „diament” za przelot zamknięty ponad 300 km w roku

1983 w Radomiu. Kilka razy brałem też udział w zawodach szybowcowych, niestety bez większych sukcesów. W „historii” mam też dwa niegroźne wypadki, uszkodzenia szybowca podczas lądowania w terenie podczas przelotu. Na studiach brałem również udział w dwóch obozach żeglarskich (mam patent żeglarza) oraz w kursie bojerowym. Przez cały czas sporo chodziłem po górach (złota odznaka GOT), grywałem w piłkę siatkową...

Wojciech Blajer przy szybowcu Pirat (Przasnysz, sierpień 1980 r.)

Zdjęcie z roku 1975, zrobione na Zalewie Zegrzyńskim podczas kursu bojerowego

Jesteś „naukowym obywatelem świata...”, bywałeś w najlepszych światowych uczelniach, wiesz, jak one funkcjonują, dlatego odpowiedz na pytanie: w jakiej kondycji jest polska nauka – wciąż gonimy najlepszych?

Rzeczywiście, dzięki wyjazdom na konferencje naukowe oraz innym wyjazdom służbowym zwiedziłem trochę świata i odwiedziłem wiele dobrych uniwersytetów.

A w jakiej kondycji jest polska nauka? Myślę, że największą jej „słabością” jest niski poziom finansowania oraz „umiędzynarodowienia”. Bardzo rzadko do nas przyjeżdżają naukowcy zagraniczni, a nasi naukowcy też rzadko wyjeżdżają za granicę. Nie po to, by „odwiedzić” ale, by popracować razem nad jakimś zagadnieniem. Problemem są tu oczywiście pieniądze, a raczej ich brak. Nie tylko jednak to...

Jakie są plany i zamierzenia „stypendysty ZUS-u?”

Szczerze mówiąc, nie wiem. Wiele pomogą mi, mam nadzieję, rodzina oraz spore grono przyjaciół. Bardzo liczę też na pomoc w tym względzie ze strony „mojej uczelni”.

*z Profesorem Wojciechem Blajerem
rozmawiał Wojciech Bielawski*

(od red.): **Wojciech Jerzy Blajer** – urodzony 14 kwietnia 1954 roku w Krośnie nad Wisłokiem. Od 1982 roku mieszka w Radomiu. Inżynier mechanik, nauczyciel akademicki, prof. dr hab. inż.; żonaty (1981), dwoje dzieci (córka, 1981 i syn, 1983). Absolwent Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej; doktorat (1982), stopień naukowy doktora habilitowanego (1995) – Wydział MEiL PW. Tytuł profesora (2004). Staż naukowy (stypendium Fundacji Alexandra von Humboldta) w Stuttgarcie (Niemcy), 1989-1992, 1999 (24 miesiące). Od roku 1982 do 2024 zatrudniony na Wydziale Mechanicznym ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej – obecnie Uniwersytet Radomski; starszy asystent (1982-1983), adiunkt (1983-1995), profesor nadzwyczajny (1995-2005), profesor zwyczajny (2005-2024). Pełnione funkcje: kierownik zakładu (1982-1987, 1994-2020), zastępca dyrektora instytutu (1987-1988, 1992-1997), dyrektor instytutu (1997-1999), prodziekan (1999-2005), prorektor (2005-2012), dziekan (2012-2020).

Dorobek naukowy: ponad 240 publikacji naukowych, cytowanych ponad 2650 razy (baza Google Scholar). Wypromowanie 4 doktorów (2001, 2002, 2008, 2016), recenzje 12 prac doktorskich, 8 prac habilitacyjnych oraz 6 wniosków o nadanie tytułu profesora. Aktywność pozanaukowa: szybownictwo, żeglarstwo, bojery, turystyka górską, siatkówka, jazda na nartach.

STUDENCI

Studencka konferencja „Dziennikarstwo i nowe media”

Topornia, 14 czerwca 2024 roku

Organizatorem konferencji było Studenckie Koło Naukowe Dziennikarzy działające na Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym. Spotkanie podzielone było na dwie części. Pierwsza poświęcona była podsumowaniu dotychczasowej działalności koła, a druga roli dziennikarstwa we współczesnych mediach. Opiekunem koła jest mgr Łukasz Nogaj.

W spotkaniu udział wzięli: dziekan WFP dr Justyna Bojanowicz, prodziekan dr Agata Buda, dr hab. Anna

Spólna, prof. URad., dr hab. Wiesław Macierzyński, prof. URad., dr Maria Gagacka, dr Andrzej Pytlak, red. Anna Drela, red. Stanisław Wróbel i red. Przemysław Cebula. Gościem specjalnym konferencji była Kinga Zawodnik – influencerka.

Podsumowania działalności SKN Dziennikarzy dokonali Natalia Pętelska i Jakub Czerwiński, przedstawiciele zarządu koła.

W części drugiej konferencji Ewelina Kępczyńska mówiła o fake

newsach, Natalia Bulavka o reklamie szokującej, Tomasz Lutek o dziennikarstwie sportowym, Dawid Owczarek o współczesnych aspektach deontologii mediów, Jakub Czerwiński o dziennikarstwie śledczym. Julia Broda przybliżyła pojęcia newsa i obrazka dźwiękowego. Natomiast Kinga Zawodnik – influencerka przybliżyła tematykę budowy swojej marki w mediach społecznościowych oraz mówiła o tym, jak radzić sobie z hejtem.

Podczas konferencji pracownik naszej uczelni dr Adrian Szary mówił o swojej współpracy z mediami, m.in. portalem „Kozirynek.online”, telewizją „ObiektywnieTV”, „Radiem Plus Radom” oraz „Rycerzem Młodych”.

*Oprac. Wojciech Bielawski
na podstawie informacji
otrzymanych
od dr Adriana Szarego*

Uczestnicy studenckiej konferencji
„Dziennikarstwo i nowe media”

Dla studentów bezpieczeństwa wewnętrznego

O bezpieczeństwie i zarządzaniu kryzysowym

Studenci kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne zdobywają wiedzę na zajęciach prowadzonych przez przedstawicieli 6 Mazowieckiej Brygady Obrony Terytorialnej, Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Radomiu i Biura Zarządzania Kryzysowego Powiatu Radomskiego.

W ramach przedmiotu „Wstęp do teorii bezpieczeństwa” 22 października 2024 roku studenci pierwszego roku na kierunku Bezpieczeństwo Wewnętrzne uczestniczyli w zajęciach z przedstawicielem 6 Mazowieckiej Brygady Obrony Terytorialnej. Tematem zajęć była rola i zadania Wojsk Obrony Terytorialnej w obliczu zagrożeń militarnych i pozamilitarnych naszego państwa.

Plutonowy Łukasz Borowiec przedstawił najpierw ogólne zadania WOT, takie jak:

1. Utrzymanie powszechnej gotowości do obrony terytorium RP i współdziałanie w tych zadaniach z wojskami operacyjnymi.
2. Ochrona ludności przed skutkami klęsk żywiołowych, likwidacja ich skutków i ochrona mienia.
3. Akcje poszukiwawcze oraz ratowanie lub ochrona zdrowia i życia ludzkiego.
4. Współpraca z elementami podsystemu pozamilitarnego państwa.
5. Kształtowanie w społeczeństwie postaw i wartości patriotyczno-obywatelskich.

A następnie omówił działania 6 Mazowieckiej Brygady Obrony Terytorialnej w ramach wsparcia zarządzania kryzysowego w tym przeciwdziałanie i usuwanie klęsk żywiołowych np. w ramach operacji „Feniks” czy kryzysów np. COVID-19 oraz zadania wspierające lokalne społeczności. Przedstawił również proces naboru i szkolenia żołnierzy WOT. Cykliczne zajęcia dla naszych studentów odbywają się dzięki podpisanemu porozumieniu Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Radomskiego o współpracy z 6 Ma-

STUDENCI

zowiecką Brygady Obrony Terytorialnej.

Natomiast 30 października na Wydziale Prawa i Administracji, odbyło się szkolenie z przedmiotu zarządzanie kryzysowe dla studentów kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne. Przeprowadzili je: st. kpt. Adrian Becher – naczelnik Wydziału Operacyjnego Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Radomiu oraz Bartłomiej Małecki - inspektor Biura Zarządzania Kryzysowego Powiatu Radomskiego.

Głównymi zagadnieniami szkolenia było: praktyczne Zarządzanie Kryzysowe na podstawie działania Powiatu Radomskiego oraz funkcjonowanie Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego w Polsce z uwzględnieniem specyfiki naszego regionu. Prelegenci omówili zadania swoich instytucji w zakresie: realizacji faz zarządzania kryzysowego, organizację systemu alarmowania i ostrzegania, siatkę bezpieczeństwa dotyczącą zaangażowania wszystkich służb i instytucji w ww. proces. Następnie przedstawili kilka przykładów sytuacji kryzysowych w regionie

Plut. Łukasz Borowiec z 6 Mazowieckiej Brygady Obrony Terytorialnej (z lewej), płk rez. Sławomir Gąsior nauczyciel akademicki WPIA URad. oraz studenci 1 roku kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne

radomskim. Prelegenci podzielili się również swoimi doświadczeniami zawodowymi oraz omówili zadania, jakie wypełniały ich instytucje podczas zdarzeń kryzysowych.

Podsumowaniem szkolenia był konkurs przeprowadzony przez zaproszonych gości z tematyki zarządzania kryzysowego, a najlepiej odpowia-

dający studenci zostali uhonorowani okolicznościowymi upominkami. Zajęcia koordynował płk rez. Sławomir Gąsior nauczyciel WPIA,

*Oprac. Wojciech Bielawski
na podst. materiałów otrzymanych
od płk. rez. Sławomira Gąsiora*

Studenci III roku bezpieczeństwa wewnętrznego z zaproszonymi prelegentami z PSP Radom: st. kpt. Adrianem Becherem i inspektorem Biura Zarządzania Kryzysowego Powiatu Radomskiego Bartłomiejem Małeckim oraz prodziekanem dr. Pawłem Świtalem

ELEKTROTECHNIKA

(studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia)

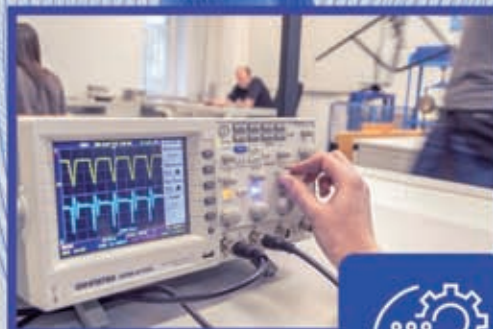
Studiując kierunek ELEKTROTECHNIKA pozyskasz wiedzę i praktyczne umiejętności z zakresu:

elektroenergetyki i automatyki, fotowoltaiki, automatyzacji procesów przemysłowych, systemów sterowania, energochłonności układów napędowych, elektroniki i diagnostyki pojazdów, robotyzacji i wizualizacji procesów przemysłowych, korzystania ze specjalistycznej aparatury oraz oprogramowania komputerowego.

Perspektywy zawodowe m.in.:

w przedsiębiorstwach i firmach elektroenergetycznych, zakładach energetyki przemysłowej, biurach projektowych, instytucjach badawczych i konsultingowych, w przemyśle elektromaszynowym i motoryzacyjnym.

INFORMATYKA

(studia stacjonarne i niestacjonarne I stopnia)

Studiując kierunek INFORMATYKA pozyskasz wiedzę i praktyczne umiejętności z zakresu:

informatyki, analityki systemów informatycznych, sieci komputerowych, programowania, projektowania stron internetowych i analizy baz danych, realizacji projektów z pogranicza informatyki i inżynierii.

Perspektywy zawodowe m.in.:

w firmach z sektora IT, na stanowisku informatyka, programisty, specjalisty systemów informatycznych i bazodanowych, w firmach telekomunikacyjnych, bankach, firmach ubezpieczeniowych, korporacyjnych centrach badawczych, jednostkach administracji publicznej.

INFORMATYKA TECHNICZNA

(studia stacjonarne i niestacjonarne I stopnia)

Studiując kierunek INFORMATYKA TECHNICZNA pozyskasz wiedzę i umiejętności z zakresu:

nowoczesnych technologii internetowych, systemów mobilnych oraz technologii multimedialnych, projektowania i analizy systemów informatycznych, tworzenia baz danych oraz eksploatacji sieci komputerowych.

Perspektywy zawodowe m.in.:

w przedsiębiorstwach zajmujących się projektowaniem i produkcją oprogramowania, jako programista, projektant gier, administrator baz danych, sieci informatycznych i systemów, analityk systemów informatycznych oraz grafik komputerowy.

Dowiedz się więcej

ANALITYKA GOSPODARCZA

(studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia)

Studiując kierunek ANALITYKA GOSPODARCZA pozyskasz wiedzę i umiejętności z zakresu:

analitycznego podejścia do rozwiązywania problemów gospodarczych, z zastosowaniem nowoczesnych metod ilościowych i technik informatycznych.

Perspektywy zawodowe m.in.:

w działach analiz i prognoz, bankach, instytucjach finansowych, instytucjach administracji państwowej i samorządowej, firmach konsultingowych i audytorskich.

EKONOMIA

(studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia)

Studiując kierunek EKONOMIA pozyskasz wiedzę i umiejętności z zakresu:

praw rządzących rynkiem podmiotów gospodarczych i realiów prowadzenia działalności gospodarczej, znajomości narzędzi ekonomicznych oraz zastosowania narzędzi informatycznych w ekonomii, makro i mikroekonomii.

Perspektywy zawodowe m.in.:

przedsiębiorstwa, instytucje finansowe, jednostki samorządowe, urzędy państwowe, firmy konsultingowe i audytorskie.

FINANSE I RACHUNKOWOŚĆ

(studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia)

Studiując kierunek FINANSE I RACHUNKOWOŚĆ pozyskasz wiedzę i umiejętności z zakresu:

rachunkowości i podatków, finansów przedsiębiorstw, korzystania ze specjalistycznych komputerowych programów finansowo – księgowych i analitycznych.

Perspektywy zawodowe m.in.:

w działach księgowości przedsiębiorstw, instytucjach finansowych, jednostkach samorządowych oraz w urzędach państwowych, w firmach konsultingowych i audytorskich. W przyszłości będziesz mogła/mógł samodzielnie prowadzić biuro rachunkowe, zostać doradcą podatkowym, finansowym lub biegłym rewidentem.

Dowiedz się więcej